

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

המנהל הכללי של שירות המבחן, תל אביב-יפו, תשפ"ב
בניין, חדר 303-304, קומה 3, רחוב מנחם בגין 100, תל אביב-יפו
14 ג' תשפ"ב, במקום בוועדה הייעוץ 2 במבואה אקו 300 ג-8.85/13

8.85-5.86

תיק מס'

מחלקה

שם תיק: לשכת השר יוסף שפירא - חומר היועץ המשפטי (היועמ"ש)
מזהה פנימי: גל-16/2631
מזהה פריט: R0003g06
כתובת: 2-105-4-11-5
תאריך הדפסה: 20/09/2022

חזן שוד

"יחזן שנקצץ"

מיכה ינן, יו"ר הוועד המנהל של רשו השידור, על ההחלטה לקצץ בשידור הישירים ממכסיקו

משחקים ובאו אל סוף ישראל לא מכלום זה מעניין. חדשות: זה הזמן שלי שלחה אותי חובכת ספורט, רו שיותר משחקים רי לא משתתפת. סוף לחנות מכרור. ינן: יש לי אמה תולך לקבל על המעל כמות המל משדרים. חודש ימ משחק. לא יהיו לכדורגל. חדשות: גם ככה ינן: אני חולק על חדשות: יש סי ההחלטה? ינן: יש. אם יופ כבר מאוד מצד לקצץ עוד קצת ב

חדשות: שני ציטוטים יוחסו לך בנוגע להחלטה לקצץ בשידורים הישירים ממכסיקו: הראשון, מחצית האוכלוסיה לא מתעניינת בנושא. השני, מעטים הצופים האוהבים לכדורגל, אני רוצה להאמין שבשני המקרים לא צוטטת במדויק. ינן: הציטוט השני לא מדויק. לא כולם חושבים כמו אבי רצון, עורך הספורט שלכם, ששולח את כל המדינה לירדן. צריך להביא בחשבון שהקהל השלישית הגמר אין תיקו, צריך לנצח, יש הארכה ועוד הארכה ועוד הארכה. זה יכול להמשך עד הלילה. חדשות: יש הארכה אחת, אחר כך פנדלים. זה לא יכול להמשך כל הלילה. ינן: גם פנדלים לוקחים זמן. חדשות: אני חובכת ספורט ומרגיש רפוק. ינן: אני גם חובכת ספורט ולא מרגיש רפוק. מספר שידורנו 24

מוט שי

פרסו שהיא עליו

אילו כפי

ההלוט צוק. זו בקרוב, הממשלה כוננת זמ לחדשות הכחשות, על רקע המופעים המחזרת. את דאגתו טיים, בת להפעיל על לאמונתו

מאז

כהן: חבל

אמנון רבי העצני, די הספר

חנה זו מאור מרדכי התפטר, ידעו שנים בתפקיד משב בבוקר לילות שלא י נגדו. אני בטו לא יהיה לכם עוד מישור, נציגות, כמה בכל הערים י סאחלת ל

נבר ב'פז' קראו לפטר אותו

יצחק זמיר היה מהיועצים היותר שנויים במחלוקת. באוניברסיטת ירושלים אומרים: אנהו לא משופעים בכוכבים לא נותר עליו אם ירצה לבוא

הקריאה הראשונה לפיטוריו של היועץ המשפטי לממשלה נשמעה באמצע פז' מפי חנן פורת, בעקבות החלטתו של זמיר לפטר את אלדד מרדכי. זמיר, שנכנס לתפקיד ב'78, היה המוחק ביותר מבין היועצים המשפטיים. מקורביו מזכירים שהוא ממוקם בין המסור לשינוי, אף אחד לא מוכן לחתום על זה. יצחק זמיר, נכסיגל לשעבר, נולד ב'51 באפריל 31 כורשה, פז' לין. הוא נשוי לרינה, סוציולוגית במשרד הבינוי, אב לשלושה ילדים: יורם (19), קצין בצה"ל, יונתן (16), תלמיד תיכון, ורחל (14), תלמידה.

זמיר למד בבית הספר "אחיה" וב"גמנסיה העציליה". היה חבר ב"צופים". לפני שהגדיר שלו אמר היה לצאת לקיבוץ פרש. את השירות הצבאי עשה כאיש מודיעין בחיל האוויר. השתחרר בדרגת רב-סמל. במילואים הוא משרת בשופט צבאי.

בשנת 50 למד כלכלה באוניברסיטה בתל-אביב, ואחר כך מדע המדינה וחסים בינלאומיים בירושלים. ב'1955 קיבל תואר מוסמד בבקולטה למשפטים בירושלים. בשנים 70-71 היה מנהל המכון לחקר הקיסה ומשפט השוואתי באוניברסיטה העברית בירושלים. ב'75 פרססור אורח באוניברסיטת ניו-יורק. בין השנים 75-78 שימש ריקאן הפקולטה למשפטים.

קריאת לפיטוריו הופיעו גם בשנה האחרונה, ח"כ עוזי לנורא מנה אל שר המשפטים משה נסים, לרון ביהנהגות הכלת-הולמת של זמיר. זאת בעקבות התבטאויותיו ביולי '85 על החלטת ועדת הכנסת שלא להסיר את ההסגות של ח"כ שלמה עמר. "האם פקיד בכיר, התוקף באמצעות השפעתו את ועדת הכנסת, מתנגד עלימי נורמה רצויה ומקובלת?"

השר יואל שניידר מנה אל ראש הממשלה בתביעה לפטר את זמיר, על שהחליט באוגוסט '85 להעמיד את תא"ל מרדכי לרון, במקומו ששלח נאמר: "היועץ המשפטי לא הונחה על-ידי שיקולים של כבודו המדינה, ולא פעל לטובתה ולטובת האינטרס הציבורי."

כמה תחנות בעבודתו בשנה שעברה: 1.2.85 - זמיר מחליט להעמיד לרון את אבנר גלעד, קברניט האגוז "מורח".

12.2.85 - מבקש לזמן לחקירה את חברי הכנסת מוחמד מוערי ומתי פלר, בעקבות פגישתם עם ערפאת.

2.1.85 - בעד תביעה אזרחית כפרשת נפילת מגינת הבנקים. העתיד של שלושה מקורביו של זמיר בתפקיד - היום כהן מאיר שגור ואהרון ברק - עברו לתפקידיו שופטים בבית המשפט העליון. משה ברזאב עבר, אחרי שסיים את תפקיד היועץ המשפטי למשרד פרטי. בפני זמיר עומדת גם התאשרות לחזור לאוניברסיטה. רשמית הוא התפטר, בהתאם להוראות התקנון, אם יחליט לחזור. יו"ר הוועדה לביטול חוקי המעורבות לא מאמינים שיתחברו לזמיר. זמיר עזב את ישראל לפני שנתיים. הוא ממוקם בכוכבים לטובתו. זמיר לא משופעים בכוכבים.

הודאת הנאשמי ברצח שוטנג' - קבילות

אתמול נמסרה עדות תביעה מרכזית בנהג המונית הערבי מירושלים, לפיה נר ליד המונית בליל הרצח

נוספת. הוא עצר את החונים, איזמן, ונשא נשק על כתף. תשכח שראית את לא ראה בסביבה למחזות, כאשר לואי שוב עם איזמן, ינן: אמר לי שני הוא טופר על ס אוטובוסים, ישרו שהאדם שנהרג שביצע את כל שידוריו כי המבצע מברז הוא בתוכו

עתי"ם "אין בעיות. תשכח שראית אותי כאן." כך אמר דני איזמן, אחד הנאשמים ברצח הנהג הערבי חמים שוטנג' מירושלים, לנהגו הרולד חיים לואי, שראה אותו בליל הרצח ליד מוניתו של הנרצח. דברים אלו סיפר לואי בעדותו אתמול במשפט שלושת הצעירים, איזמן, מיכל הלל וגיל פוקס, הנאשמים ברצח הנהג המונית. בנוסף לעדות מרכזית זו, החליט בית המשפט המותני בירושלים בסיום משפט זוטא, כי הודאותיהם של איזמן והלל נגבו מזה בחוק זהו קבילות בבית המשפט.

תת-אלוף מרדכי יועמד לדין צבאי

פרופ' זמיר: המכות שקיבלו באוטובוס — הם שגרמו את מותם * תא"ל מרדכי חקר אותם אחר-כך

כמו כן קיבל היועץ המשפטי לממשלה את המלצתו של פרקליט המדינה להעמיד לדין — בפני בית הדין למשמעת של המשטרה — שלושה מאנשי המשטרה, אשר נגדם יש ראיות על שימוש באלימות ללא צורך, או יתר על המידה, כפי הנדרש למלני תפקידם.

במכתבו של היועץ המשפטי לממשלה, לפרקליט המדינה, שהעתיקים ממנו נשלחו לראש הממשלה ולשרי הבטחון והמשטרה, תוקף זמיר את ה"פירסומים האחרונים בכלי התקשורת על ממצאי ועדת החקירה: „דיווחים בלתי מסמכים ובלתי מדויקים עד כדי נגמתיים על ממצאי החקירה, והם עשויים לעוות את התמונה של אי-רוע קשה מאוד מבחינה מסרית ותב"רתית".

„אסור לנו" — מציין היועץ המשפטי לממשלה — „בגלל שיקולים של תועלתיות או נוחות לטשטש את ה"עובדות ואת המשמעות של האירוע. גם אם מותם של שני המחבלים נגרם בסופו של דבר כתוצאה מהמכות שהונחו על המחבלים כבר בשלב ההשתלטות על האוטובוס הרי — כפי שצוות החקירה בראשותך ציין — לא היה צורך או צידוק להתנהגות האלימה כלפיהם, מצד אנשים רבים, שרק חלקם זיהו לאחר מכן, מזמן שהורדו מהאוטובוס בדרכם אל מקום החקירה ובעת החקירה".

ח"כ הרב חיים דרוקמן, הגיב אמר כי „המלצת היועץ המשפטי להעמיד את תא"ל מרדכי לדין, היא חמורה ויש בה משום התרת דם של יהודים. הטיפול במרצחים בכפפות של משי, ירתיע חיללים ומפקדים מפעולות נחרצות".

מאת ברוך מאירי

הפרקליט הצבאי הראשי הוא אשר יכריע אילו הליכים משפטיים ייקלטו נגד תת-אלוף יצחק מרדכי, ראש קצא"ל ואת לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה החליט לאמץ את מסקנות הוועדה שחקרה את נסיבות מותם של שני המחבלים.

היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר, קבע — בקבלו את ממצאי צוות החקירה בראשותו של פרקליט המדינה, צ"ד יונה בלסמן — כי „יש ראיות, לכאורה, שהוא עבר עבירות של תבילה חמורה לפי חוק העונשין והתנהגות שאינה הולמת, לפי חוק השיפוט הצבאי".

פרופ' זמיר הטעים, שכיוון וחקירת הצוות נגדו, ונגד אנשי צבא אחרים, נערכה לפי חוק השיפוט הצבאי, והסמכות להחליט על נקיטת הליכים משפטיים — לפי חוק זה — נתונה בידי הפרקליט הצבאי הראשי, הוא מחליט להעביר את הדו"ח של צוות החקירה אל הפרקליט הצבאי הראשי, כדי שזה ינקוט בצעדים הרשמיים הדרושים.

תא"ל מרדכי לא יואשם, איפוא, בגרימת מותם של שני המחבלים. צ"ד החקירה לא תצליח לקבוע בוודאות מי מבין כוחות הבטחון, שנטו לו חלק בהבאת שני המחבלים, גרם למותם.

מלבד העמדתו לדין צבאי של תא"ל יצחק מרדכי, הורה היועץ המשפטי לממשלה על העמדתם לדין — בפני בית הדין למשמעת של אנשי שירות הבטחון — חמישה מאנשי שירות הבטחון הכללי — אשר נגדם יש ראיות על התנהגות שאינה הולמת.

קטעי עתונות

מעריב

15 אוג' 1985

תא"ל מרדכי - לדין מעשיו על אלימות

— ולא על גרימת חבלה חמורה, כפי שהמליץ היועץ המשפטי □ פרופ' זמיר: ההחלטה מקובלת עלי □ מרדכי יכפור

מאת איתן חבר, אריה צימקי,
גד ליאור ועמנואל אלנקווה,
כתבי "ידיעות אחרונות"

הדיון המשמעתי בעניינו של תת-אלוף יצחק מרדכי

ייערד בהקדם, כדי למנוע התרחבות הפרשה הציבורית
שהתעוררה בעקבות המלצת היועץ המשפטי לממשלה
על העמדתו לדין.
המגמה לערוך את הדיון | שום שהאלוף שיישב בדיון
בהקדם מעוררת קושי, מ- | יצטרך לקרוא תיק עב-כרס

המכיל מסמכים ועדויות
רבות בפרשת ההשתלטות
על האוטובוס בקו 300 ש-
נחטף בידי מחבלים, ובכ-
לל זה הדו"ח המלא של

פרקליט המדינה שסוגג כ-
"סודי ביותר".
כדי למנוע לזות-שפתיים
שוקלים שלטונות צה"ל ל-
העמיד את תא"ל מרדכי ל-

דין בפני אלוף בשירות
מילואים, שלא היה קשור
בפעילותו. במסדרונות ה-
מטכ"ל הוזכר בעניין זה
(סוף בעמוד 9)

תא"ל מרדכי לדין משמעת על אלימות - לא על חבלה

(סוף מעמוד ראשון)
שמו של אלוף (מיל.) יונה
אפרת, שהיה חבר בוועדת

החקירה הממלכתית שחקר
הא את הטבח בסברה ושא
תילה. אפשרות אחרת ש

הווכחה אתמול היא שתא"ל
מרדכי יעמוד לדין בפני
אחד ממפקדיו הישרים -
אלוף דן שומרון או אלוף
אמיר דרורי. הפרקליט ה-
צבאי הראשי עומד להכ-
ריע בעניין בהקדם.

הפרקליט הצבאי הראשי
דחה למעשה את המלצת
היועץ המשפטי לממשלה
להעמיד לדין את תא"ל
יצחק מרדכי על גרימת
חבלה חמורה והתנהגות
בלתי הולמת. העמדה לדין
בשני סעיפי אישום אלה
היתה מחייבת, למעשה, ל-
העמיד את תא"ל מרדכי
לדין בפני בית דין צבאי,
שסמכויותיו רחבות וקשת
העונשים שלו רחבה, עד
כדי הורדה בדרגה, מאסר
וקנס. ואולם הפרקליט,
תא"ל בן ציון פרחי, הח-
ליט להעמיד לדין את ה-
קצין רק בעבירות של שי-
מוש באלימות, שיתבהרו
בפני קצין שיפוט בכיר,
המאגבל ביכולתו להטיל עו-
נשים ואינו יכול להוריד
בדרגה.

בינתיים גובר הלחץ ה-
ציבורי על שר הבטחון וה-
רמטכ"ל לפעול לטובת
תא"ל מרדכי. בין הפונים
למנוע את הדיון המשפטי
גם כמה מנוסעי האוטובוס
החטוף לאשקלון, אבי ה-
פצועים, שמחה הולצברג,
נכי צה"ל וחברים לנשק
של תא"ל מרדכי. אלפים

כבר פנו אל הוועד שהוקם
למענו. אחד הפונים, ש-
אחיו נפל בקרב ובנו נפצע
במלחמת לבנון, אמר:
„אני מוכן ללכת לכלא במ-
קום איציק מרדכי. הוא
חשוב לעם ישראל מכדי
שנשחק כולנו בראש קטן.“
היועץ המשפטי לממש-
לה, פרופ' יצחק זמיר, אמר
לכתב, „דיעות אחרונות“,
כי החלטת הפצ"ר הוצגה
בציבור בצורה בלתי-נכו-
נה. „ההחלטה מקובלת עלי
ואינה עומדת בסתירה ל-
החלטות בפרשת הריגת ה-
מחבלים חוטפי האוטובוס“,
אמר זמיר. הוא הדגיש, כי
אין מדובר בפעולות שנע-
שו תוך כדי קרב, אלא
אחרי שכל הנוסעים והמ-
חבלים פונו מן האוטובוס.
„החלטת היועץ המשפטי
ועוררה גל של תגובות ו-
תגובות שכנגד. השר
יוסק'ה שפירא (,מורשה“)
עובע מראש הממשלה לה-

דיח את פרופ' זמיר, משום
שהכפיש את דמותו של
ממשלת ישראל בצפי ה-
ציבור ופסל את עצמו מ-
להמשיך לכוון בתפקידו.
בתגובה על כך קרא השר
אמנון רובינשטיין לעמיתו
שר המשפטים להגן על ה-
יועץ המשפטי ולמנוע כל
התערבות בהחלטותיו. ב-
רשיבת שרי המערך בבית
ראש הממשלה נשמעה ה-
סתיוגות הן מן הביקורת
המוחצת על פרופ' זמיר
והן מהחלטתו לגופה.
שרים אמרו שאין הם של-
מים בנפשם עם ההחלטה
שלא התחשבה די הצורך
ברגשות הציבור.
הראשון-לציון, יוריג' ה-
ראשי מרדכי אליהו אמר
אתמול שאין להעמיד בלל
את תא"ל מרדכי לדין
משום שהדבר עלול להביא
בעתיד לידי התחמקות מ-
„במקרה הצלה.“
הוא יש הבדל ברור בין
חוק ובין צדק, אמר הרב.

זמיר: החלטות מועצת יש"ע – זרע פורענות למלחמת אזרחים

מאת טובה צימנקי סופרת "דבר" בירושלים

היועץ המשפטי לממשלה פרופ' יצחק זמיר, אמר אתמול בירושלים כי החלטות מועצת יש"ע זורעות את זרע הפורענות של מלחמת אזרחים.

זמיר, שהופיע אתמול בפני חברי לשכת עורכי-הדין בירושלים, אמר – בלי לפי רש – כי אסור לגלות בנרשא זה מורך ד' חולשה. הוא התריע שיש להיאבק נגד "אוי" שי ציבור" הנשענים על בעלי השפעה ד' כוח כדי להיאבק ולהסביר את רעיונותיהם.

פרופ' זמיר, שנאם בטקס פתיחת שנת המשפט, דיבר בהצאתו על שלטון החוק במדינת ישראל. לדבריו, לשלטון החוק יש שני היבטים במה שקשור לשמירת החוק על-ידי הממשלה. הוא הוסיף, כי הממשלה כגוף היא חדורת שליחות לפעול רק במסגרת החוק. אולם לדעתו, המצב מהווה מקור ל' דאגה בכל הקשור לשמירת החוק על-ידי הציבור. בשנים האחרונות גברה וגאתה ה' עבריינות הפלילית. כן גברה בשנים האחר' רינות העבריינות הפוליטית, היוצרת סכנה מוחשית לישראל כחברה דמוקרטית ושיוז' ינינה. כדוגמאות לעבריינות הפוליטית מנה זמיר את הציבור הדתי הקיצוני, שאינו יכול להשלים עם אורח חיי הרוב במדינה.

עבריינים פוליטים אחרים מצויים בקרב נאמני ארץ-ישראל השלימה, שחלקם אני שים שאינם מוכנים להשלים עם הסדר פש' דה לגבי ארץ-ישראל. קטגוריה אחרת היא

קטגוריית הגזענים שמדינת ישראל אינה מקובלת עליהם כמדינה שיוויונית.

פרופ' זמיר סבור, כי אחרי העבריינים הפוליטיים יכולים לעמוד מאות אלפי אנשים אחר שהם מהווים מדל של חיקוי ויש להם תמיכה פוליטית הבאה לסייע בידיהם. בשל כך סבור פרופ' זמיר, כי יש איום על היסודות החברתיים של המדינה.

סופרת "דבר" מציינת, כי פרופ' זמיר עדיין לא פירסם את חוות-דעתו אודות הח' לטת מועצת יש"ע מהשבוע שעבר שכן ה' החלטות טרם הועברו אליו ממשרד-הבט' חון.

קטעי עתונות

ההמשנה

11 נוב' 1985

פרופ' זמיר תוקף מועצת יש"ע וקורא להיאבק ב"עבריינות פוליטית"

החלטות מועצת יש"ע זורעות את זרע הפורענות של מלחמת אזרחים — זו עבריינות פוליטית

הפוליטית, לדבריו של פרופ' זמיר הינה עבריינות של אנשים קיצוניים אשר יש לה גיבוי בקרב אנשי ציבור להם עמדות והשפעה. "אנשי ציבור אלה רואים עצמם זכאים ואולי אף חייבים לעשות שימוש בעוצמה וכוח. שהוענקו להם כדי להסדיר ולהאבק למען אותה קבוצה של עבריינים פוליטיים". פרופ' זמיר הטעים עוד כי העבריינות הפוליטית מסוכנת אף יותר מהעבריינות הפלילית.

בין ציבור לציבור קל לה לעבור ממלחמת דיבורים למלחמה של ממש. עלינו לעמוד בעניין זה תקיפים ונחושים בדעתנו, אמר פרופ' זמיר.

עבריינות פוליטית
היועץ המשפטי לממשלה תקף את מה שהוא כינה "העבריינות הפוליטית" ואמר שיש בה סכנה לחברה דמוקרטית - שומרת חוק ומגינה על זכויות האדם. העבריינות

הפורענות ומלחמת האזרחים. פרופ' יצחק זמיר דיבר אמש בכנס של לשכת עורכי הדין של מחוז ירושלים.

פרופ' זמיר ציין עוד: "אם ציבור אחד לוקח לעצמו את הזכות לקבוע כאילו הוא בית משפט עליון, אם הממשלה פועלת כחוק, אין סיבה שלא יבוא ציבור אחר ויחליט הוא לעצמו מתי הממשלה פועלת שלא כחוק ואין לציית לה". הפרופ' זמיר הטעים כי התנגשות

מאת דוד פרידמן, כתב עתי"ם היועץ המשפטי לממשלה פרופ' יצחק זמיר קרא להאבק עד חורמה במה שהוא כינה "עבריינות פוליטית". הוא תקף בחריפות את החלטת מועצת יש"ע לפיה עומדת הממשלה לפעול בניגוד לחוק ועל כן יש להאבק בה. פרופ' זמיר כינה דברים אלה דברי בלע הזורעים את זרע

קטעי עתונות

The Jerusalem Post

1985 '11 11

Zamir blasts settlers' disobedience call

Attorney-General Yitzhak Zamir last night labelled a "political crime" the call by the Council of Settlements in Judea, Samaria and Gaza for Israelis to disobey any government decision to return land in the territories.

Zamir said the council's statement would sow the seeds of civil war. He

was speaking at a ceremony for attorneys at the Laromme Hotel in Jerusalem to mark the opening of the new court term.

Zamir said the verbal volleys being exchanged between sectors of the public could easily become a genuine war. (Itim)

הנהלת מועצת יש"ע: החלטה על החזרת שטחים — לא מוסרית

אינה מזכירה "אייחוקיות" החלטה כזאת כפי שנאמר בנוסח שאישרה מליאת המועצה בשבוע שעבר ושעורר סערה ציבורית

את דבר השינוי אישר אתמול "ההארץ" פנחס ולרשטיין. חברים אחרים ממליאת מועצת יש"ע שעיימם שוחח "הארץ" ידעו לספר כי חל שינוי בנוסח ההחלטה מהשבוע שעבר אך לא ידעו את פרטיו. כל הנסיגות לאתר אתמול את עתניאל שנלך מזכיר מועצת יש"ע עלו בתווה.

לידי האויב יחלית החלטה לאיחוקיות ואין לציית לו. הנהלת מועצת יש"ע, פורום מצומצם יותר, שמה בניסוחה דגש על אימוסריותה של החלטה על החזרת שטחים, ואינה מזכירה איחוקיות. ההחלטת הנהלת מועצת יש"ע גם מדגישה כי אין יש"ע קוראת או מסיתה למלחמת אחים.

מאת סופר "הארץ" הנהלת מועצת יש"ע החליטה בסוף השבוע שעבר שלא לאשר במלואה את החלטת מליאת מועצת יש"ע, אשר עוררה בשבוע שעבר סערה רבת. כזכור החליטה בשבוע שעבר מליאת המועצה כי שלטון אשר יחליט על מסירת חלקים מהיורה ושומרון

בכינוס לשכת עורכי הדין של מחוז ירושלים:

זמיר: החלטת מועצת יש"ע — דברי בלע הטומנים זרע מלחמת אזרחים

משה נסים, הוא גינה את ההתבטאויות האחרונות, הקוראות שלא למלא את החלטות ממשלה, ואמר שעם הכמיהה לשמירה על חופש הדעה והביטוי, לא נסכים עם תופעה של אימים ושימוש בנשק כדי לסכל החלטות לגיטימיות של הממשלה או הכנסת.

שר המשפטים גם תקף את מי שביקרו בפומבי את החלטת בג"צ לאפשר לכוזא להגיש הצעות החזק על שולחן הכנסת, ואמר כי יש לכבד פסק דין גם כאשר חולקים עליו, והביקורת שנשמעה לא הייתה צריכה להישמע.

פרופ' זמיר ציין עוד כי "אם ציבור אחד לוקח לעצמו את הזכות לקבוע כאלו הוא בית משפט עליון, אם הממשלה פועלת כחוק, אין סיבה שלא יבוא ציבור אחר ויחליט הוא לעצמו מתי הממשלה פועלת שלא כחוק ואין לציית לה".

הפרופ' זמיר הטעים כי התנגשות בין ציבור לציבור קל לה לעבור ממלחמת דיבורים למלחמה של ממש. "עלינו לעמוד בעניין זה תקיפים וני חוששים בדעתנו". בכינוס נשא דברים שר המשפטים

(ע). היועץ המשפטי לממשלה פרופ' יצחק זמיר קרא להיאבק עד וזמרה במה שכינה "עבריינות פוליטית" שהיא עבריינות של קיצונים שיש לה גיבוי מאנשי ציבור. הוא תקף בחריפות את החלטת מועצת יש"ע שלפיה עומדת הממשלה לפעול בניגוד לחוק ועל כן יש להיאבק בה. פרופ' זמיר כינה דברים אלה דברי בלע הזורעים את זרע הפורענות ומלחמת האזרחים. הוא דיבר אמש בכנס של לשכת עורכי הדין של מחוז ירושלים במלון "לרום" בירושלים, לרגל פתיחת שנת המשפט תשמ"ו.

קטעי עתונות

הצפה

11 11 1985

היועץ המשפטי תוקף בחריפות את החלטת מועצת יש"ע

היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר, קרא להיאבק עד חורמה במחשבתה "עבריינות פוליטית", הוא תקף בחריפות את החלטת מועצת יש"ע לפיה עומדת הממשלה לפעול ביניגוד לחוק ועל כן יש להיאבק בה.

פרופ' זמיר כינה דברום-אלה דברי בלע הזורעים את זלע הפורענות ומלחמת האזרחים. פרופ' יצחק זמיר דיבר בכנס של לשכת עורכי הדין של מחוז ירושלים שנערך אמש במלון "לרום" בירושלים, לרגל פתיחת שנת המשפט חשמ"ו.

הפרופ' זמיר הטעים כי התנגשות בין ציבור לציבור קל לה לעבור ממלחמת דיבורים למלחמה של ממש. "עלינו לעמוד בעניין זה תקיפים ונחושים בדעתנו", אמר.

קטעי עתונות

מעריב

11 נוב' 1985

זמיר לא יבדוק הצהרת פרופ' צמח

צמח צידד באי-ציות לחוק וסבוטאג'
כדי לעצור את הפאשיזם

מאת ברוך מאיר

משרד הבטחון לא העביר עד רגע זה ליועץ המשפטי לממשלה את החלטות מועצת יש"ע. מזהה לטת מועצת יש"ע מושתמעת, לכאורה, קריאה להסתה ולמלחמת אזרחים.

אמש הוטל ספק אם משרד הבטחון יוכל להמציא לידי היועץ המשפטי חומר מהישיבה של מועצת יש"ע בעניין, כי הישיבה היתה סגורה.

לשאלת סופר, "מעריב", אם הוא מתכנן לנקוט צעדים משפטיים נגד פרופ' עדי צמח מהאוניברסיטה העברית, השיב היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר: "אינני מתכוון לבדוק כל הצהרת אחרי הכל, אנו עדיין חיים במדינה חופשית".

כוכב אמר פרופ' צמח לפני כמה חודשים — בתשובה לשאלה כיצד ניתן לעצור את הפאשיזם בארץ (על פי פרסומים בכלי התקשורת), "שאלת השאלה האם מחובתנו לפעול בדרך של אי-ציות לחוק וסבוטאג' ? התשובה היחידה, שאני יכול להגיד היא: כן. זו חובתו של כל איש ואיש ומי שאיננו עושה זאת הוא פשוט — איך אומר מפעל הפיס — שותף".

מסקנות צוות החקירה בפרשת הריגת המחבלים בקו 300

תא"ל מרדכי לא הרג את המחבלים, אך יועמד לדין על שגדם להם חבלה חמורה

„שני המחבלים שהורדו מן האוטובוס ספגו מהלומות בכלי-נשק, במכות יד ובבעיטות בדרכם לחקירה“
 „אין צידוק להתנהגות האלימה כלפי השניים מזמן שהורדו מהאוטובוס. האשמה והעונש, גם כלפי מחבלים, חייבים להיקבע ע"י בית המשפט בלבד, ויש לשלול אלימות הנובעת מסערת רגשות, מובנת ככל שתוכל להיות, בנסיבות המקרה“
 ■ היועץ המשפטי החליט להעמיד לדין גם 5 אנשי שב"כ, 3 שוטרים ו-3 חיילים על מעורבותם בפרשה ■ פרופ' זמיר: להגן על שלטון החוק ועל הערכים המוסריים

תלונות על האוטובוס.
 • על יסוד החומר שבפני צוות החקירה בעניין זה סבור הצוות, כי לא ניתן להוכיח קשר סיבתי בין מכה או מכות מסוימות לבין מותם של שני המחבלים. לפיכך, הגיע הצוות למסקנה, כי לא ניתן לייחס לתא"ל מרדכי את ה"אחריות למות שני המחבלים".
 • עם זאת הגיע הצוות למסקנה, כי יש ראיות לכאורה נגד תא"ל מרדכי בדבר ביצוע עבירות של חבלה חמורה, לפי חוק העונשין, והתנהגות שאינה הולמת, לפי חוק השיפוט הצבאי.
 • לגבי אנשי המשטרה והשב"כ שווהו על-פי הראיות כמי שנתנו למחבלים מכות ידיות או שביטתו, הגיע הצוות למסקנה, כי יש ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה של תקיפה לפי חוק העונשין וכן עבירת משמעת של התנהגות שאינה הולמת את התפקיד, לפי חוק שירות המדינה (משמעת). מצד אנשי השב"כ, מצד אנשי המשטרה המדובר בעבירות משמעת של שימוש שני המחבלים למקום סמוך, ושם נזקקו בדרכם אל מקום החקירה — ובעת החקירה — ספגו המוחבלים מה-

החיילים באשקלון.
 • החקירה העלתה ראיות לכאורה בדבר שימוש באלימות כלפי שני המחבלים, בדרך של מכות באקדח, על ידי תת-אלוף יצחק מרדכי.
 • מבין האנשים האחרים שנטלו חלק באלימות כלפי שני המחבלים, נמצאו ראיות לכאורה על שימוש באלימות בדרך של מכות יד או בעיטות, על ידי מספר אנשים שנקחו ובהם חמישה אנשי שיירות הבטחון הכללי, ושלושה אנשי משטרה.
 • נוכח חוות הדעת הרפואיות, לפיהן נגרם מותם של שני המחבלים כתוצאה ממוטות שהונחתו על ראשיהם, ביחסים חפצים קשים, בדרך הצוות אם ניתן להוכיח קשר סיבתי בין המכות שלפי הראיות הונחתו באקדח על ידי תא"ל מרדכי לבין מותם של המחבלים.
 • חומר הראיות, כולל חוות הדעת הרפואיות, אינו מאפשר לקבוע אלו מכות מן המכות שהונחתו על שני המחבלים לים גורמן למותם, זאת, במיוחד בהתחשב בכך שרוב המוחמים הרפואיים חיו את דעתם שהמוטות נגרם בסופו של דבר כתוצאה מן המכות החזקות שהונחתו על המחבלים כבר בשלב ההש-

תא"ל יצחק מרדכי

בעדם מלפגז בנוסעים.
 • לאחר שהורדו מן האוטובוס, הובלו

פי האוטובוס, לאחר שהוצאו חיים בעת חילוץ בני הערובה מהאוטובוס, אך הגיעו ללא רוח-חיים לביה"ח באשקלון. הדו"ח המלא סווג כ"סודי ביותר" ורק תמצית ממנו ניתנת לפרסום.
 ואלו מסקנותיו העיקריות של דו"ח בלטמן, המהפוסטמות כאן לראשונה:
 • 4 מחבלים חטפו את האוטובוס ו- החזיקו את נוסעיו כבני-ערובה, תוך שהם מאיימים לפוצץ את האוטובוס על נוסעיו. שניים מהמחבלים נהרגו בהסערות הכוח הפורץ אל האוטובוס, ו- שני המחבלים האחרים הוצאו מן האוטובוס כשהם בחיים.

לא ניתנה הוראה

• ועדת החקירה בראשותו של אלוף (מיל.) מאיר זורע, שמונתה במטעו על-ידי שר הבטחון לחקור את נסיבות מותם של המחבלים, הגיעה למסקנה, כי לא ניתנה הוראה להרוג את שני המחבלים לאחר תפיסתם חיים. מסקנה זו מקובלת גם על צוות בלטמן.
 • חומר הראיות שגבה הצוות העלה, כי שני המחבלים הוכיחו בראשיתם את האוטובוס, במהלך ההשתלטות של ה"פורץ, במטרה להממם ולמנוע

מאת גד ליאור, כתב "דיעות אחרונות"
 „לא היה צידוק להתנהגות האלימה כלפי שני המחבלים מזמן שהורדו מן האוטובוס כדרכם למקום החקירה ובענין החקירה. האשמה והעונש, גם כלפי המחבלים, חייבים להיקבע על-ידי בית המשפט בלבד, ויש לשלול ככל תוקף ובכל מקרה התפרקות ואלימות בלתי חוקית הנובעת מסערת רגשות, מובנת ככל שתוכל להיות בנסיבות המיוחדות של המקרה“.
 דברים אלה כותב היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר, לפרקליט המדינה, יונה בלטמן, במסגרת החלטתו, כי יש צדוק להעמיד לדין את תת-אלוף יצחק מרדכי, קצין חי"ר ו- צנחנים ראשי, וכן 5 אנשי שירות הבטיחון הכללי (השב"כ), 3 שוטרים ו-3 חיילים, בפרשת הריגתם של שני המחבלים שחטפו ב-12 באפריל אשקלון. את האוטובוס קו 300 בדרכו לאשקלון, אוחזל ניתן פרסום רק לתמצית דו"ח צוות החקירה, בראשות פרקליט המדינה, שבדק במשך קרוב לשנה את נסיבות מותם של שני המחבלים חוט-

תת־אלוף יצחק מרדכי

(סוף מעמוד 1)

כי לדין. הם אומרים, כי עד לרגע האחרון קיווה תא"ל מרדכי שהפצ"ר יתחשב בנתונים המבי צעיים ששררו בעת חטיפת האוֹטובוס ויחליט שלא להעמידו כלל לדין.

תא"ל מרדכי נחוש בדעתו להביא עדים למשפט, אף שמדי־בר בדין משמעותי בלבד. „היא לא יוותר עד שיוכח כי פעל כ־שורה וכפי שנדרש ממנו“, אמר אמש אחד ממקורביו.

במשפט יטען תא"ל מרדכי, כי על־פי הבדיקות הפתולוגיות הוֹכח שהמחבלים מתו כתוצאה מ־המכות שהוגחתו עליהם ציד כא־

שר היו בתוך האוטובוס, לא־השתלטות הכוחות המחלצים. ל־דברי הפתולוגים — יטען תא"ל מרדכי — לא היתה משמעות רפואיים למכות שספגו אחר־כך, בין היתר מתא"ל מרדכי עצמו. הוא יאמר שהיה חייב להשתמש בכוח סביר כדי לחלץ מהמחבלים מידע חיוני לאותם רגעים.

אחד ממקורביו של תא"ל מרדכי אומר: „כואב לו שנוצרה בציבור תחושה שנערך במחבלים לינץ' תחת הנוגתו. הוא יבקש להוכיח שנקט אלימות סבירה והכרחית שלא גרמה — לא במי־שרין ולא בעקיפין — למותם של המחבלים“.

בראיון ל"מעריב" מגיב היועץ המשפטי על הביקורת, "הבלתי מוצדקת" נגדו

זמיר: לא המלצתי להעמיד את תא"ל מרדכי בפני בית דין צבאי

„לא החלטתי ולא המלצתי לגביו, כיוון שהסמכות להחליט בעניינו נתונה רק לפרקליט הצבאי הראשי; כולם מתעלמים ממה שכן המלצתי — להעמיד לדין משמעתי אנשי שב"כ ומשטרה; התגובות החריפות נגדי מתבססות על דברים אשר לא כתבתי”

● פרופ' יצחק זמיר

מאת ברוך מאירוב
„בשום מקום בחוות הדעת שלי לא המלצתי — בפני הפיק” לשים הצבאי והראשי — לי להעמיד את תא”ל מרדכי יצחק מרדכי לדין בבית דין צבאי על הכרה חמורה, או בכל השד אחר, אמר לי אתמול היועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר.

לסתי לאמץ את מימצאי ועדת החקירה, בראשותו של פרקליט המדינה עייד יונה בלטמן. לגבי תא”ל מרדכי יצחק מרדכי לא החלטתי ולא המלצתי, כיון שהסמכות להחליט בעניינו נתונה לי כפרקליט הצבאי הראשי, בלבד, הוסיף זמיר.

„לצערי הרב — אימר היועץ המשפטי לממשלה — היות הדעת חמורה, בראשותו של פרקליט הצבאי הראשי, בלבד, הוסיף זמיר.

לסתי לאמץ את מימצאי ועדת החקירה, בראשותו של פרקליט המדינה עייד יונה בלטמן. לגבי תא”ל מרדכי יצחק מרדכי לא החלטתי ולא המלצתי, כיון שהסמכות להחליט בעניינו נתונה לי כפרקליט הצבאי הראשי, בלבד, הוסיף זמיר.

תת-אלוף יצחק מרדכי: אלחם כדי להוכיח שלא נקטתי אלימות לשמה

קצין צנחנים וחי"ר ראשי יישפט בפני קצין בדרגת אלוף בגין עבירות אלימות, על פי החלטת הפרקליט הצבאי הראשי; „יטען כי הוכח שהמחבלים מתו מהמכות שהונחתו עליהם באוטובוס, וכי למכות שספגו אחר-כך (גם מידיו) לא היתה משמעות רפואית”

● תא"ל יצחק מרדכי

מאת עמנואל רוזן
„בני שהחקירה נמשכה זמן רב כי כך, אמר עכשיו אני אי להם על הפיתוי ואשכנח להוכיח שהמחבלים מתו מכוח כביר בנ- סיבות שחיובי שימוש בכוח כי הן, ולא בהכרח איומות כי שמו” — אמר אתמול קצין צנחנים וחי”ר ראשי תת-אלוף יצחק מרדכי, זמן קצר לאחר שפורסמה החלטת הפרקליט הצבאי הראשי להעמידו לדין כ- נין עבירות של אלימות, כפרי שית האוטובוס החמוץ.

תא”ל מרדכי יישפט בפני קצין שיפוט בכיר בדרגת אלוף. ככה הנראה יהיה זה מפקד המפת”ש אלוף אמיר דרורי. העונשים ה- אפשריים במסגרת זו הם מות” ראה ועד לגיפת חמורה. אם יי- ענש, עלול הדבר לפגוע בקידום הצבאי תא”ל מרדכי אמור לזכר בדרגת אלוף ולהתמנות לראש מר” לטת ההדרכה.

מקורביו של תא”ל מרדכי אי- מרים, כי, המלצתו החמורה של זמיר, כפי שפורסמה בעיתונים, לא הותירה לפצ”ר ברירה אלא להורות על העמדת תא”ל מרדכי לדין בבית דין צבאי.

מאת עמנואל רוזן
„בני שהחקירה נמשכה זמן רב כי כך, אמר עכשיו אני אי להם על הפיתוי ואשכנח להוכיח שהמחבלים מתו מכוח כביר בנ- סיבות שחיובי שימוש בכוח כי הן, ולא בהכרח איומות כי שמו” — אמר אתמול קצין צנחנים וחי”ר ראשי תת-אלוף יצחק מרדכי, זמן קצר לאחר שפורסמה החלטת הפרקליט הצבאי הראשי להעמידו לדין כ- נין עבירות של אלימות, כפרי שית האוטובוס החמוץ.

תא”ל מרדכי יישפט בפני קצין שיפוט בכיר בדרגת אלוף. ככה הנראה יהיה זה מפקד המפת”ש אלוף אמיר דרורי. העונשים ה- אפשריים במסגרת זו הם מות” ראה ועד לגיפת חמורה. אם יי- ענש, עלול הדבר לפגוע בקידום הצבאי תא”ל מרדכי אמור לזכר בדרגת אלוף ולהתמנות לראש מר” לטת ההדרכה.

מקורביו של תא”ל מרדכי אי- מרים, כי, המלצתו החמורה של זמיר, כפי שפורסמה בעיתונים, לא הותירה לפצ”ר ברירה אלא להורות על העמדת תא”ל מרדכי לדין בבית דין צבאי.

זמיר: לא המלצתי

(סוף מעמוד 1)

בססות על דברים שלא כתבתי. לצערי הרב, אלה שמתחזי ביקורת עשו זאת על יסוד עובדות לא נכונות, או עובדות שאינן ידועות להם.

„מותחי הביקורת פשוט אינם יודעים את העובדות. הרי הם לא קראו את הדו"ח הסודי מאוד של ועדת החקירה ואינם יודעים מה כתוב בו. הדו"ח הזה הוא תוצאה של עבודה שנמשכה שנה שלמה. אני בטוח, שאילו קראו את תוכן הדו"ח הזה היו מדברים אחרת“, אמר היועץ המשפטי לממשלה.

פרופ' זמיר מציע, לכל מותחי הביקורת נגדו, „לדבר קצת בוהי-רות כל זמן שאינם יודעים את העובדות“. היועץ המשפטי הטעים עוד, בשיחה כי הוא אכן המליץ בפני המשטרה ושירותי הבטחון

להעמיד לדין משמעתי אנשי שב"ב ומשטרה, על השתתפותם בהכאת שני המחבלים. „על החלטה זו יכולה לבוא ביקורת ציבורית, אם אנשים רוצים בכך. אך משום-מה דווקא ממה שכן החלטתי, לגבי אנשי משטרה ושב"ב, כולם מת-עלמים“.

זמיר הזכיר, כי החקירה הת-מקדה על מה שנעשה לאחר הורדת שני המחבלים מהאוטובוס, ולא על מה שקרה במהלך פעולת ה-חילוץ: „ברור, כי כל מה ש-נעשה במהלך החילוץ הוא דבר מוצדק וחוקי. החקירה התרכזה על מה שנעשה לאחר-מכן, כאשר ה-אוטובוס פונה מנוסעיו והובלת שני המחבלים לחקירה“.

פרופ' זמיר סירב להתייחס ל-החלטת הפרקליט הצבאי הראשי להעמיד לדין את תא"ל מרדכי על שימוש בלתי חוקי בכוח: — „זה עניינו של הפרקליט הצבאי, זו סמכות ושיקול דעת שלו“.

רפאל מן מוסיף:

שר התקשורת אמנון רובינ-שטיין יצא אמש להגנת היועץ ה-משפטי לממשלה פרופ' יצחק זמיר, בעקבות התקפותיהם של אישים פוליטיים. הוא קרא לכל שרי הממשלה, ובמיוחד לשר ה-משפטים משה נסים, „לצאת בתור קף נגד ההתערבויות בהחלטות היועץ המשפטי לממשלה“.

תא"ל יצחק מרדכי: תמיד בקו האש

הפעילות המיבצעית: ברמת-הגולן, בשיא החר"מון, במלחמת-ההתשה ששוב גבתה מס דמים מחיילי. ואחר-כך היה האיש בגיורת לבנון ה-חמה, במיבצעי ליטאני, בקרב הקשה ביותר ב-מיסגרת זו. במלחמת לבנון פיקד על אוגדה שפעלה באזור צור וצידון ומערב ביירות. הק-רב המתיש, בן שבוע הימים, על מחנה הפליטים והמחבלים בעין חילוה, נוכח מחבלים שהשתמ-שו באזרחים, נשים וילדים, היה הקרב שלו.

מבחינות רבות, איציק מרדכי הוא גם מסמליה של ההצלחה בקליטת העליה ושילוב העדות במ-דינת-ישראל. הורים שעסקו בחשאי בעליית יהודים מעיראק, יליד כורדיסטאן (1944), עולה חדש (בגיל 6), ששה אחים ואחיות, מעברות, מחסור בכיכר לחם, בבגדים, משק במושב כושל, חנות קטנה בטבריה, פרנסת בדוחק, לימודים אקסטרניים.

איציק מרדכי, האיש שתמיד היה בקו האש, יוצא בימים אלה לקרב שאין בו כדורים ולא הסתערויות ולא הרוגים ולא פצועים ולא אלונ-קות, והוא, אולי, הקרב החשוב ביותר מבחינתו: הקרב המשפטי על כבודו כחייל, כקצין, כמפקד שהולך אלפים אל המלחמה וחוזר ממנה, בעיק-בות המלצת היועץ המישפטי להעמידו לדין בפ-רשת הריגת המחבלים שתקפו את האוטובוס בקו 300.

בין שייצא בשלום מן הקרב הזה, בין שלא, הוא יותב. טעם מר בפיות רבים וצלוקת בהיס-טוריה הפרטית של תת-אלוף בצה"ל.

תא"ל יצחק (איציק) מרדכי
צלוקת בהיסטוריה הפרטית

יירה הצבאית של איציק מרדכי, אבל גם צלוקת שלא תירפא לעולם.

גם אחרי המלחמה, גם אחרי הקורבנות הרבים, היה איציק מרדכי עם חייליו במקום שהיה שיא

המפקד שהלך תמיד בראש חייליו, ושסיפור חייו הוא סיפור הפעילות המיבצעית של צה"ל אחרי ששת הימים — יוצא בימים אלה לקרב שאין בו כדורים ולא הסתערויות: זהו הקרב על כבודו כחייל, כקצין, כמפקד

בכל מקום שצה"ל פעל אחרי מלחמת ששת הימים, היה אפשר למצוא את איציק מרדכי, לעי-תים קרובות כמפקד הכוח כולו, לפעמים כחלק מכוח יותר גדול: בפעולת כראמה (שבה הש-תתף גם אחיו, בסיירת הצנחנים), במירדפי הר-מים אחרי מחבלים בביקעת הירדן, במלחמת-ההתשה על גדות תעלת-סואץ. אחר-כך, כמפקד כוח צנחנים שפעל מאחורי קווי אויב, מעבר לגבול, בפעולות מוטסות, שהולידו כותרות רא-שיות מרעישות: חבלות בסוריה, בירדן, ב-מצרים.

חיי מחסור

התעוזה והתבונה המיבצעית בפעולות הקור-מנדו לא עמדו לגדוד הצנחנים של איציק מרדכי במלחמת יום-הכיפורים. האפתעה הולידה את הר-כישלונות המרים ואת הקרבות הקשים. איציק מרדכי, בחווה הסינית, הלך לקרב שהתאפיין באירגון תוך כדי חיפזון, בתיכנון מהיר מאוד ובתוצאות מרות מאוד, עיטור העוז, שקיבל על חלקו במלחמה, לא היה לו למקור נחמה. הקרב בחווה הסינית הוא עד היום בבחינת שיא בקאר-

בואת איתן הבר

במחפזות עמוקה של בסיס-טילים מצרי, מוכים מן החום המידברי, ישוב מפקדי חטיבת הצנחנים לתחקיר ראשון של אירועי יום-הכיפורים, 1973. המגיד, יאיר יורם, תיאר את ההתרחשויות בקר-בות רמת-הגולן: כישלונות, ניצחונות, הרגים, פצועים. המגיד האחר, יצחק (איציק) מרדכי, שירת קווים לדמותו של קרב-הדמים בחווה ה-סינית בסיני: כישלון, הישג, הרוגים, פצועים. המח"ט, עוזי יאירי, היה אפור. הצנחנים ידעו ימים יפים מאלה.

יצחק מרדכי, עלי לומר, גרם לי מורת-רוח באותו מעמד בחולות סואץ. הדיווח שלו היה ענייני וחסר רגשות, כאילו דיווח על מאון בנק לאומי, סניף אבן-גבירול: מספא ב' פנה ימ-י. ג. מספא ג' נסה לעקוף... הגענו ל-גבעת הפצועים... ציר טירמור... ציר עכ-ביש... ועוד מלים ומונחים ומושגים מעולם המלחמה. העובדה שהשאיר מאחוריו, בחולות הר-חווה הסינית, 45 צנחנים הרוגים, נחנה את ריי-שומה אולי רק בנימת הקול, לא בתוכן הדברים. אחר-כך היתה הפסקה קלה כדי לשתות תה חם ודלות בקצוות-שימורים, תחליף של מלחמה ל-כוסות.

החוקנו בפחיות-השימורים הלוהטות מחום, ו-איציק, בקול שקט, החליף את התארים והתפ-קידים בשמות: מנו בן-ישי, יקי לוי, אהרון מר-גל, שאול מילר ואחרים. והתיאורים היבשים, וסיפורי האיגופים וההיתקלויות ואש-התופת לב-שו פתאום מימד אנושי ואישי. הוא נמס במיליו וטון הדברים גווע ודעך ודעך. קולו נשבר. אני לא מוכן להישבע, כבר חלפו שנים, אבל נדמה לי שהחום הכבד לא ייבש באותו מעמד את לח-לוחות עיניו. אחר-כך, בהזדמנויות שחזר ל-א-רץ, יצא איציק מרדכי למסע ארוך אל המיש-פחות השכולות. אמר-לי שביקר אצל עשרות מישפחות ואמר לי שנשבר. גם מפקד גדוד ה-צנחנים הוא, בסופו של דבר, רק בן-אדם.

בשדה ובאש

איציק מרדכי, העומד היום במרכז של סערה ציבורית, הוא בראש ובראשונה חייל. הוא שייך לדור המפקדים הנוכחי של צה"ל, שרואה את הצבא כבית וכמקצוע, בניגוד לדורות קודמים של מפקדים, יוצאי הגנה ופלמ"ח ואצ"ל ולח"י, שהנסיבות ההיסטוריות אילצו אותם להישאר ב-מדים. בתוך הצבא הוא שייך לחבורה שעשתה את כל הקאריירה הצבאית שלה בשדה ובתוך האש. החיילים והמפקדים תמיד ראו את הגב שלו בהסתערויות. בפריצה אל האוטובוס החטוף בקו 300 לאשקלון הוא תיפקד, למעשה, כמפקד מחלקה או פלוגה, ולא כתת-אלוף, קצין צנחנים וחיל-רגלים ראשי. היו שמתחו ביקורת על כך, גנראלים צריכים לדעת את מקומם ותפקידם. גם מותחי הביקורת יודעים היטב שאיציק מרדכי, בדרך של שיגרה מקצועית, היה במקום הטבעי שלו: במקום שיוכים.

תחנות-חייו של איציק מרדכי בצה"ל הן ה-סיפור המיבצעי של הצבא בעשרים-וחמש השנים האחרונות: אחרי הגיוס (ב-1962) לקומנדו הימי, העברה להנדסה קרבית, טירונות בהצטיינות, קורס מ"כים בהצטיינות, קורס מש"קים בהצטיי-נות, קורס-קצינים בהצטיינות. היה מפקד מחלקת חבלה ואחר-כך מפקד פלוגת חבלה בצנחנים. מ-1965 לערך הוא אחד מהחבורה שעמדה, ללא פירסום, מאחורי הכותרות הראשיות של הפעילות המיבצעית.

קרבות קשים

אחרי הפעולות הראשונות של מחבלי ה-פתח"י, צא, בראש חייליו, לפעולת-התגמול הראשונה בג'נין, כאיתות אוהרה לחוסיין: פיצוץ בית-חירשת לקרב וטחנת-קמח. אחר-כך, בגבור פעור לות המחבלים, יצא עם חייליו לפוצץ בארות ב-פרדסי קלקיליה ובנין משטרת ברוג'ום מדפע ש-בחבל לכיש, ופעולת סמוע, פעולת התגמול הג-דולה מכולן, שכמעט מוטטה את המלך חוסיין. על רקע הפעילות המיבצעית האינטנסיבית מאו, נראות המלחמות הקטנות הללו היום כאילו הת-רחשו אי-שם בימי יהודה המכבי.

כיוון שחלק גדול מהפעילות המיבצעית ב-אותה תקופה שלפני מלחמת ששת הימים היתה כרוכה בפיצוצי בתים, היה ברור שפלוגת ההנד-סה תיקח חלק בפעולות. וכך קרה שפלוגות אח-רות התחלפו מפעולה אחת לשניה. הפלוגה של איציק מרדכי היתה בכל הפעולות. מלחמת ששת הימים מצאה אותו בכוח של רפול, בפריצה ל-רפית, בקרב-הדמים על המיתחמים המצריים, ב-מסע לחאן-יונס ומשם לקנטרה ולגשר פירדאן. אנדות המלחמה יודעות לספר שאיציק מרדכי היה ראש וראשון לטפס על גשר פירדאן שעל גדות הסואץ.

דו"ח / אמנון אברמוביץ

אוטובוס המחבלים ממשיך לנסוע

הוועדה הראשונה שחקרה את פרשת אוטובוס המחבלים היתה ועדת זורע. היא היתה למעשה ועדת שניים. מאיר (זור) זור רע ונציג השב"כ. כאשר החבר השלישי בוועדה, עורך דין אילן שיף, סא"ל, איש צה"ל, משמש לה יועץ משפטי.

הוועדה אמרה היתה לקבוע על כתיפי מי תונה האחריות למות שני המחבלים: תא"ל איציק מרדכי או אנשי השב"כ. הוועדה הגיעה למימצאים אבל לא למסקנות. חברות של איש שב"כ בוועדה, מיר צג עניינם של שולחיה, אמרו בצה"ל, הנה זה את המימצאים לפיתחו של תא"ל מרדכי והרחיקה אותם מאנשי השב"כ.

בשלב ההוא, ועדת זורע, לא עמרו עדיין בפני החוקרים המימצאים הפאטולוגיים המאחרים וחוות הדעת הגניורוכיורית גית שעמדו בפני ועדת בלסמן והפכו את מה שאירע לאחר הורדת המחבלים מהארץ טובוס לבלתי רלוונטי, לגבי מותם. מות המחבלים, התברר לוועדת בלסמן נגרם בקטע ההשתלטות על האוטובוס. שלב שלא היה שנוי במחלוקת ולכן לא עמד לדיון.

ועדת בלסמן, בראשות פרקליט המדינה נה יונה בלסמן, נועדה לחקור את התנהגות צה"ל ותא"ל מרדכי, המשטרה והשב"כ, ולכן הורכבה כאנדרוגינוס תלתי מיני.

בפני הוועדה הזו היה כבר תא"ל מרדכי מיצג עלידי עורך דין, ד"ר אמנון גר לנרנר.

דיוני הוועדה התמשכו זמן רב. במשרד המשפטים יוחסה הסכמת לחקירות חקיר רות הנגר של פרקליט תא"ל מרדכי. גירסה אחת מתרצת את משכי הזמן בנסיגת תיה הנאשים של ועדת בלסמן להתיר את הפקעת הסוכה של עובדות שסוכסכו עלידי עדויותיהם המגמתיות והמתואמות היטב של אנשי השב"כ.

לאמירת אמת ואראמת בנסיבות כאלה עלידי אנשים כאלה יש משמעות עצמי אית. השופט יצחק כהן ז"ל, ועדת סברה ושאתילה, מוכן היה להבין טעות. הוא לא מוכן היה לסלוח על שקרים.

תא"ל איציק מרדכי אמר לוועדת בלסמן את מה שאמר קודם לחוקר המשטרה וקודם לוועדת זורע ובבוקר האירוע לרמטכ"ל: שהוא היכה את השניים. את המחבל המכונה "רוח" בכף היד. ואת השמן בקת האקדח.

בפני ועדת זורע הופיע איש המכון הפאטולוגי, ד"ר לוי, ומעדותו עלה שהם חבלים הומתו לאחר שהורדו מהאוטובוס. עוה"ד גולדנברג ביקש להזמין לעדות את מי שזה מנהל המכון הפאטולוגי, ד"ר בצלאל בלון. משרד המשפטים התנגד שעובד מדינה יעיד ויסתור עדות של עד בד מדינה הכפוף לו. משרד המשפטים ייחס את ההתנגדות למשרד הבריאות. לאחר שמוטה גור, שר הבריאות, הבהיר שאינו מתנגד שד"ר בלון יעיד, המשיך משרד המשפטים לעמוד בסירובו.

בשלב הזה פנו פרקליטיו של תא"ל

מרדכי אל מבקר המדינה ותלוננו על ידי נה בלסמן, ולמעשה על היועץ המשפטי לממשלה. מבקר המדינה קבע, שהם רש"אם להעיד את ד"ר בלון. היועץ המשפטי לממשלה הוסג אחר. זהו, דומני, אקט חריג בתולדות הליכי השיפוט בארץ. פרופ' זמיר, כדי בזין וקצף, כופף על ידי מבקר המדינה.

בהמשך זומן שנית הד"ר לוי, ועדותו תאמה הפעם, מהותית, את עדות הד"ר בלון. בפני ועדת בלסמן עמדו, אם כך, שתי עדויות פאטולוגיות שתמכו בגירסת מרדכי. ושתי חוות דעת גניורוכיוריות, פרופ' בלון פרופ' פיינסהוד, כנ"ל. חוות דעתו של פרופ' סהר ייחסה את מות אחד המחבלים לפעולות שנעשו בו לאחר שהד"ר מהאוטובוס.

יריבות מסוימת מתקיימת בין לשכת היועץ למשטרה וללשכת הרמטכ"ל. המלצות היריב עומדות אצל צה"ל, נידחו על ידי רב אלוף לוי. גם שאלת שידורי החודשות בג"ל צה"ל יצרה חילוקי מסרים. את טקס הד"ר הפרקליט הצבאי הראשי ניצל פרופ' זמיר כדי לשחרר מתאם וביקורת על מעורבות השיפוט הצבאית. היועץ ביקש את השעיית תא"ל מרדכי, ולא נענה.

על מידת החשדנות תלמו העובדה, שהיה בצה"ל מי שנתן לבו לסמיכות הזמן וצידדו המקרים בין עדותו של הד"ר בלון נגד המערכת לבין העמדתו לדיון בגין קב לית שוחר.

היועץ המשפטי לממשלה ראוי למלוא הכבוד, ובעיקר למלוא ההגנה מפני גברת נים פוליטיים (כהן, דרוקמן, רפול) ומרדכי הנער, יוסק"ה שפירא, שבעניו צריך הכל להיסגר כמו בתנועה, במשפט חברים. וכ"כל זאת אי אפשר להימנע מאיראלו שא"ל לות לפרופ' זמיר:

במשפט הבריטי, שממנו אנחנו שוארים, עבירת הרצח היא עבירה חובקת כל. הכלל המנהגי הזה, שאומץ לתוך המשפט הישראלי, קובע שאין לצרף אל אישום הרצח אף סעיף אישום נוסף. המינוח הזה טומן בחובו תכלית: חיי אדם קדושים מכל. ולא פעם נוף בית המשפט העליון בפרקליטות על קטנוניותה כשהוסיפה לרצח אישום נוסף.

תא"ל איציק מרדכי נמצא זכאי – ולא מחמת ספק – מרצח, מהריגה, מגרם מות. נשאלת השאלה, אם הכרחי היה לתור אחר עבירה אחרת. יטען הפרופ' זמיר, ולא בלי צדק, שהחקירה גילתה התנהגות פסולה. האם היה עליו לעבור עליה בשתיקה?

ועדות החקירה הללו הוקמו וזי למען גיבוש מוסר לחימה וטוהר הנשק. החציפה הציבורית (בציבור המצומצם הרלוונטי) מתמקדת בהריגה ולא בסביבותיה. לדוגמה: העיתון "כותרת ראשית", נושא הדגל בפרשה, דרש מהפרופ' זמיר, ערב פרסום הדו"ח, להחליט נגד מי יש להגיש משפט באשמת "המתת שני המחבלים". לא פוזת אך גם לא יותר.

תא"ל מרדכי הוא הנחקר היחיד, שד"ר עיף האישום שהומלץ לגביו חייב את העדותו בפני בית דין. כל השאר, שב"כ, משטרה, צה"ל, הופנו לדיון משמעותי. והרי יכול היה הפרקליט בלסמן, כלומר פרופ' זמיר, להפנות אותו לסעיף משמעותי, ש"מוש באלימות כלפי מי שנתון במשמורת הצבא. או הכאה.

החמרה עם תא"ל מרדכי נבעה מהתרחבותה של ועדת בלסמן, לפיה היכה הקצח"ר את שני המחבלים ללא הצדקה. משרד המשפטים חולק על צה"ל לגבי האלסטיות של "סערת הקרב". את מה שכינה הפרקליט הצבאי, חקירה מבצעית – מכנה משרד המשפטים, חמימות דם ומות.

אפילו אם כך, אני מסופק באשר לתירעול המסקנה הזו לתוך סעיף הדין בגרימת חבלה חמורה. ניתוח פאטולוגי של הגופות המרקיבים לימד על תכלה חמורה? ואם כן, האם זו איננה נחבכת בהריגה?

עשרה ימים עייב פרופ' זמיר את פרסום הדו"ח לבקשת אחד מראשי הוועדות שאנשיה עמדו לחקירה. האיש צר על זמיר ולחם בחירוק שיניים, לזכותו יאמר, בנסיגה לחלץ את הגורים שלו. זמיר, גם לזכותו יאמר, לא ויתר. הדו"ח שפורסם השבוע זהו לדו"ח המקורי. לגבי הצבא, המשטרה וגם לגבי השב"כ.

תא"ל איציק מרדכי יליד עיראק, אינו קצין מצמחיית הדרשא של הקיבוץ אך

מנוסעי הכביש המשומן של צפון תל אביב. למרות כמה עלוקות פוליטיות שניסו להיטפל אליו השבוע, הוא אינו קצין של מפלגה. אין לו מהלכים במרכז חרות, והוא לא ינוע, לצורך ענייניו האישיים, מאיראל שרון עד לתק"מ. יש לו רקורד מבצעי, גלוי ועלום, שאורי מילשטיין או אורי דן יכלו לתגוג עליו סדרות. אין פגם במעשיו בעבר וגם נשקו טהור מנשקם של רבים מאחינו הצנתנים.

כשצה"ל שהה בלבנון ומפקדיו קבעו את מפקדותיהם בוויילות ומבני פאר, הוא היה היחיד בדרג הזה, שנשע את מפקדתו באוהל על גבעת חול. בלילה שבו נבחר לנשיאות אחינרענו בשיר ג'מאילי, וקצין נים רבים הצטרפו שם לחלוץ שמפניות ולצלוח כבשים, הוא נשאר מכובדל בשק שינה לישון.

קידומו בצבא לא היה אקסטריני והוא לא רץ לדרגות בקורספונדנציה.

איציק מרדכי, מזווית ראייה ציונית, הוא ארץ ישראל המיוחלת.

באנומליה הישראלית, עם הכיבוש הבלתי סביר והמתמשך, צריכים דווקא הליבראלים, השמאלנים, חרדי שלטון החוק, או מי שנותן מהם, להיות מאד סלי קטיוויים. לדרג סדרעדיפיות עדין וד"ר ביר.

המשפט הולך בעקבות החיים, ולא להיפך. אם לא נהיה די ברנניים, קיימת סכנה שייקוב חזר את הדין.

לקט קטעי רדיו וטלוויזיה

בהוצאת "יפעת" שרות לקטעי עתונות, תל-אביב, 66181, רח' דרך פתח-תקוה 7, טל: 622458, 03-612192

שודר בתכנית: בוקר טוב ישראל

שעה: 8:30, גלי מצה"ל

תאריך: 11.11.85

לימור נחום כתבתנו באולפן בירושלים גם היא, שלום לך.

שלום, בוקר טוב.

ואת היית אתמול בכינוס למשפטנים בירושלים, ואם נכון יותר, כנס הפתיחה לשנה המשפטית תשמ"ו בירושלים.

אבל שלחנו אותך בעיקר לשם מפני שהיועץ המשפטי לממשלה בהופעה פומבית נדיקה, אמור היה לומר דברים, והוא אמר, והם מסעירים. והוא פרופ' יצחק זמיר תקף בחריפות את החלטות מועצת יש"ע, לפיהן כל ויתור על שטחים יהודה, שומרון ועזה אינו חוקי אפילו אם הוא פועל יוצא של החלטת ממשלה. וזמיר זיכר על שתי קטגוריות של עבריינות, אחת חמורה ממשנה, עבריינות פוליטית ועבריינות.

הייתי רוצה קודם להקדים ולומר מיכה, שהפרופ' זמיר עלה לדוכן אתמול להרצות על שלטון החוק במדינת ישראל. הוא ניצל את הזדמנות הפז הזו כדי להשיב לכל אלה התוקפים אותו בזמן האחרון, שהרי הפרופ' זמיר אינו נוהג להתראיין לכלי התקשורת. הוא אמנם הבדיל בין שני סוגי עבריינות. עבריינות פוליטית ועבריינות פוליטית והרחיב בסוג השני. עבריינים פוליטיים הוא כינה אנשים שומרי חוק בתחומים אחרים, אנשים נחמדים והסכנה היא שהם ישמשו כמוקד להזדהות, לכוח גדול ורב. נשמע את הפרופ' זמיר.

פרופ' זמיר:

עבריינות של אנשי דת קיצוניים שאינם משלימים עם אורחות חיים חילוניים. עבריינות של נאמני ארץ ישראל השלמה, שאינם מוכנים לשום פשרה שעשויה

לקט קטעי רדיו וטלוויזיה

בהוצאת "יפעת" שרות לקטעי עתונות, תל-אביב, 66181, רח' דרך פתח-תקוה 7, טל: 622458, 03-612192

- 2 -

להיות מקובלת על הרוב. ולהבדיל הרבה הבדלות, עבריינות של גזענים שמדינה דמוקרטית ושיוויונית איננה מקובלת עלינו. כל אלה ואחרים יש להם גיבוי ומהלכים בקרב אנשים, אנשי ציבור שיש להם עמדות והשפעה והם רואים עצמם זכאים, אולי אף חייבים, לעשות שימוש בעמדה ובכוח שהוקנו להם כדי להסביר, לתמוך, להשפיע ולהאבק למען אותה קבוצה של עבריינים פוליטיים.

לקט קטעי רדיו וטלוויזיה

בהוצאת "יפעת" שרות לקטעי עתונות, תל-אביב, 66181, רח' דרך פתח-תקוה 7, טל: 622458, 03-612192

שודר בתכנית "הבוקר הזה"
בתאריך: 11.11, בשעה 7.10 ברשת ב'

בוקר טוב. כאן שלום קיטל. היועץ המשפטי לממשלה אינו מרבה להתבטא פומבית, אמש ניצל הזדמנות נדירה להגיב על ההתבטאויות שהיו לאחרונה במועצת ישובי יהודה שומרון ועזה.

-
"הדברים האלה, הם, הם, הזורעים את זרע הפורענות של מלחמת אזרחים, שאין בה כדי לזכך, אלא רק כדי לקטול. לא לבנות אלא להרוס"

-
ובכן, היועץ המשפטי לממשלה תוקף בחריפות את החלטת מועצת ישובי יהודה, שומרון ועזה בענין אי חוקיותה של החלטה אפשרית לסגת מן השטחים. הפרופסור זמיר אומר שהדברים הם זרע הפורענות של מלחמת אזרחים. מדברי היועץ המשפטי לממשלה מביא כתבנו אבשלום גינוסר:

-
"הפרופסור זמיר לא ברר אמש במילים. הוא מנה את שלוש הקבוצות באוכלוסייה שחבריהם לדעתו הם בגדר עבריינים פוליטיים: אנשי דת קיצוניים, אנשי ארץ ישראל השלמה שאינם מתפשרים והקבוצה השלישית, אלה המחזיקים בדעות גזעניות. הוא אף תקף בחריפות את אנשי הציבור שמעניקים תמיכה לחברי הקבוצות האלו. דברים חריפים במיוחד איחד הפרופסור זמיר לעו"ד האצני שביסס את הדיעה שהחלטת ממשלה להחזרת שטחים היא החלטה בלתי חוקית.

-
"זוהי שטות מוחלטת, זה הבל ורעות רוח, אין לזה לא ידיים, לא רגליים, לא בסיס בחוק ולא טעם בהגיון!"

-
גינורסר: "בעובדה שמועצת ישע אימצה את דעותיו של האצני, רואה היועץ המשפטי לממשלה את הסכנה האמיתית לפרוץ מלחמת אזרחים:"

-
"ואם ציבור כזה עושה את הצעד הנוסף והצעד הטבעי, שאם הוא, במקום כל הרשויות המוסמכות בישראל, אם הוא קובע אם ומתי לציית לממשלה, יבוא גם ציבור אחר ויקבע

לקט קטעי רדיו וטלוויזיה

בהוצאת "יפעת" שרות לקטעי עתונות, תל-אביב, 66181, רח' דרך פתח-תקוה 7, טל: 622458, 03-612192

- 2 -

אם ומתי לציית לממשלה, ומהתנשנות שבין ציבור לציבור, קל לה לעבור ממלחמת דברים למלחמה של ממש!

גינורסר: "מסקנתו של היועץ המשפטי ברורה. יש להאבק בתופעה עד חורמה."

זמיר: "אסור לנו לגלות בענין זה שום מנרן ושום חולשה ואנחנו חייבים בכל הכלים שהחוק מעמיד לרשותינו, להאבק בגד העבריינות הפוליטית, לא פחות, אף יותר מאשר העבריינות הפלילית".

גינורסר: "הפרופסור זמיר אף מבטיח כי הממשלה אכן תפעל כנגד התופעות האלה".

שלום קיטל: "תגובות כפי עתביאל שביילר - מזכיר מועצת ישובי"ישע"י אומר על הדברים של היועץ המשפטי לממשלה:"

"אין ספק שאמירות של אמת, הקשורות ברצוננו לחיות בארץ-ישראל, אינם בגדר רצונות פוליטית. אין שום רצון לזרוע זרע פורענות, ישנו רצון לזרוע זרע עצים ולטעת בתים בכל ארץ ישראל. דבריו של היועץ המשפטי לממשלה, לעניות דעתנו אינם משקפות נאמנה את כוונותינו ואת מה שהוכחנו בעשייה ציונית ואולי ביחוד שלנו. אז העתיד יוכיח שהעבריינות הפוליטית אם ישנה כזאת, היא בוודאי לא ב"ישע"י אלא בקרב אלה שרצו לעקור אותנו מביתנו ולעולם לעולם לא יצליחו"

קיטל: "ותגובה נוספת מיו"ר "התחיה" - חבר הכנסת יובל נאמן:

"הוא מדבר על מדינאים שכאילו תומכים; אנשי ציבור שתומכים בעמדות האלה. אני מתפלא על היועץ המשפטי לממשלה, האם הוא לא מסכים גם כן שיש אושיות מוסריות ואחרות שהן עומדות ביסוד של כל מדינה וכאשר פוגעים בהן, למרות שהדברים אינם קשורים בכלל בחוק, אבל הם גם מעל החוק, ככה למשל אם תחליט פעם ממשלה בישראל לסגור את העלייה, אז זה יהיה חוקי ובכל זאת הנושא הזה פוגע באושיות של הציונות שהם ביסוד מדינת ישראל!"

היועץ המשפטי

סמכויות

המאורעות האחרונים דומה שהם מצדיקים עיון מחדש בתפקידו של היועץ המשפטי וסמכויותיו.

מספר שאלות עומדות בחלל ומותר לממשלה לעיין מחדש בהחלטה שהיא עצמה קבלה. הכלל של "הפה שאסר הוא הפה שהתיר" גם על החלטות הממשלה. סמכויותיו של היועץ"ש אמנם הוצעו ע"י השופט אגרנט, אך להמלצותיו היה תוקף, רק אחרי שהממשלה אמצה אותן. תובע כללי ו/או יועץ משפטי.

יש בודאי מקום לשאול מחדש, אם אין להפריד בין שני תפקידיו הנוכחיים של היועץ"ש שהנו גם יועץ משפטי לממשלה וגם תובע כללי. בדרך כלל יועץ משפטי הוא יועץ של הגוף שביקש את עבודתו, ועניינו להגן על האינטרס של הלקוח במקרה זה הממשלה. עם זאת אין חוות דעת של היועץ המשפטי מחייבת את לקוחו שלו, הרשאי בסופו של דבר לנהוג כהבנתו.

לא כן הדבר לגבי התובע הכללי. זהו תפקיד שונה, מעמד שונה, סמכויות שונות ואמות מידה אובייקטיביות ובלתי תלויות.

טובת הצבור

האם צריכה טובת הצבור להיות שיקול בחקיקת דעת של יועץ משפטי ובנקיטת צעדים של תובע כללי? התשובה על כך היא חיובית וגם לדעת המחמירים, שהרי אם לא כן מדוע חייב היועץ"ש להיועץ בראש הממשלה בנושאים בטחוניים ואחרים. חובת ההתייעצות אינה כדי לצאת ידי חובה, אלא כדי שהיועץ"ש ישמע גם צדדים אחרים בשאלה העומדת לפניו. אם ייראו בעיניו, יקחם בחשבון, אם בשעה שיביע חוות דעת משפטית ואם בשעה שיחליט להציע חקירה לשם העמדת אדם למשפט, או לאו.

זוהי כן נדמה הכוונה האמתית של חובת ההתייעצות עם ראש הממשלה !

יושרו של היועץ המשפטי

עלינו להאמין ביושרם של נושאי המשרות הציבוריות ובמיוחד אנשים הקשורים במערכת המשפט. ואכן, אני מאמין ביושרו של היועץ המשפטי פרופ' י. זמיר בלא סייג! אמרתי לו זאת ואף כתבתי לו, אחרי שתקפתי את עמדתו בנושא אלוף (אז תא"ל) יצחק מרדכי! אנו חיים בארץ קטנה ו"צפופה", שאין בה אנשים נויטרליים. כמעט לכל אחד עמדה כמעט בכל ענין. בין הבקאים יותר והעוקבים אחרי ועדות החקירה השונות, יש אומרים שעובדה זאת נכרת גם בעמדות שננקטו ע"י חברי ועדות החקירה השונות.

אדם מושפע מדעותיו

לכן נראה לי שכמעט בלתי אפשרי שגישותיו הרעיוניות של אדם, לא תשפיענה עליו בנוקטו עמדה כלשהי. הגישות הרעיוניות משפיעות על האדם מבלי שהוא מבחין בכך ומבלי שהוא רואה בכך סטיה מהגישה האובייקטיבית. דומני שדברים אלה אינם מצריכים הוכחה וכולנו נגועים בכך במידה כזאת או אחרת. אפשר לפרש למשל את התבטאותו של היועץ המשפטי נגד חברי הכנסת אשר דחו את הדיון במה שקרוי בפי העם החוק נגד הגזענות באומרו: "ח"כ כהנא-מלאכתו נעשית על ידי צדיקים". ואני חושב שאנו חייבים להסביר זאת כך, שאם לא כן, אנו חושדים ביועץ המשפטי שנקט ביודעין עמדה לא אובייקטיבית.

במה שגה היועץ המשפטי ?

סבורני שהיועץ המשפטי, טעה מספר פעמים בשיקוליו הציבוריים. כתובע הכללי, להחליט אם להעמיד אנשים למשפט, אם לאו, ואין ספק שטובת הצבור ובטחון המדינה, חייבים להלקח בחשבון גם ובעיקר בכגון דא.

פרשת אוטובוס 300 לשלביה השונים, הנה אחת מהן. אין אני סבור שהדרך שננקטה בנושא זה היתה נכונה, הן ההעמדה לדין של יצחק מרדכי, הן הכוונה להעמיד לחקירה (ולמשפט) את ראש השב"כ. אמנם אי אפשר לעבור לסדר היום, אם יש חשש לעבירה חמורה בהסתרת האמת, וכנראה שהפרטים הידועים ליועץ המשפטי אינם קלי ערך אבל טובת הצבור ובטחון המדינה, חייבו קודם לכל טפול דיסקרטי וכל אלה שלהם חלק בגרימה לפרסומו, חייבים לתת על כך את הדין! הטפול בנושא יכול להיעשות בצורה, שבה הנאשמים לא ינוקו, ומאידך- תוך שמירת האינטרסים הלאומיים וטובת הצבור.

נראה לי שכך אמנם יהיה סופה של הפרשה, אבל הנזק כבר נגרם ושוב אי אפשר לתקנו.

פרשת האוטובוס וספיחיה, חייבים לשמש דוגמא לכך כיצד אין לנהוג, ואם אמנם נלמד ממנה ונמנע השנות מקרים דומים, נזק חמור וערעור גופים שקיומנו תלוי בחוסנם והיה זה שכרנו. ואולם אלה שגרמו לכך שהפרשה תפתח כפי שהתפתחה, אינם יכולים לצאת נקיים והיועץ המשפטי הוא אחד מהם.

השר יוסף שפירא

ירושלים, י"א בניסן התשמ"ו
20 באפריל 1986

בעז"ה

לכבוד
מר יצחק מודעי
שר המשפטים

מכובדי !

הנני מצ"ב העתק מכתב, אשר כתבתי לראש הממשלה
ולשר המשפטים הקודם משה נסים, בנושא היועץ
המשפטי.

אני מביא בפניך נושא זה, עתה אחרי שהתמנית
כשר המשפטים של ממשלתנו.

בברכת הצלחה
ד"ר יוסף שפירא

יוסף שפירא

התש"ו

השר יוסף שפירא

ירושלים, י"ב אדר ב' התשמ"ו

בעז"ה

23 במרץ 1986

לכבוד

מר יצחק שמיר

מ"מ רוה"מ ושר החוץ

ירושלים

מכובדי !

נוסף לחילופי הדברים אשר היו לנו בענין מינויו
של היועץ המשפטי החדש, אני מעלה על הכתב דברים
בדבר מעמדו ובדבר השתתפותו בישיבות הממשלה.

אני בטוח שתעיין בדברים ואם תקבל אותם, בודאי
יובאו לאשור.

בברכה ובהוקרה

יוסף שפירא

(אית בשר) אורי אסור

שר המשפטים

ירושלים, כו' אדר ב' החשמ"ו

6 באפריל 1986

(2073)

אל: השר יוסף שפירא

קיבלתי את תזכירך בענין מעמדו של היוה"מ לממשלה.

מקובל עלי כי מעמדו של היוה"מ לממשלה צריך להיות
כפי שנקבע בדו"ח ועדת אגרנט.

בכבוד רב,

משה נסים

שר המשפטים

של
יועץ

השר יוסף שפירא

ירושלים, י"ב אדר ב' התשמ"ו

בעז"ה

23 במרץ 1986

לכבוד

מר משה נסים

שר המשפטים

שלום רב !

נוסף לחילופי הדברים אשר היו לנו בענין מינויו
של היועץ המשפטי החדש, אני מעלה על הכתב דברים
בדבר מעמדו ובדבר השתתפותו בישיבות הממשלה.

אני בטוח שתעיין בדברים ואם תקבל אותם, בודאי
יובאו לאשור.

3
בבוכה ובגוקרה,

יוסף שפירא

שלום רב לשר המשפטים

השר יוסף שפירא

ירושלים, אדר ב' התשמ"ו
מרץ 1986

בעז"ה

תזכיר בענין היועץ המשפטי לממשלה

המאפיין את המשטר הדמוקרטי הוא הפרדת הרשויות (מחוקקת, שופטת ומבצעת) תוך קביעת האחריות והחובות של כל רשות. היועץ המשפטי הנו אחד מהזרועות הרבים של הרשות המבצעת ותו לא.

אולם ב-7 השנים האחרונות הפכו היועצים המשפטיים ל"רשות רביעית" החובקת בזרועותיה את סמכויות שלשת הרשויות מחד ומשחררת מאחריות ומהחובה לתת את הדין מאידך, כפי שכתב עו"ד גוטמן במאמרו ב"ידיעות אחרונות" מ-4.3.86 "מעמדו של היועץ המשפטי לממשלה הוא אקס-דמוקרטי, והאיזונים והבלמים החיוניים כל כך לשמירת הדמוקרטיה אינם חלים עליו".

יתר על כן השתתפותו של היועץ המשפטי בישיבות הממשלה הנה "יצירה" מלאכותית ומקומו של היועץ המשפטי (ללא מרכאות) לא יכירנו בפורום כזה.

הנוהג הנ"ל לא רק שנותן טעם לפגם מבחינת נוהלי מימשל תקינים אלא הופך את היועץ המשפטי ל"מושל על" של הממשלה - אשר כאמור אינו חייב באחריות כלשהי כלפי אף גוף ו/או צבור בוחרים ומאידך, מרוקן מתוכן את התפקידים והחובות המוטלים על ממשלה ובראש וראשונה את החובה למשול (ולתת את הדין בפני בית המחוקקים וצבור הבוחרים).

תיאורטית חייב היועץ המשפטי, כעובד צבור וכפקיד משרד המשפטים, לתת את הדין בפני השר הממונה עליו, אך בשנים האחרונות "נעלם" עקרון זה וקשה "לקנא" בשר המשפטים "שיעז" להתערב בשיקוליו, או בהחלטותיו, של היועץ המשפטי.

היו למדינה, קודם השינוי הזה, יועצים משפטיים בעלי שיעור קומה ואיש לא הכתיר לעצמם כתרים לא-להם, וגם הם לא עשו זאת כלפי עצמם.

נראה לי שיש להחזיר את מוסד היועץ המשפטי למקומו הטבעי, במסגרת שנקבעה הן בחוקים השונים המתייחסים לסמכויותיו ותפקידיו (חוק סדר הדין הפלילי והחוק לתקון סדר הדין האזרחי, המדינה בעל דין, תשי"ח) והן כפי שקבע בזמנו השופט אגרנט (עובד צבור הנתון לפיקוח השר הממונה עליו ובנוסף לכך בעל סמכות מיוחדת ובלעדית להכריע סופית אם להפסיק הליכים משפטיים או לא), גישה זו מופיעה גם באחד מפסקי הדין הראשונים במדינה (בג"ץ 9/48) בו נאמר כי: "היועץ המשפטי הוא עובד צבור".

עתה כאשר עומד להתמנות אדם חדש לתפקיד היועץ המשפטי ניתן להחזיר את התפקיד למימדיו הטבעיים בצורה שקטה ובלי מהפכות.

יש לסכם מראש כי המסגרת שנקבעה ע"י השופט אגרנט, היא הנכונה, כלומר שהיועץ המשפטי כפוף, ככל עובד צבור, לשר הממונה וכן יש להפסיק הנוהג שהיועץ המשפטי משתתף באופן קבוע בישיבות הממשלה, הוא יוזמן לישיבות ע"י ראש הממשלה או השר הממונה עליו על פי הצורך.

י/ט
3

(Faint handwritten notes)

לכבוד

כאן

למכתבך אלי, חן ה-23 למרס, השנה -- בעניין
סמכויות היועה"מ לממשלה -- דומני שיש להפריד בין
המינוי לבין השינויים בהגדרת תפקידו.

ב ב ר כ ה ,

שמעון פרס

2000

3/21

28

ଅଲ୍‌ହାମ୍ଦୁଲିଲ୍‌ହ

କଲିମ୍‌ସୁଲ୍‌ଲି

ଫିରଦୌସ୍

6 (ମୁଦ୍ରା)

השר יוסף שפירא

ירושלים, י"ב אדר ב' התשמ"ו

בעז"ה

23 במרץ 1986

לכבוד

מר שמעון פרס

ראש ממשלת ישראל

מכובדי !

נוסף לחילופי הדברים אשר לנו בענין מינויו
של היועץ המשפטי החדש, אני מעלה על הכתב דברים
בדבר מעמדו ובדבר השתתפותו בישיבות הממשלה.

אני בטוח שתעיין בדברים ואם תקבל אותם, בודאי
יובאו לאשור.

בברכה ובהוקרה,

יוסף שפירא

השר יוסף שפירא

ירושלים, אדר ב' התשמ"ו
מרץ 1986

בעז"ה

תזכיר בענין היועץ המשפטי לממשלה

המאפיין את המשטר הדמוקרטי הוא הפרדת הרשויות (מחוקקת, שופטת ומבצעת) תוך קביעת האחריות והחובות של כל רשות. היועץ המשפטי הנו אחד מהזרועות הרבים של הרשות המבצעת ותו לא.

אולם ב-7 השנים האחרונות הפכו היועצים המשפטיים ל"רשות רביעית" החובקת בזרועותיה את סמכויות שלשת הרשויות מחד ומשוחררת מאחריות ומהחובה לתת את הדין מאידך, כפי שכתב עו"ד גוטמן במאמרו ב"ידיעות אחרונות" מ-4.3.86 "מעמדו של היועץ המשפטי לממשלה הוא אקס-דמוקרטי, והאיזונים והבלמים החיוניים כל כך לשמירת הדמוקרטיה אינם חלים עליו".

יתר על כן השתתפותו של היועץ המשפטי בישיבות הממשלה הנה "יצירה" מלאכותית ומקומו של היועץ המשפטי (ללא מרכאות) לא יכירנו בפורום כזה.

הנוהג הנ"ל לא רק שנותן טעם לפגם מבחינת נוהלי מימשל תקינים אלא הופך את היועץ המשפטי ל"מושל על" של הממשלה - אשר כאמור אינו חייב באחריות כלשהי כלפי אף גוף ו/או צבור בוחרים ומאידך, מרוקן מתוכן את התפקידים והחובות המוטלים על ממשלה ובראש וראשונה את החובה למשול (ולתת את הדין בפני בית המחוקקים וצבור הבוחרים).

תיאורטית חייב היועץ המשפטי, כעובד צבור וכפקיד משרד המשפטים, לתת את הדין בפני השר הממונה עליו, אך בשנים האחרונות "נעלם" עקרון זה וקשה "לקנא" בשר המשפטים "שיעז" להתערב בשיקוליו, או בהחלטותיו, של היועץ המשפטי.

היו למדינה, קודם השינוי הזה, יועצים משפטיים בעלי שיעור קומה ואיש לא הכתיר לעצמם כתרים לא-להם, וגם הם לא עשו זאת כלפי עצמם.

נראה לי שיש להחזיר את מוסד היועץ המשפטי למקומו הטבעי, במסגרת שנקבעה הן בחוקים השונים המתייחסים לסמכויותיו ותפקידיו (חוק סדר הדין הפלילי והחוק לתקון סדר הדין האזרחי, המדינה בעל דין, תשי"ח) והן כפי שקבע בזמנו השופט אגרנט (עובד צבור הנתון לפיקוח השר הממונה עליו ובנוסף לכך בעל סמכות מיוחדת ובלעדית להכריע סופית אם להפסיק הליכים משפטיים או לא), גישה זו מופיעה גם באחד מפסקי הדין הראשונים במדינה (בג"ץ 9/48) בו נאמר: כי: "היועץ המשפטי הוא עובד צבור".

עתה כאשר עומד להתמנות אדם חדש לתפקיד היועץ המשפטי ניתן להחזיר את התפקיד למימדיו הטבעיים בצורה שקטה ובלי מהפכות.

יש לסכם מראש כי המסגרת שנקבעה ע"י השופט אגרנט, היא הנכונה, כלומר שהיועץ המשפטי כפוף, ככל עובד צבור, לשר הממונה וכן יש להפסיק הנוהג שהיועץ המשפטי משתתף באופן קבוע בישיבות הממשלה, הוא יוזמן לישיבות ע"י ראש הממשלה או השר הממונה עליו על פי הצורך.

Handwritten signature and initials

[illegible]

י.ד. שחור, עורך דין
J. D. SHACHOR, ADVOCATE

תל-אביב, רחוב יהודה הלוי 43 • טלפון 613119 • TEL-AVIV, 43, YEHUDA HALEVY ST.

JOSEF DAVID SHACHOR, ADVOCATE
DEBORAH SHACHOR, ADVOCATE

יוסף דוד שחור, עורך דין
דבורה שחור, עורכת דין

תל-אביב, כהן אדר'א' תשמ"ו, TEL-AVIV,

6.3.1986

Ref מס'

לכבוד
השר יוסף שפירא
משרד ראש הממשלה
ירושלים

מר שפירא הנכבד !

הנדון: יועץ משפטי

במכתבי אליך מיום 16.2.86 לא העזתי להעלות את הרעיון שמא רצוי לבדוק אם בכלל קיים צורך ב"יועץ משפטי" (בנוסף לפרקליט המדינה) והנה זכיתי לתנא המסייע בדמותו של עו"ד יחיאל גוטמן (לשעבר מזכיר סיעת המערך בכנסת), כפי שהדבר בא לידי ביטוי בכתבה מיום 4 דנא ב"ידיעות אחרונות".

במאמריך: "בצדק ... תרדוף צדק" עמדת על "טרור המערכות" שנוצר בעקבות הפיכתו של היועץ המשפטי לאורים ותומים לא רק על המערכת המשפטית בישראל, אלא על כל מערכות הממשל.

המאפיין את המשטר הדמוקרטי הוא הפרדת הרשויות (מחוקקת, שופטת ומבצעת) תוך קביעת האחריות והחובות של כל רשות.

היועץ המשפטי הינו אחד מהזרועות הרבים של הרשות המבצעת ותו לא.

אולם ב- 7 השנים האחרונות (בעקבות החולשה שהפגינו הממשלות) הפכו פרופ' ברק ובעקבותיו פרופ' זמיר את התפקיד ל"רשות רביעית" החובקת בזרועותיה את סמכויות שלש הרשויות מחד ומשחררת מאחריות ומהחובה לתת את הדין מאידך, כפי שכתב 278

על כן צדק עו"ד גוטמן כאשר כתב: -

"מעמדו של היועץ המשפטי לממשלה הוא אקס-דמוקרטי, והאיזונים והבלמים החיוניים כל כך לשמירת הדמוקרטיה אינם חלים עליו".

יתר על כן השתתפותו של היועץ המשפטי בישיבות הממשלה הינה "יצירה" מלאכותית ומקומו של יועץ משפטי (ללא מרכאות) לא יכירנו בפורום כזה.

הנוהג הנ"ל (שלעניות דעתי הינו "המצאה" של מנחם בגין ואיננו בטוח בכורונות הטהורות שעמדו מאחורי רעיון כזה) לא רק שנותן טעם לפגם מבחינת נוהלי מימשל תקינים אלא הופך את היועץ המשפטי ל"ימושל על" של הממשלה - מושל שאיננו חייב באחריות כלשהי כלפי אף גוף ו/או צבור בוחרים ומאידך, מרוקן מתוכן את התפקידים והחובות המוטלים על ממשלה ובראש וראשונה את החובה למשול (ולתת את הדין בפני בית המחוקקים וצבור הבוחרים).

י.ד. שחור, עורך דין
J. D. SHACHOR, ADVOCATE

תל-אביב, רחוב יהודה הלוי 43 • טלפון 613119 • TEL-AVIV, 43, YEHUDA HALEVY ST.

JOSEF DAVID SHACHOR, ADVOCATE
DEBORAH SHACHOR, ADVOCATE

יוסף דוד שחור, עורך דין
דבורה שחור, עורכת דין

תל-אביב, TEL-AVIV,

- 2 -

Ref. מס'

תיאורטית חייב היועץ המשפטי, כעובד צבור וכפקיד משרד המשפטים, לתת את הדין בפני השר הממונה עליו, אך בשנים האחרונות (מאז ממשלת רבין) "נעלם" עקרון זה ואינני מקנא בשר המשפטים שיעז להתערב בשקוליו או בהחלטותיו של היועץ המשפטי.

היו למדינה יועצים משפטיים בעלי שיעור קומה (כגון: שמשון שפירא וחינים כהן) והם לא העזו להכתיר לעצמם כתרים לא-להם.

התחזקותו (לא עלינו) של מעמד היועץ המשפטי נבעה מחולשת הממשלות הקודמות ומהסגידה של מנחם בגין ללגליזציה".

קשה לי להאמין שהצעתו ההגיונית (אם כי הנועזת) של עו"ד גוטמן תתקבל ב"טרופ מערכות" שנוצר על ידי השתוללות כלי התקשורת (שהפכו לנושאי הדגל של מיעוט שבמיעוט רעשני כאשר לאו דוקא טובת המדינה עומדת לנגד עיניהם) ומי יודע איזו תגובה יכינו בנושא זה.

מכיוון שכך, נראה לי שיש להחזיר את מוסד היועץ המשפטי למקומו הטבעי, במסגרת שנקבעה הן החוקים השונים המתייחסים לסמכויותיו ותפקידיו (חוק סדר הדין הפלילי והחוק לתקון סדר הדין האזרחי, המדינה כבעל דין, תשי"ח) והן כפי שקבע בזמנו השופט אגרנט (עובד צבור הנתון לפיקוח השר הממונה עליו ובנוסף לכך בעל סמכות מיוחדת ובלעדית להכריע סופית אם להפסיק הליכים משפטיים או לא) וראה גם אחד מפסקי הדין הראשונים במדינה בג"ץ 9/48 בו נאמר כי: "היועץ המשפטי הוא עובד צבור".

כשימצא האדם המתאים לתפקיד היועץ המשפטי ניתן יהיה להחזיר את התפקיד למקומו הטבעי בצורה שקטה ובלי מהפכות.

יש לסכם עמי מראש כי המסגרת שנקבעה על ידי ועדת אגרנט היא הנכונה ושהיא כפוף ככל עובד צבור, לשר הממונה, כן יש להפסיק לאלתר את הנוהג שהיועץ המשפטי משתתף באופן קבוע בישיבות הממשלה, והוא יוזמן לכך רק על ידי ראש הממשלה או השר הממונה עליו.

בכבוד רב,

י.ד. שחור, עו"ד

י.ד. שחור. עורך דין

J. D. SHACHOR, ADVOCATE

43, YEHUDA HALEVI ST. TEL-AVIV, 65 547

JOSEF DAVID SHACHOR, ADVOCATE
DEBORAH SHACHOR, ADVOCATE

9-268481

Tel. 61 31 19 70

רח' יהודה הלוי 43, תל-אביב 65 547

יוסף דוד שחור, עורך דין
דבורה שחור, עורכת דין

תל-אביב, ז' אדר א' תשמ"ו
Tel-Aviv P. O. B. 2311

16.2.1986

ת.ד. 2311

Ref. מס

א ל ש ל
=====

לכבוד

השר יוסף שפירא
משרד ראש הממשלה
ירושלים

ליוסקה שלום רב,

מכיוון שהיתה לך זכות להיות בין הגורמים שהשפיעו (לפחות בעקיפין) על היועץ המשפטי להתפטר (אם כי הוא מתכחש לכך), נראה לי שחלה עליך חובה מיוחדת לעמוד על המשמר כדי למחוק אחת ולתמיד עיוות וסילוף בחיים הציבוריים של המדינה לפיה לא הממשלה ניהלה את המדינה, אלא היועץ המשפטי אשר רכש לעצמו סמכויות בלתי מוגבלות והכל ללא כל אחריות כלפי הממונה עליו ו/או כלפי כל מוסד נבחר.

זוהי שעת רצון להחזיר למסגרת המתאימה את משרת היועץ המשפטי ושהכפירות לשר המשפטים (ולממשלה כולה) תיושם בפועל ולא תישאר אות מתה ואני מצפה ממך שתגלה פעילות ללא לאות כדי שבנוסף לתכונות המובנות (משפטן מעולה בעל אישיות נרמה מוסרית ואדם היכול להעלות מעל להשקפותיו הפרטיות) יהיה לו לב יהודי (לאו דוקא דתי או מסורתי) ובעל חוש אחריות לאומית, שטובת ארצו ועמו עדיפות על "חוש הצדק האוניברסלי" שכל-כך התאפיין אצל שני היועצים המשפטיים האחרונים.

מיותר לציין שכל אלה "שאכלו קוגעל" אצל פרופ' זמיר ו/או פרופ' ברק "נגועים", גם אם לכאורה היו מתאימים (אני לא מצאתי אף אחד מעובדי היועמ"ש ופרקליטות המדינה, משרד המשפטים, כראוי גם ללא הנגיעה הנ"ל).

בברכה,

י.ד. שחור

י.ד. שחור, עו"ד

נ.ב.

אין לי כל ענין אישי בנושא הנ"ל
לא במישרין ולא בעקיפין.

=====

GG84 of
1905

Handwritten signature and a large blue checkmark.

לכבוד,
חבר הכנסת מר מיכאל דקל,
"הכנסת",
ירושלים.

א.נ.

קריאתך ליוה"מ פרופ' יצחק זמיר להתפטר, ממנה משתמעת הסכמת
הליכוד למינויו לכהונת שופט בבית המשפט העליון עלולה לגרום
ל"בכיה לדורות".
הרצון להשתחרר מהיוה"מ מאחר ו"מדיניותו תרמה" כדבריך ל"התרחבות
מעגל הטירור בארץ ישראל", פוסלת אותו לכהונה במוסד בו הנזק שהינו
עלול לגרום בעתיד גדול לא פחות מנזקו בהווה.
חוסר יכולתו להתעלות מעל העדפותיו הפוליטיות איננה מצביעה על
האובייקטיביות הנדרשת משופט, והינה אות מבשר רעות לגבי הצפוי ממנו
כזה. תמוה הדבר שחברי הכנסת לא מצאו כלל לנכון להגיב על האשמתו
הכוללנית של היוה"מ כי "חברי הכנסת מנסים לגרור אותו לויכוח פוליטי
וכי הם פונים אליו בתלונות כדי שיעבירן למשטרה, ואז ישתמשו בכך
בתקשורת", ("הארץ" 20.11.85).

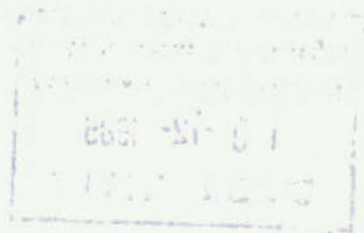
האומנם חשודים כל חברי הכנסת שפנו בתלונה ליוה"מ כמי שמעלו
בשליחותם הציבורית ושכל מעייניהם בפרסומת בלבד?! האם זו התבטאות
ראויה למועמד כביכול לכהונת שופט בבית המשפט העליון?
לא יתכן מינוי לבית המשפט העליון בהעדר הסכמה לאומית רחבה בדבר
השקפותיו והתנהגותו של אדם שהיה היוה"מ הפוליטי ביותר מאז קום
המדינה, וקיים חשש שימשיך בדרכו זו גם בשבתו על כס ביהמ" העליון.

בכבוד רב,
"חוגים לאומיים"

✓ העתק: כב' השר מר יוסף שפירא

* - 1/1 אבסס היה לא רגיל
הינח אפן נשח האנשים לא
ה'ים נרבה

Handwritten text, possibly a signature or date, written diagonally across the top left corner.

צבעת הפרט

צנעת הפרט

צבעת הפרט

MS

MS

11

ויליאם

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט
צ'ק וילס ואינו

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

3. צ'ק וילס ואינו

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

אנצ'ל סבב סבימס
העיון/ הנו היר ט

III
 ১। প্রাচীন
 ২। প্রাচীন
 ৩। প্রাচীন
 ৪। প্রাচীন
 ৫। প্রাচীন

אלו המצוות
 אשר צוה ה' את
 משה ואת
 בני ישראל

אמן עז אמן אהי
היה שם ה'ו
עליו ב'י. הוא אמן
אהי היה בקומה
במטה אהיה

הוא נמצא
במקום זה
הוא נמצא
הוא נמצא

~~הוא נמצא~~

[illegible]

12/12/2020

אשר צילם
המחבר
ה' צ'צ'י
ה' צ'צ'י

צנעת הפרט

מפאבדי! השר יוסף שפירא

גורמי החמה
לפניו
אחיו

במ' סגור

במ' סגור
וה' צ'צ'י

הואיל שאלהם עלו גם לחוסר פיה

10 -

לשר יוסף שפיטן שלום רב
קדמך דברך את קדמך
לדברך את פורסור צמיר
שפך דברך את פורסור
המחיות שאת המחיות -
המחיות פך לקדושים מחיות
מחיות את מחיות
מחיות את מחיות
מחיות מחיות מחיות
מחיות מחיות מחיות
מחיות מחיות מחיות
מחיות מחיות מחיות
מחיות מחיות מחיות
מחיות מחיות מחיות

ירושלים, י"ד בתשרי התשמ"ה

בעז"ה

29 בספטמבר 1985

לכבוד

מר"ד יוסף דוד שחור

תל - אביב

שלום וברכה !

היועץ המשפטי טוען שהוא רק העביר את
החומר לפצ"ר בהתאם לסמכותו, משום
שבניין של איש צבא הפצ"ר הוא הידעם"ש.
ולכן הוא שואל מה לכם כי תלוננו עלי ?

מה המצב האמתי אולי תוכל לברר.

פועדים לשמחה,

יוסף (יוסף'ה) שפירא

י.ד. שחור. עורך-דין
J. D. SHACHOR, ADVOCATE

43, YEHUDA HALEVI ST. TEL-AVIV, 65 547

JOSEF DAVID SHACHOR, ADVOCATE
DEBORAH SHACHOR, ADVOCATE

Tel. 61 31 19, 20

רח' יהודה הלוי 43, תל-אביב 65 547

יוסף דוד שחור, עורך-דין
דבורה שחור, עורכת-דין

תל-אביב, כו תשרי תשמ"ו
Tel-Aviv
P. O. B. 2311 11.10.85 ת.ד. 2311

Ref. טס

לינוסקה שלום רב!

זוהי היתממות נהתחסדות.

1. לענין תא"ל מרדכי

אם הפצ"ר "הוא היועמ"ש" בעניניו של איש צבא למה העביר אליו החומר עם המלצות? האם עלה על דעתו שהפצ"ר יוכל להתעלם מהמלצותיו כאשר כל כלי התקשורת מכריזים שהיועץ המשפטי המליץ שיש מקום לשקול העמדה לדין על שמוש מופרז בכח, על סתיה מהוראות וכו'. ... מה עוד שלאחרונה היועץ המשפטי הפך ל"אוראקל" של המדינה ואף איש-רשות (לרבות הפצ"ר) לא יעז לפעול בניגוד להמלצותיו ולו כדי "לשמור פאסון".

יתר על כן, אם אין לו סמכות למה בכלל התערב בענין ולא סמך על החוקרים שיעבירו חומר החקירה ישירות לפצ"ר וחומר מכל הרי השאלה היחידה היתה אם ביתן להאשים משהב בהריגה. לאחר שחומר החקירה העלה שיתכן שהמונת נגרם מפגיעות בתוך האנטונוס נשאין מימצאים הקושרים ישירות פעולותיו של תא"ל מרדכי למנתו של המחבל. מה ינתר הגיבני מלקבנע שלא ניתן להעמיד לדין בגין ההריגה אף אחד מהחייילים ולסגור התיק.

2. מאמר לא התייחס אך ורק לנשוא זה אלא לגישה היבשה והבלתי פטריוטית של היועץ המשפטי כאשר דוקא הוא, המוסמך להעדיף שקולים של טובת המדינה והאינטרס הצבורי על האות המתה, מתעלם מאינטרסים לאומיים ומגלה אדיקות יתר בהוראות נתקנות פורמליות - כלליות, וכן על כך שהממשלה הפסיקה למלא את חובותיה למשול ובמקום זאת העבירה את האחריות לפעולות הממשל ל"עורך-דין צבאי" שלא חב כל אחריות כלפי העם אלא כלפי "מעבידו" בלבד.

בברכה,

3/3-211

II

אדם מרצון יצא, ואלו
עברתם עליו.

אני מזהב קצת יפה
ט וי בקטן יפה
הבבנים עברו והוא
משה.

אמר לו עני מרצון יצא
הכחש עברו עני יפה
אמר לו בלבד עני יפה
הוא עברו בלבד עני יפה
כחשו לו עני יפה
עברו לו עני יפה
יפה עני יפה.

אמר עני יפה מרצון
הוא עני יפה עני יפה
בין עני יפה עני יפה
עני יפה עני יפה
עני יפה עני יפה
עני יפה עני יפה

150

子
あ
じ
じ
え
う
う
う
う
う

[Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Handwritten text in Devanagari script, likely a list or index, written vertically. The text is highly stylized and difficult to decipher, but appears to contain names or titles. The words are arranged in vertical columns, with some characters appearing to be in a different script or dialect.

三

11122 127

1. גישה אחת ויחידה דו-ג' -
אם לא שולח דו-ג' דו-ג' -

ה' אלוקיך יהוה רחמן רב את ישראל
אברהם אבינו שבתן לא קדוה
אשר יהוה רחמן רב את ישראל
למה לא יבטל יצאנו ממצרים

7-3' 100 - 100 - 100
100 - 100 - 100

②

האמר הקדו ~ דבורי כיון
אמר מלך ישיא ~ ארצה
לדבור, וכן סודי דעא ~
כאל מה, אכמה א בידי
דגדון האמר.

כ"ה

ing p. 3.

! 5000 JHR

[illegible][illegible]

עם חילוקי הדעות

נ

השר יוסף שפירא

לפניכם עומדים הו"כ

קבוצת חלוצים

החלקן זכאים למענקים

כספים ואלו

לפי

פ. עמירם
פיקוח ותיאום בניה
טל: 223998, בצלאל 4 י"ס
ירושלים, 1.9.85

רשימת שנים אלו

[Handwritten signature]

לכב'

"מעריב"

א.נ.

"מאפיה" שמאלנית, כן ולא...

מר י. לפיד מודה במקצת, לדעתו יש עקבות של "מאפיה" כזאת
רק בעמודי החדשות ולא במדור הפובליציסטי. הבחנה זו שלו היא מסולפת,
העובדה שעמוד קינן, בועז עברון ועוד עשרות עיתונאים מסוגם "אינם מסתירים
את השקפת עולמם", אינה ראייה שהם לא משתייכים ל"מאפיה" הזאת. אלה וגם אלה
מגישים דווח-מגמתי מעוות ומטעה. ברור שהמטרה שלהם היא להחליש אותנו מבית
כדי שלא נוכל לעמוד במערכה הקשה נגד אויבים מסביב. אין טעם לבוא בטענות
אל הכנופיה הזאת, לעומת זאת יש לי טענות קשות אל עיתונאים הגוינים מסוגו
של יוסף לפיד שאינם נאבקים כראוי בסלפנים האלה ועוד מצדיקים אותם
ומחפלים עליהם. צר לי לומר שגם מר גבריאל שטרסמן, האופוזציה של "מעריב"
נותן להם חיפוי. גם ב"מעריב" שולטת "המאפיה" השמאלנית ואיש אינו מעיז
לעצור בעדה.

בכבוד רב,

פ. עמירם.

העתק: למר גבריאל שטרסמן,

א.נ.

ההתקפה שלך על השר יוסף שפירא אינה צודקת. אין לשכוח
שהחוק הוא רק מכשיר ואסור להפוך אותו ליעד ולכן אין "איש-החוק" יכול
להיות הפוסק הבלעדי והעליון. הרי את החוק קבעו בני-תמותה ואם הוא
מתנגש עם האינטרס-הלאומי חובה לשנות את החוק או לעקוף אותו. אתה סותר
את עצמך: ביחס לשחרור המחבלים אתה קובע שזו היתה החלטה של השרים
לעומת זאת אתה שולל מן השר שפירא את הזכות לערער על החלטתו של היועץ
המשפטי. זה שהוא נבחר ע"י ממשלת הליכוד אינו אומר שהוא צריך להיות
מחוסן מכל בקורת. לצערנו הוכיח פרופ' י. זמיר שהוא מנותק לגמרי מרחשי
לבו של הציבור. אחרי-הכל הוא רק פקיד והשר הוא נבחר ציבור. אתה שוגה
גם בקביעתך שאין קשר בין הנושאים שעל הפרק. אוי למדינה הכובלת את
עצמה לחוק-היבש ומתעלמת מן המתרחש: "לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו
דיניהם על דין-תורה" (ב"מ ל.). קל-וחומר שאין לסמוך על דיני בשר-ורדם.

הסגנון שאתה נוקט כלפי שר בישראל תוך עלבונות אישיים, לגמרי לא מוצדק. כל הבוקי-סריקי שאתה תולה בו איך בהם שמץ של אמת. איזה שייכות יש לכל ההשמצות האישיות האלה ולנושא הנידון ? ! במקום להתווכח לגופו של ענין אתה עוסק ברצח-אופי. אתה דבק בשקרים-מוסכמים כמו: "המתעמרים בערבים", "חברי-מורשה" לא היו עומדים לדין לעולם" או: "כהנא גורר את 'התחיה' הגוררת את הליכוד" וכד'. שקר על גבי שקר, להד"ם. היטיב מאד לבטא זאת דוש, ב"מעריב" של שבת, אתם נלחמים בשצף-קצף בצל של כהנא במקום לטפל בטרור של אש"ף. זה גילוי נורא של שנאת-חיים שבגללה חרב ביהמ"ש. לאחרונה יש מבול של סקרים (שאינם אלא שקרים) כדי להוכיח שיש אצלנו גזענות כביכול. עוד מעט ידרשו לבטל את 'חוק-השבות' ואת "הציונות" בכלל כי אלה הרי מפלים לטובה רק את היהודים. אני מתפלא מאד עליך, כיהודי פקח, שאתה נגרר אחרי כל "יפי-הנפש" בלי לבדוק ביושר כל נושא לגופו. אתם העתונאים מעסיקים את הציבור בנושאי חוק, דמוקרטיה, גזענות וכד' על הנחת-יטוד מסולפות לגמרי עד שבא-לי לז עוק: סנובים, את קיום המדינה-היהודית כבר הבטחתם ?? ושיהודי במדינתו יהיה בטוח בחייו, כבר דאגתם ?? עורך עתון חשוב כבר מצא "פתרון" והוא נשואי-תערובת עם ערבים... זה יחד עם החזרת "השטחים-הכבושים" יפתור אחת ולתמיד את בעיותיה של מדינת-ישראל...

בכבוד רב,

פ.עמירם.

Enslin. 11th 18

עמנואל יוסף

ירושלים, כ"ב באלול התשמ"ה

בעז"ה

8 בספטמבר 1985

לכבוד

חיים חבורה

כלא נפחא

חיים שלום רב /

השר יוסף שפירא שמה מאד לקבל את מכתבך ובקשני
להודות לך.

בברכת שנה טובה
כתיבה וחתימה טובה,

אבנר פוקסמן
יועץ השר

נ.ב. - רצ"ב קטע קצר מדבריו
שלך יצחק מרדכי שנרשמו מפיו
לפני כ-10 שנים.

אסור לקבל מהמדינה, צריך רק לתת

אנחנו מוברחים לעבוד
בפרך, לדבוק בערכים, לינוק
מן השורשים העמוקים של
היהדות ולא לשאול עד מתי!!

ליתת, לתת, הכל, את הלב ואת הנשמה
ואת החיים, בשביל המדינה, לא לקחת,
לא לבקש כלום, לעבוד בפרך, ביום
ובלילה, בלי השבון, בלי שעות, בתנווה
בזניכואלית, רק כדי לקיים את הנפש,
לחזור אל הימים של פעם, לינוק
מן המקורות של פעם, להיות שוב
חלוצים בארץ ישראל, שמלחמת
הקוממיות שלה עדיין לא נגמרה!!

צריך לעבוד בפרך, צריך לדבוק בערכים צריך לינוק
מן השורשים העמוקים של אלפיים שנות יהדות,
קיומנו תלוי בניצול היתרון האנושי שלנו, כי מלבדו
אין לנו כלום.
לא, אנחנו לא עושים מספיק, זה מוכרח להתחיל בגן-
הילדים, ארץ ישראל, ערכים, אהבת מולדת, איבדנו זמן,
לא חינכנו מספיק, לא הדבקנו בערכים, הפכנו לחברה
חומרנית מדי ובכך איבדנו את ייחודנו, ולכן באה
מלחמת יום הכפורים, נכוונו, זה צרב, אסור לנו
שזרה יקרה שוב, אין מנוחה, אין רוגע, צריך לעבוד
בפרך ולתת, רק לתת.

עוד לא בא הזמן לקבל, לקחת, לתבוע מהמדינה,
עדיין צריך לתת לה, ורק לתת.

מעדיב

יום ו' 12.9.75 — ו' בתשרי תשל"ז

דב גולדשטיין

ראיון השבוע עם

סגן אלוף יצחק מרדכי,
שקיבל אתמול את עיטור העוז

15. 8. 1985

חיים חבורה בלא "ביתא"

ת.ד. 240 מנצח נתן-אל 80600

Handwritten signature/initials

לקבוצה השר
אלן שביטל

אצון המלכה

הנציג: "הבואל" תאל מורכ

זאם וכאם זה יחזיקו בשאלות התקלות הימלית
 שיקרא "צאדים משכיים" נכד תאל מורכ" האירטל-ואל
 שאל בחילוף נכד תאל המשכיל למחלל ושלל-שלכה
 גורל למכרז, חדר, הפוסטל וצוק צמור
 הניצב יתן עולה וכאם למשל מורכ 2!!
 * אמתן למחלל

בהקרה: חיים חבורה

Est. 1911

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-10-2001 BY 60321
FBI/DOJ

אברהם
הילר יוסף שליטא

כנס יוסף

וינצ'י

ח"מ תב"ח. גל " (כתב)
ת. 240 מכתב, 80600

י' צ' נצח

דבר וזמן דברים
הוא נ' אחר.

אזרחי ישראל
היה ר' יוסף, רב וקדוש
בשר, אשר הוציא
ידים אלה על מוסר
אשר וישרו דבר.

בשר ואלה על ארץ
אלה ב' היה וכל ארץ
כלה על וישרו דבר
דבר דבר בשר ואלה
אשר כדו הקרה.

בשר ל' אלה
היה, יוסף ואלה בשר
בשר כן

(א' / א' / א')

והוא הפך, אלא אשר

הפך!

הפך הוא הפך הפך

הפך הוא הפך הפך

הפך הפך הפך

הפך הפך הפך

הפך הפך הפך

הפך הפך

הפך הפך הפך

הפך הפך הפך

הפך הפך הפך

הפך הפך

הפך הפך

הפך הפך

הפך הפך

הפך הפך

הפך הפך

$\sqrt{11}$

הא חסדך יתמיד עלי, אל תט
באלה עמך, וקולך מלוי כח עלי
סור מלפני פני יקני סור מלפני
מחשבותי, כי לא תהי עלי חסדך
מחשבותי, כי לא תהי עלי חסדך

१. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$
 $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^2} = -\frac{2}{x^3}$
 २. $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$
 $\frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^3} = -\frac{3}{x^4}$
 ३. $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$
 $\frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^4} = -\frac{4}{x^5}$
 ४. $\frac{1}{x^5} = x^{-5}$
 $\frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^5} = -\frac{5}{x^6}$

40 י"ס
ש"ס

א"ת
א"ס
א"ת

השר יוסף שפירא ירושלים, ג' באלול התשמ"ה
20 באוג' 1985

בעז"ה

לכבוד
תת אלוף יצחק מרדכי
קצח"ר

מכובדי !

איך אני מכיר אותך אישית, אלא בעיקר מן הכתבה
עליך במעריב (מיום ז' בתשרי תשל"ו), אשר כותרתה
היתה "אסור לקבל מן המדינה". כתבה זו מלווה אותי
בתפקידי הציבוריים מאז, (מזכיר התנועה העולמית
של בנ"ע, בתפקידי בגולן, כחבר הנהלת הסוכנות
וראש עליית הנוער, כיו"ר הנהלת מצ"ד וכשר בממשלה).
הכתבה מקשת לא רק את הקיר אלא בעיקר מחממת את
הלב.

אני פשוט רוצה להמנות על אלפי מברכין בכתב ובע"פ
ורבבות מברכין בלבם, על נצחון הצדק וההגיון !

עלה והצלח,

יוסף (יוסף'ה) שפירא

מחברת חתומה

השר יוסף שפירא

לשר החקלאות

כ"ב
תש"ז

לכבוד השר מר יוסף שפירא

המחברת

המחברת מר יוסף שפירא

המחברת מר יוסף שפירא

המחברת מר יוסף שפירא

המחברת מר יוסף שפירא

קובץ מחברת

המחברת מר יוסף שפירא

18-
11

לג.מ"ה 37

המסמך 2

פ"ר 49540

18,8,85

לכבוד

השר ויסר שפיטן . יושב ראש

ש.מ.ר.

בנוסף בזה חתום מנכ"ל או"מ הממשלה
מבקש למנות לכהן לעדו"ר של המשרד
במשרד ראש שפירא.

במבנה הממשלה ובמבנה

מנכ"ל

31 5-8-81
המס' 311/2
49540

18.8.85

5/2/3

מ.י. שווארץ פירס
רמז הוויזשלה
ירושלים

א.ל.
מאחר שבמחיר 51.50 הוגדל על ידי השרה הממשלית למקור 51.50 -
הרי שהיא מ"ב למקור 51.50 המסומנת בל"ב 51.50 שהייתה נמצאת בל"ב
מ"ב, במחיר 51.50. הוויזשלה 51.50 למחיר 51.50 (המחיר המלא)
כיום שמש הוצא מחדל במחיר 51.50 והוויזשלה בל"ב - 51.50 במחיר 51.50
למחיר 51.50, שמש 51.50 המסומנת בל"ב 51.50 שהייתה נמצאת בל"ב
למחיר 51.50, 26.3.85 ומ"ב 51.50, לוחם 51.50 ב"ב 51.50 מ"ב
מ"ב 51.50.

51.50

הערות!

לפני 3

המסמך 2 פ"ר

10.4.85

לפני 3

פיוס' מאר
היחיד השלישית
יורשים

א.ו.ר.

העדות בענין זה
אברהם אבינו
שנמצא בו
המנוח זהו
הוא צדקה זו

אם לשם צדקה
נחלק יד לשלשה
שם המפרי את
אם נחלק יד

הנהגה

For the King

מדינת ישראל

משרד המשפטים

היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, כ"ט באב התשמ"ה

16 באוגוסט 1985

לכבוד

השר יוסף שפירא,

ירושלים.

אדוני השר,

אני מאשר קבלת מכתבך אל ראש הממשלה, בו פסלת אותי מלהמשיך לכהן כיועץ המשפטי לממשלה, עם מכתב הלוואי, שלא פורסם ברבים, בו בנך כותב לי שאין במכתבך אל ראש הממשלה "חוסר הערכה ואימון אישי כלפיך, אלא אך ורק ביטוי לצד הציבורי של הנושא, שכפי הנראה לי אנו חלוקים בו."

אני מחשיב את הבעת ההערכה והאימון מצדך, אך אינני מבין כיצד המחלוקת מן הצד הציבורי יכולה לבסס תביעה פומבית להתפטרותי. אם הייתי רואה לנכון להשביע את רצונך מן הצד הציבורי, שהוא בעצם העניין הפוליטי עליו הנך נאבק, ברור לגמרי שלא הייתי משביע את רצונו של שר אחר, החולק עליך מן הבחינה הפוליטית. היועץ המשפטי לממשלה איננו אמור לספק את הרצון הפוליטי של שר כלשהו, אלא לשרת את החוק לפי מיטב מצפונו ובאופן עצמאי. כך נהגו היועצים המשפטיים לפני, כך נהגתי גם אני כל שנותי בתפקיד זה, וכך אני מתכוון להמשיך ולנהוג.

בכבוד רב,

יצחק זמיר
יצחק זמיר
היועץ המשפטי לממשלה

הע ת ק י ם :

ראש הממשלה

שר המשפטים

השר יוסף שפירא
ירושלים, כ"ז באב התשמ"ה
14 באוג' 1985

בעז"ה

לכבוד
פרופסור יצחק זמיר
היועץ המשפטי לממשלה
ירושלים

שלום רב !

... רצ"ב העתק מכתבי לראש הממשלה מר שמעון פרס.

ברצוני לציין שאין חלילה במכתבי זה חוסר הערכה
ואמון אישי כלפיו, אלא אך ורק ביטוי לצד הציבורי
של הנושא שכפי הנראה לי, אנו חלוקים בו.

בכבוד רב,

יוסף שפירא

השר יוסף שפירא ירושלים, כ"ז באב התשמ"ה
14 באוג' 1985

בעז"ה

לכבוד
מר שמעון פרס
ראש ממשלת ישראל

מכובדי !

המלצתו של היועץ המשפטי לממשלה פרופסור יצחק זמיר לדון את
הא"ל יצחק מרדכי הקצח"ר, המיטה מאנשי טרות הבטחון הכללי
ושלשה מאנשי משטרת ישראל היתה מעשה חמור ביותר אשר מרפה
ידיהם של המופקדים על בטחון המדינה, ומחזק רוחם של אנשי
הטרור ותומכיהם.

דוקא בעת הזאת חמורים הדברים שבעתיים. עתה כשבטחונם של
אזרחי המדינה נפגע ממעשי הרצח המתועבים וההתנכלויות הרבות
בכל חלקי א"י לחייהם של יהודים חפים מפשע היו הדברים חייבים
להשקל במשנה זהירות.

המעורבים בפרשה זו הקצח"ר, אנשי השב"כ והמשטרה, שמו נפשם בכפס,
פעלו למען הצל חייהם של נוסעי האוטובוס וחיי הנוסעים עמדו בראש
מעייניהם. אף אם עברו עבירה הרי שבנסיבות אלה היה על היועמ"ש
לפעול ולהורות שלא יועמדו לדין. היועמ"ש חייב במסגרת שקוליו
לשקול גם את האינטרס הציבורי ואת מדיניות הממשלה המתבטאת במלחמת
חורמה במחבלים, ואף להתחשב בשקולים אלה בחוות דעתו המשפטית.
המחוקק קבע בצורה ברורה כי היועמ"ש לממשלה רשאי לעכב הליכים
פליליים בשל טובת הציבור, במקרה זה שקול דעתו של היועמ"ש לא
הונחה לדעתי ע"י שקולים של בטחון המדינה, טובת המדינה והאינטרס הציבורי.

נראה לי שעקב רגישות הנושא היה חייב פרופ' יצחק זמיר שעיקר תפקידו לייעץ
לממשלת ישראל, להועץ בך ודרכך עם הממשלה כולה לפני פרסום חוות דעתו, ויש
לי את כל היסוד הסביר להניח שלא עשה כן.

לאור הנחותי אלה נראה לי, שפרופ' יצחק זמיר הכפיש
את דמותה של ממשלת ישראל בעיני הציבור ופסל עצמו
מלהמשיך לכהן כיועץ המשפטי של הממשלה.

בהוקרה,
יוסף שפירא

נ.ב. עקב הרגישות הציבורית אני מוצא חובה לפרסם מכתבי.

UNIT 2. 001

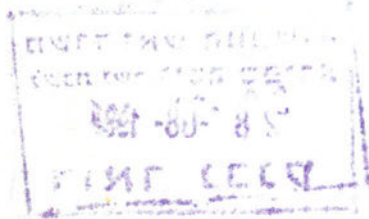
RECEIVED BY THE OFFICE

DATE: 1968 - 10-10

1-400 1/2

1.8 > 3.2

1.8

משרד המשפטים

כ"ו באב התשמ"ה
13 באוגוסט 1985
תאריך

הודעה לעתונות

ממצאי החקירה בענין מותם של שני המחבלים

שחטפו אוטובוס "אגד" מספר 300 ביום 12.4.1984

1. צוות החקירה, עליו הוטל לחקור את נעברו עבירות בקשר למותם של שני המחבלים אשר השתתפו בחטיפת אוטובוס "אגד" מספר 300 בדרכו לאשקלון ביום 12.4.84, סיים את עבודתו והגיש את דו"ח החקירה אל היועץ המשפטי לממשלה.
2. הצוות מונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה, בראשו עמד פרקליט המדינה והשתתפו בו אנשי פרקליטות המדינה, הפרקליטות הצבאית, המשטרה הצבאית ומשטרת ישראל.
3. הצוות חקר מספר רב של חשודים ועדים וקיבל חוות דעה של מומחים שונים.
4. הצוות סיווג את דו"ח החקירה כ"סודי ביותר", בגלל פרטים שונים המופיעים בו בקשר לפעולת ההשתלטות על האוטובוס ולאירועים שלאחר מכן. הודעה זאת מפרטת את עיקר ממצאי הצוות.
5. כפי שכבר פורסם, אוטובוס אגד מספר 300, שהיה בדרכו לאשקלון, נחטף ביום 12.4.84 על ידי ארבעה מחבלים שהחזיקו בנוסעי האוטובוס כבני ערובה ואיימו לפוצץ את האוטובוס על נוסעיו. שניים מן המחבלים נהרגו בשלב התחלתי של הסתערות הכוח הפורץ אל האוטובוס כתוצאה של ירי הכוח הפורץ. שני המחבלים האחרים מתו בשלב מאוחר יותר.
6. ועדת החקירה בראשותו של אלוף (מיל.) מאיר זורע, שמונתה בשעתו על ידי שר הבטחון לחקור את נסיבות מותם של המחבלים, הגיעה למסקנה כי לא ניתנה הוראה להרוג את שני המחבלים לאחר תפישתם חיים, ומסקנה זאת מקובלת גם על צוות החקירה.
7. (א) חומר הראיות שגבה צוות החקירה העלה כי שני המחבלים הוכו בראשיהם בתוך האוטובוס, כמהלך ההשתלטות של הכוח הפורץ, במטרה להמסם ולמנוע סכנה של פגיעה על ידם.
(ב) לאחר שהורדו מן האוטובוס, הובלו שני המחבלים למקום סמוך, שם נחקרו. בדרכם אל מקום החקירה, ובעת החקירה, הוכו המחבלים בכלי נשק, במכות יד ובבעיטות על ידי אנשים שהתגודדו סביבם.
- (ג) שני המחבלים מתו לאחר שפוננו מן השטח ולפני שהגיעו אל בית החולים באשקלון.
8. (א) החקירה העלתה ראיות לכאורה בדבר שימוש באלימות כלפי שני המחבלים, בדרך של מכות באקדח, על ידי תא"ל יצחק מרדכי.
(ב) מבין האנשים האחרים שנטלו חלק באלימות כלפי שני המחבלים, נמצאו ראיות

לכאורה על שימוש באליומות בדרך של מכות יד או בעיטות, על ידי מספר אנשים שזוהו ובהם חמישה אנשי שירות הבטחון הכללי ושלושה אנשי משטרה.

9. (א) נוכח חוות הדעת הרפואיות, לפיהן הוסב מותם של שני המחבלים כתוצאה ממכות שהונחתו על ראשיהם בחפצים קשים, בדק צוות החקירה אם ניתן להוכיח קשר סיבתי בין המכות שלפי הראיות הונחתו באקדח על ידי תא"ל יצחק מרדכי לבין מותם של המחבלים.

(ב) חומר הראיות, כולל חוות דעת הרופאים, אינו מאפשר לקבוע אלו מכות מן המכות שהונחתו על שני המחבלים גרמו למותם, במיוחד בהתחשב בכך שרוב המומחים הרפואיים חיוו את דעתם שהמוות נגרם בסופו של דבר כתוצאה מן המכות החזקות שהונחתו על המחבלים כבר בשלב ההשחלטות על האוטובוס.

(ג) על יסוד החומר שבפני צוות החקירה בענין זה סבור הצוות כי לא ניתן להוכיח קשר סיבתי בין מכה או מכות מסוימות לבין מותם של שני המחבלים, ולפיכך הגיע הצוות למסקנה כי לא ניתן לייחס לתא"ל יצחק מרדכי את האחריות למותם של שני המחבלים.

(ד) עם זאת הגיע צוות החקירה למסקנה כי יש ראיות לכאורה נגד תא"ל יצחק מרדכי בדבר ביצוע עבירות של חבלה חמורה לפי חוק העונשין והתנהגות שאינה הולמת לפי חוק השיפוט הצבאי.

10. לגבי אנשי המשטרה ושירות הבטחון הכללי שזוהו על פי הראיות כמי שנחנו למחבלים מכוח ידיים או בעיטות, הגיע צוות החקירה למסקנה כי יש ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה של תקיפה לפי חוק העונשין וכן עבירת משמעת של התנהגות שאינה הולמת את התפקיד לפי חוק שירות המדינה (משמעת) מצד אנשי שירות הבטחון הכללי, ומצד אנשי המשטרה - עבירת משמעת של שימוש באליומות כלפי אדם ללא צורך או יתר על המידה הנדרשת למילוי התפקידו לפי תקנות המשמעת של המשטרה. כמו כן המליץ הצוות כי הפרקליט הצבאי הראשי יסיק נגד שלושה חיילים מסקנות משפטיות הנובעות מהתנהגותם בפרשה זאת.

ס-מחיר (מחיר)

ירושלים-ט"ו באלול התשמ"ה
1 בספטמבר 1985

בעז"ה

לחבר
גיל אלי
ירושלים

שלום וברכה !

1. קודם כל חשוב לדייק: לא תבעתי להעמיד לדין אלא, תבעתי שהוא יתפטר, משום שהוכיח שאינו ראוי לשמש בתפקידו.
2. מצ"ב העתק מאמר אשר כתבתי ועוד לא התפרסם, ממנו תוכח שדרישתי הנה חוקית, מותרת וכו'. וכי מעמדו של היועמ"ש אינו מעמד של בית משפט, אלא הנו פקיד ככל הפקידים הבכירים המתמנים לתפקידם, ולכן מובן שמוותר לבקרו.
3. אני ממלא חובתי המצפונית כל עוד אינה מנוגדת לחוקת המדינה.
4. העובדה שאנציה התומך בר"צ וחושב בגלל תגובתי לפנות יותר שמאלה (לאן) אינה נמוך כלל לכך שלא אמלא אחרי חובתי הפנימית והמצפונית.
5. לשמחתי (לפי סקר) 80% מתושבי ישראל תמכו בעמדותי זאת, ע"כ אני אפילו גאה !

בברכת כתיבה וחתימה טובה,

יוסף (יוסק'ה) שפירא

He did
11.60 3.1

10.50

מלך המלכות

הספד 325

My mother, Frosina, is not interested in politics. That is why I sometimes give greater credence to what she has to say on the subject.

Born in the Jordanian city of Salt, she grew up in a traditional family and was fortunate enough to be allowed to study nursing at the English Hospital in Nazareth. There she met my father. She worked as a nurse for several years, but stopped after I was born. Like most Arab mothers, she has pretty much dedicated her life to bringing up her seven children. She is devout and always concerned about the well-being of those around her.

I give all this background to highlight the human importance of a talk I had with her a week ago.

We were driving to Bethlehem to visit my fiancée and her family. As usual these days, my mother's conversation centered on my upcoming wedding. Were the wedding invitations ready? What about the furniture? When was I going to paint the house I'd rented? I calmly answered her questions one by one, telling her not to worry, everything would be okay.

VIEW FROM THE EAST

David Kattub

As we rounded Jaffa Gate and started downhill on the Bethlehem Road near the Sultan's Pool, traffic came to a near-standstill. Apparently some kind of show was about to take place in the newly established outdoor amphitheatre, and traffic was backed up as drivers tried to find a parking space on the sidewalk of the main Jerusalem-Bethlehem road.

Curious as to the nature of the entertainment, all of us peered out of the car window. What met our eyes was a huge sea of people — thousands if not tens of thousands — all crowded into the valley-like Sultan's Pool amphitheatre.

Suddenly, out of the blue, my mother jolted me with a question that has kept me awake for the past few nights.

"Suppose the relatives of

students who died in Hebron were to throw a bomb or something down at the packed crowd?" she ventured painfully.

"But mother," I swiftly countered, "surely you don't believe that innocent civilians should be made to suffer as a reaction to the terrible killings in Hebron?"

"Maybe then," said mother, the non-politician, "when dozens of their people are killed, the Israelis will understand what it means to the families who lost their loved ones, for no reason."

Again I intervened. "But mother, if you think Palestinians should react violently to what happened, they ought to attack Israeli occupation soldiers, not civilians."

Apparently confused at my replies, my mother conceded. "Well, maybe then they will

think twice before coming out in such large crowds so openly."

"In a few weeks, won't our students return to Hebron University and continue studying even after the barbaric killings there," I asked. "Of course they will," — I answered my own question — "and so would the Israelis if a bomb were thrown at the Sultan's Pool, as they did at other times bombs were thrown in public places."

"But," she mumbled, "I'm not sure they are all that innocent... it just doesn't seem fair."

Had my mother been more politically sophisticated, she would not have made the comparison.

Had she been more politically sophisticated, she would have explained how the terrorism of the few depends on the acquiescence of the many.

My mother, the non-politician, couldn't say all this. But she senses it. The crowds gathered to share music at the Sultan's Pool, share the responsibility for the events in Hebron — they cannot shirk it.

PAGE FOUR

9.6/878

THE JERUSALEM POST LOCAL SUPPLEMENT

August 5, 1983

תלמוד תורה (12.12.84):

... לא אדם (המלומד) העיר את הקול כי לא היה
 זאמן מקרה ראוי לכאורה לעיניו אלא כיצד היה
 אדם פשוט, ואם כן, הרי זה פשוט ופשוט
 ...

10.9.1983

צ

לכבוד
משטרת ירושלים
מגרב חרושים
י ר ז ל י ס

א.נ.י.

הנדון: תלונה

אני מתכבד להגיש בזאת תלונה נגד עורך העתון "ג'רוזלט פוסט" ונגד מר
דוד כותאב בגין כתבה שחופיעה בעתון הנ"ל בתאריך 5.8.83, ואשר תצלומה
לוטח.

בכתבה זו אשר תוכנה מדבר בעדה, מסיתים - הכותב והעתון - לרצח חמוני ביהודים
כתגובה על הרצח שבוצע ע"י אלמונים בטכילה המוסלמית בחברון.

אני כבר פניתי ליועץ המשפטי לממשלה בנדון, אך הואיל וידוע לי, כי הנ"ל
דורש פנייה ישירה למשטרה, אני שולח גם תלונה זו.

אודה לכם על טפולכם ללא דיחוי.

במידה ויש צורך להוציאה אישית, נא לחזיר לי מקום ומועד.

בכבוד רב,

אליקים העצני.

חתימה: חיועץ המשפטי לממשלה
הפרופ' יצחק זמיר
משרד המשפטים
רח' עלאה-א-דין ירושלים

משה
ארנס

ארנס (ט)

לא ייאמן. האיש מכהן כבר 15 חודש
שים כשר-בטחון ועדיין יש גם בצה"ל,
גם בקרב קצינים בכירים, שאינם יודע
עים את שמו: ארנסט. כך קוראים לו.
מתקנים להם לארנס והם בשלהם:
ארנסט. כך מופיע שמו גם במסמכים
רשמיים. בצבא.
הצניעות תורוג אותו.

סולימאן

מתגייס אדם למלחמה במחבלים.
מתגייסים גם בני משפחתו. הוא נכון
למות למען מולדת — והוא מוצא עצ-
מו עיוור בגלל מלחמות יהודים. סולי-
מאן חירבאוי שומע את הקולות ואת
החדשות המועזות ולא אומר מלה ר-
רק מקשיב. בני משפחתו מדברים, והוא
לא. כך חינכו אותו בבית. סולימאן
חירבאוי, שבר-כלי — ואדם.
אפילו סליחה עדיין לא ביקשו
ממנו.

אם זה נכון.

אם זה נכון שקצין צה"ל ידע ש-
החבלן סולימאן חירבאוי הולך לקראת
מותו או נכותו הקשה (כפי שאכן
קרה), אם הוא ידע ולא הזהיר ולא
אמר מלה ואיפשר לו לגשת אל חומר
הנפץ שהתפוצץ, כי אז לא רק שאין
הוא "מטובי הבחורים" — הבחורים ה-
יקרים". הוא, ראוי לכל בוז, לכל גינוי
ולכל הוקעה חזקה להוציאו אל מחוץ
למחנה והוא בוודאי שאינו ראוי לל-
בוש מדי צה"ל. האיש הזה — אם
הסיפור נכון — ביזה את צה"ל וראוי
לשאת אות-קין על מצחו עד יומו

חוות-דעת

איתן הכר

בשם המתים בלבנון

אנו כרבים העלולים לימי מערכת הבחירות לכנסת ועוד כהם יתלהמו ההחלטות
כבר שומעים עצות כאל עבר העיקרית שכהן: לא לשכב את חללי המלחמה
בלבנון למערכת הבחירות.

במחלקה מסבחים של אלה המוענים כך, אלה הם חברי המל וקישקוש. אטמו
והולכים לבחור ממשלה. אטמו והולכים לבחור ממשלה כשם שספרנו את כל
והממשלה האחרת. אטמו שומעים לבחור ממשלה שחולאים אם להשליח את

העחרון. אם אכן הוא קצין צה"ל,
אני מקווה מאוד שקציני צה"ל האחר-
רים משפילים מבט. אני רק מקווה ש-
משפחת חירבאוי תודיע אחריו עד
אזרית ימיו. לצערי הרב, הם אצילי-
נמוש יותר מדי.

לוטנברג

בית-הלוחם באפקה למען נכי צה"ל
הוא פנינה אמיתית ויהלום בכתר ש-
מוטב שלא היה נענח לראשינו. אבל,
העובדות הן מרות. הבור השותפים
לבית-הלוחם אינו שותף והולך אלא
להיפך. בנסיבות האלה, הוא מקור גאי
וחם. מצטט מאת משרדי בטחון וצב-
אות מספלים בנכים כפי שעושים זאת
כאן, אצלנו, למרות הסענות והביקור
רת שלעתיים היא מתדקת מצד נכים.
מבחינה זו, בית-הלוחם הוא יצירת
מונות.

מזיר הביצים ואם להוריד את מחיר ה-
מים. אטמו מתכוונים לבחור ממשלה
שתחליט אם להנך שגרירות בקירי-
באס (מה זה אלה זה?) ותחליט אם
לשדר את האירועים ביום העצמאות.
אבל, זה העיקר. אטמו עומדים לב-
חד ממשלה. שותפות החשונה בחתר
שאנו נמצים ביניה היא להחליט
על חיים ומוות, ואין קודש מן הדלים.
חבר הגירא ביותר שאנחנו נות-
נים בידי אברהם ("אברהם") שריך
או א. שוסק היא חיינו. חיי חיינו,
חיינו שלנו, חיי בנינו — על כך לא
נדבר ועל כך לא נתווכח. על כך לא
נתבע דין-וחשבון? חיי 583 צעירים
לא יעלו לדיון. 400 אחרי אנפליציה
היו למקד ויכוח? לא יקום ואני מק-
וה שלא יהיה. ממשלת המערך נפלה,
אם גם באיחור, כיחון שטענה במדי-
ניות השלום והבטחון שלה לפני מל-
חמת יום-הכיפורים וטענה במלחמה
שעלתה במזר חיהם של 2700 איש.
הליכוד ניצל עד תום את נפילת ה-
מסק ומותם של 54 צעירים בערב ה-
בחירות של 1977 ועכשיו — 583 קב-
רים לא יוכלו לזעוק. הבחורים, משני
עברי הקלפי, צריכים לומר את דברם.
מחיר המלחמה יעמוד לזיכרון. חייב
לעמוד לזיכרון. גם בשביל זה בחורים
ממשלה.

ח' אדר חש"ס
25.2.1980

התשובה
נדונה

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים
רח' צאלח - א - דיין
י ר ו ש ל י מ

א.נ.נ.

הננו מגישים בזה חלונה שלילית נגד:

א. פר אסי דיין

ב. נגד העורר או העורכים האחראים של שבועון "העולם הזה".

להלן שרטי חלונותנו:

בגליון מס' 2133 מהאריך 4.7.79 של "העולם הזה" הופיעה כתבה ברוחרה "הננו קונסומים" (החלום הכתבה ר"ב).

כתבה זו כוללת דברי הסתה אלה:

"לאזרח מן השורה כוהר ללכת ע"י חזון, והחזון שלי הוא שאנחנו הולכים לכרזה חלילה אזהרה...
אנו נכנסים להסכסוך סגנון דה-בסלחנות אזרחים...
...השלב הבא יהיה, לדעתי, שיחוי בין ערביי ישראל ובין השכאל... אני מאמין שערביי ישראל
יולד יולדו, הררי הקרוב, עם השכאל, ויתחילו פרעות בישראל.
אני מסו מאמין שיהיה מלחמה אזרחים על רקע כדני.
אני חושב שיום אחד הסכסוך הצר-ר לחם מקורה בסגנון אל-לנה (כודגש במקור), ויצחקו לירור
בהם, ואני מאמין לאנשי גור אמונים כהם אומרים: "על גופותינו", ולכן זה יהיה על גופותיהם

הדברים הללו הם הסתה לרצח, לפרעות, למלחמה אזרחים שיהיה בה הרב של יהודים ע"י אנשי השכאל ביחד עם ערביי ישראל.

בסור אופן אין אפשרות להימסס ולומר, כי הדברים הללו הם אר "ניהור כ ב" או "החזית". נא לשים לב לעתירה, בה נאמר כי הנ"ל הוא "חזונו" של אסי דיין וכן ללשים "אנו נכנסים להסכסוך סגנון דה-בסלחנות אזרחים"... כאן מר דיין מדבר בפירור על דברים שהוא בעצמו יעשה. כי זה דוהייו ("אנו") כמורר בהסכך: "השכאל" וערביי ישראל. מהו ה"סגנון החדש", הלא הן "הכרמית בישראל", גויוריהם של אנשי גור אמונים, ועצב השיהוף של יהודים שאלניים ביחד עם ערביי ישראל בהרב זה דים מאנשי גור אמונים.

לעצמנו הדברים הללו חסורים בהרבה ובדורים וחד טמעיין בהרבה מכל זה האמר ראד יירור דבר, בסאם שקעה, ואמר בגינס הוא נעצר וקוחד לגירור.

נראה לנו, כי לא יתכן שיהיה אפלייה בין יהודים לערבים. אנו מאמינים כי יהודי ישראלי מסית חייב לחא את הדין עוד ביתר חוסרה מאשר ערבי חושב יהודה ושוכרין.

לחשובת כב' בדחיפות, מה עלתה לחלונותינו זו, נחכה, אנו בחפזים סלח, כולנו חושבי יישובי גור אמונים, רואים את עצמנו כקרבנות הכיועדים של ההסתה הנ"ל, ובחור שכאלה, אנו מגישים חלונה זו.

5.2.1985

המלוכה
נצחונה

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
הפרופ. יצחק זמיר
משרד המשפטים
רח' צלאח א דין
ירושלים

א.ג.א.

הנדון: גדעון ספירו

אני מתכבד לצרף פה מכתב של הנ"ל אל חברת הכנסת גאולה כהן, אותו הוא ניסה להכניס לכנסת בעותקים רבים לשם הפצה. לאחר שהדבר מנע ממנו שתי פעמים הוא מסר את החומר לחכ"ם סן "הרשימה הכתקדמת" אשר שמותם אינם ידועים לי. הפרטים ידועים לקצין-הכנסת אשר שיגר בענין זה מכתב מפורט ליו"ר הכנסת (ר' דיווח ב"ידיעות אחרונות" מיום 25.1.85, לוטה).

אין אפוא כל ספק שאין המדובר במכתב פרטי, אלא בחומר שהיה אמור להיות מופץ ע"י ספירו הנ"ל, ואכן חופץ.

תלונתי מופנית נגד ספירו הנ"ל ונגד אותם חכ"ם (או אנשים אחרים) אשר הפיצו את החומר הנ"ל. (נגד החכ"ם צריך יהיה לדרוש הסרת חסינות).

ב"מכתב" הנ"ל אני מבקש להפנות את תשומת הלב אל הסעיפים דלהלן:

ע' 1 - ס' 8: הסתה למאבק מחתרתי מזויין נגד ישראל וכן הבעת תמיכה, אהדה והזדהות עם הטרור הפלסטיני (במובן הפקודה לסניעת טרור).

ע' 2 - ס' 9: הסתה לרצח והמרדה.

ע' 2 - ס' 11-2: שידול והסתה לעבור עבירה.

בהקשר הנ"ל אני מתכבד כמו כן להסב תשומת לבך לדברי סיכום אלה: "... כל ח"י הסעיפים חמניים לעיל אכן מהווים חלק מהשקפת עולמי..."

ע' 3: "... יתכן ולא יהיה מנוס ממלחמת אחים בין המחנה... לבין המחנה..."

בדאר זה אני שולח תלונה למטטרה, אך חושש אני, פן תחליט להשליך גם תלונה זו לסל, כפי שאתה נוהג לעשות דרך קבע. על כן, ביודעי את סירובך העקיב והעקרוני לפעול נגד הסתה - לעניות דעתי, צד כדי סיכון בטחון המדינה, אני שולח עותק ממכתב זה גם אל סרים וחכ"ם ומציע להם במכתב-לוי לדרוש את פיטורין, אם תסרב להעמיד לדיון גם במקרה חמור וקיצוני זה.

בכבוד רב,

אליקים העצני

5.2.1985

לכבוד
מפקד המחוז הדרומי
משטרת ישראל
באב אל עמוד
ירושלים

א.נ.,

הנדון: גזעון ספירו

אני מתכבד לצרף כאן מכתב ששלחתי אל היועץ המשפטי לממשלה
על רצופותיו (מכתבו של ג. ספירו לח"כ גאולה כהן מיום 21.1.85
וכתבה מעתון "ידיעות אחרונות" מיום 25.1.85).

אבקש לראות בדברייס תלונה המוגשת בזאת אל כב', לטיפולכם
הדחוף.

בכבוד רב,

אליקים העצני, עו"ד

ירושלים (בתחומי הקו הירוק)
22 בינואר 1985

לכבוד
ח"כ גאולה כהן
הכנסת
ירושלים

שלום רב,
מונחת לפניי שאילתה מספר 464 ובה שאלת את ראש הממשלה האם נחקרתי ע"י
שירותי הבטחון בגין מכתבי שהתפרסם ב"כל העיר" מיום 28 בדצמבר 1984.
תשובת ראש הממשלה לשאלה זו, כמו לשתי השאלות הנוספות שניכללו בשאילתה,
היתה קצרה ועניינית: לא. בהמשך לתשובת ראש הממשלה, מר שמעון פרס, שניחנה
מעל במת הכנסת בישיבתה היום אחה"צ, כרצוני להוסיף מספר מילים להשכלתך
וידיעתך.

והיה ויגיע אלי מידע כלשהו על פעולה המיועדת לפגוע במתנחלים, או בכל
שלוחה אחרת של כוחות הכיכוש בשטחים הכבושים, אצפון אותה בליבי ולא אמסור
עליה דבר וחצי דבר בין לשירותי הבטחון או כל זרוע אחרת שבין תפקידיה
ניכללת גם הגנה על הכיכוש והדיכוי המופעלים נגד הפלסטינים בשטחים הכבושים!
פמי שהיתה חברת מחתרת ודאי חדעי להעריך עמדה המתנגדת להלשנה נגד מי שנאבק
בכיכוש ובדיכוי.

בדעון ספיר

ח.ד. 7323 ירושלים (בתחומי הקו הירוק)

00 / 11/85

ירושלים (בתחומי הקו הירוק)
21 בינואר 1985

לכבוד
ח"כ גאולה כהן
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

ביום שלישי, ה-15 בינואר 1985, קיימנו שיחה טלפונית בה הודעתי לך כי השאילתות שהגשתי לשר החינוך והתרבות בדבר התבטאויותי ופעילותי הפוליטיות לא יסיפוני מדרכי ואני אמשיך לפעול ולהתבטא עפ"י צו השקפת עולמי. את טענת כי אדם עם דעות כמו שלי אסור לו להיות עובד מדינה מאחר ודעות אלו חורגות מהקונסנסוס הלאומי. גם את תסכימי כי לא יחכן מצב לפיו כל שר יפטר עובד אשר לדעתו חורג מהקונסנסוס הלאומי. קונסנסוס כזה הינו נתון נזיל ומשתנה. את ודאי לא תראי בעין יפה אם שר, שהוא דרך משל חבר מפ"ם, יפטר את כל עובדי משרדו המסכימים עם "התחיה", מאחר ולפי תפיסתו חורגות עמדות "התחיה" מהקונסנסוס הלאומי. אי לכך אני מציע לך כי תעמיד את הנושא במבחן הקיקה. תגישי הצעת חוק המפרטת את העמדות אשר המחזיק בהן מנוע מלכהן כעובד מדינה, או כל רשות ציבורית הניתמכת מכספי תקציב המדינה (אניברסיטאות, רשויות מקומיות וכדומה). על מנת להקל עליך אני מציע לך את הנוסח הבא:

אדם אשר מזהיר כי במסגרת השקפת עולמו מחזיק בעמדות המנויות להלן מנוע מלכהן כעובד מדינה או כל גוף ציבורי אחר ניתמך מתקציב המדינה;

1. רואה ביהודה ושומרון וחבל עזה שטחים כבושים.
2. מתנגד לשליטה הישראלית על העם הפלסטיני.
3. מאמין ומזהיר כי לפלסטינים זכויות זהות לאלו של היהודים.
4. סבור כי לפלסטינים זכות להגדרה עצמית שפירושה בין השאר גם הקמת מדינה פלסטינית בשטחים הכבושים.
5. מקבל ברצינות את מגילת זכויות האדם, את האמנה הבינ"ל למניעת גזענות וצורות אפליה אחרות (שישראל חתומה עליהן) ואת מגילת העצמאות ומאמין, כי העקרונות הגלומים בהם תקפים גם לגבי הפלסטינים אזרחי ישראל וגם לגבי הפלסטינים בשטחים הכבושים.
6. מתנגד להתנחלויות ולמתנחלים, אומם הוא מעריך כהערובת חומיניסטית גזענית פשיסטית, וסבור כי אסור לישראל להפקיע קרקע מהפלסטינים לצרכי התנחלות או כל מטרה אחרת המשרתת את הכיבוש.
7. רואה בצבא הישראלי בשטחים הכבושים צבא כיבוש העוסק בדיכוי אוכלוסיה אזרחית ומונע ממנה זכויות אדם.

8. מכיר בזכותם של הפלסטינים להיאבק נגד הכיבוש הישראלי עפ"י אותן אמות מידה שהדיכו את המאבקים היהודיים במאבקן נגד הכיבוש הבריטי, ומזהיר בפומבי על

סולידריות עם הפלסטינים המדוכאים במאבקם על זכויותיהם.

9. רואה במתנחלים החמושים חלק מכוחות הכיבוש ובהתנחלויות מבצרים צבאיים המחווים יעד לבטימי להתנגדות הפלסטינית וסבור כי חיטול מתנחלים אינו רצוי.

10. מאמין כי בסופו של דבר לא יהיה מנוס מהידברות ישראלית-פלסטינית, ועל כן הולך כחלוץ לפני המחנה וניגש עם פלסטינים, כולל כמובן אנשי אש"פ, המוכנים לדיאלוג ולפתרון מדיני של הסכסוך.

11. מתנגד לפלישה הישראלית ללבנון ורואה במלחמת הלבנון מלחמה בלתי חוקית אשר מחנוס מעליה הדגל השחור של האי חוקיות, ועפ"י הכלל שניקבע במשפט כפר קאסס, חובה לסרב לכל פקודה הקשורה למלחמה זו.

12. הודיע בפומבי על סרובו להשתתף במלחמה והצטרף באופן פעיל ל"יש גבול" על מנת לעשות נפשות לדעותיו.

13. סבור כי במלחמת הלבנון ביצע הצבא הישראלי פשעי מלחמה שעה שגרם למותם של אלפי אזרחים, כולל ילדים נשים וזקנים, הן באופן ישיר (ההפצצות וההפגזות על ביירות) והן בסיוע (טבח סברה ושאתילה) ועל כן מאמין כי יש להעמיד לדין את אריאל שרון ורפאל איתן כאשמה כי ביצעו, וסייעו לבצע, פשעי מלחמה.

14. מתנגד לבזענות הפושה בחברה הישראלית וסבור כי כל בזען ופשיטת העושים נפשות לדיעותיהם צריכים להיות מובאים לדין עפ"י חוק נגד בזענות אשר חקיקתו מתממדת.

15. מכיר בזכותם של כל שוחרי חרות האדם בעולם להיאבק נגד מדיניות הכיבוש הסיפוח והבזענות של ישראל ומוכן לסייע להם במאבק זה.

16. מתנגד ליצוא נשק ישראלי למשטרי עריצות בכלל ולמשטר האפרטהייד בדרום אפריקה, המבוסס על חוקי גזע נאציים, בפרט.

17. סבור כי ישראל החמושה בנשק גרעיני מהווה סכנה לעצמה, לאזור ולשלום העולם.

18. סבור כי ישראל חייבת לחתום על האמנה הבינ"ל למניעת הפצת נשק גרעיני, לפתוח את כוריה לפיקוח סוכנות האטום שליד האו"ם ולפרוק מעצמה את כל החימוש הגרעיני.

כל המצהיר כי ח"י סעיפים אלו הם חלק מהאני מאמין שלו פסול, כאמור, מלשד כעובד מדינה או כל רשות ציבורית אחרת הניתמכת מתקציב המדינה.

גאולה כהן הניכדה,

אם חוק כזה יתקבל לא אוכל להמשיך ולהימנות על עובדי המדינה מאחר וכל ח"י הסעיפים המנויים לעיל אכן מהווים חלק מהשקפת עולמי.

כל עוד הממשלה ממשיכה לדבוק דקלרטיבית בנורמות דמוקרטיות (אשר בשלב זה רק היהודים נהנים מהן באופן פחות או יותר מתקבל על הדעת), כל עוד לא הוכרזה ישראל כאחווה פיאודלית והממשלה כפיאודל, כל עוד לא הוכרזו האזרחים כנתינים החייבים בציות ונאמנות עיוורים לאדונם - אמשך לממש את זכויות האזרח שלי גם כעובד מדינה.

תרשי לי בהזדמנות זו להשמיע באזני כמה מלים נוספות. להערכתי צועדת ישראל במסלול שבאחד מעיקוליו עלול להשתלט על ממשל עריצות שיונהג ע"י קומבינציה של אנשי גוש אמונים, התחיה, כהנא, שרון ודומיהם. דיקטטורה זו תשליט משטר טרור בתוך ישראל ואילו

בחזית החיצונית חוביל את ישראל למלחמות דת מפורפות אשר יטמיעו את האזור בנחלי דם. המחשבה כי החישובת גאולה כהן, רפאל איתן, הרב מאיר כהנא, הפרופסור יובל נאמן, ברכנים ולדמן ולוינגר, אריאל שרון, מאיר כהן אבי-דב וכו' תהיה בעלת האזכע על ההדק האנומי של ישראל מעוררת פלצות. האפשרות כי משטר מסורף ישראלי מסוג זה יחליט ברגע של שיבוש תכניות להסיל את הפנצה הגרעינית הישראלית, אינה רק דמיון פרוץ. הפיכת מדינת ישראל ושכנותיה לבית קברות המוני של קרבנות השואה הגרעינית הישראלית הינה חזות נוראה שיש לקחת בחשבון. בכדי למנוע הצעידה דהירה בפסלול ההתאכרות הזה, יתכן ולא יהיה מנוס ממלחמת אזרחים בין המחנה שאני אסתיין אליו, מחנה בני אור, לבין המחנה שאני אסתיין אליו (אם לא תעצרו ותשני כיוון) מחנה בני חושך. הכסת המחנה שלך, במקרה כזה, יהיה סיכוי ההישרדות היחיד לנו ולשכנינו.

חלק מהאנרגיה הפוליטית שלי מופנית להוצאת דעת הקהל בארץ ובעולם נוכח סכנת סרוף המערכות הרוכצת לפתחה של מדינת ישראל ואשר עלולה לגרוף איתה את האזור והעולם כולו.

ככל שהגורמים המספנים כחוצ והחומכים מכית - אשר עד כה איפסדו לישראל להמשיך כשגיונותיה - יוכלו להתעורר בזמן ולפעול בהתאם, כך תוכל להימנע התחזית הקודרת שורטסה כאן.

החשני, תשלי, שטא בכל זאת יקרה הנס ותשני כיוון.

ח.ד. 7323 ירושלים

גדעון ספירו

לגדעון ספירו

עובד-מדינה ניסה להבריח חומר פוליטי למישכן הכנסת

בואת גדעון רייכר

אנשי מישמר הכנסת נדחמו: פקד-המדינה הבכיר, מר גדעון ספיר, החזיק בתיקו התפוח צרור גדול של הצהרות פוליטיות, שנועדו לחלוקה בין חברי-הכנסת והעיתונאים. רק לחברי-כנסת מותר להכניס חומר פוליטי למישכן, הסביר אנשי המישמר הערניים למר ספיר, עובד משרד החינוך והתרבות.

מר ספיר היה השבוע אורחה של "הסיעה המתקדמת לשלום", וח"כ מתי פלד הוא שהזמין אותו למישכן. המעמד היה מבין מר ספיר היה נרגז. המיסמכים שנועדו לחלוקה מחו נגד פעילותה הפירמנטרית של ח"כ גאולה כהן (התחיה), שהגיש שורת שאילתות לשר החינוך והתרבות, ובהן מחתה נגד פעילות הפוליטית של ספיר, אשר עמדוריו היוניות אינן מקובלות עליה (מר ספיר הוא פקיד בכד במרכז-ההסברה והוא עמד לדין מישמעתי בשל התבטאויות פוליטיות נגד מדיניות הממשלה).

אנשי המישמר היו תקיפים בדעתם, וגדעון ספיר, נמי שמונתו, נטל את תיקו ויצא את שער הברזל של הכנסת בדרכו למכוניתו. לאחר דקות אחדות חזר. תיקו שוב לא היה בידו, וגדמה היה כי ויתר על תוכניתו להכניס את "ניירות העבודה" למישכן. אנשי המישמר חדי-העין לא ויתרו, ובנימוס רב ערכו חיפוש דקדקני, ואף מיששו את גופו המוצק של ספיר. קריאת הפתעה נפלטה מפייהם: שוב נמצא החומר, שהיה מוסתר הפעם מאחורי אפודתו של הפקיד הבכיר, והיה מהדק אל גופו.

הטלפון צילצל בלישכתו של קצין-הכנסת יצחק (איו) בן-גל. אנשי המישמר דיווחו לו על המתרחש. האירוע היה באמת יוצא דופן. אנשי המישמר לא ידעו להשיב. הוצא הקצין לאנשי המישמר, וגדעון ספיר הנמנע נאלץ לחזור כלעומת שבא.

אנשי "הרשימה המתקדמת" מעקו להגן על כבודו המחולל של החומר הפוליטי והוא הוכנס על-ידם לכנסת. בין השאר קבע בו מר ספיר: "אני מאמין שבמלחמת לבנון ביצע הצבא הישראלי פשעי מלחמה... אני רואה במתנחלים החמושים חלק מכוחות הכיבוש ובהתנחלויות מיבצרים המהווים יעד לגיטימי לתתנגדות הפלסטינית, ואני סבור כי חיסול מתנחלים אינו רצח"...

הדברים הקשים הללו נכללו במיסמך אשר הופץ במישכן. קצין-הכנסת שיגר ד"ח מפורט ליו"ר הבית, שלמה הלל, ובו דיווח לו על הפעולה יוצאת-הדופן וביקש עצה כיצד לנהוג. קצין-הכנסת פנה גם לנציב שירות-המדינה וביקש את חוות דעתו על ניסיון ההברחה של חומר פוליטי אל בין כותלי המישכן בידי עובד-מדינה בכיר.

מדינת ישראל
שר
(77)

ק

ות: צדיק -

התבטאותך היתה
"ייה לא קולגיאלי"
ההחזק רוני מילוא

2.6.1980

דכבוד
מיועץ המשפט לממשלה
הפרופ. יצחק זמיר
משרד המשפטים
רח' צלחה-א-דין
ירושלים

כב' היועץ המשפטי,

הנדון: תלונה נגד פר קובי ניב ונגד העורך האחראי של שבועון
"העולם הזה".

1. בגליון מס. 2229 של שבועון "העולם הזה", (20.5.8) מופיעה רשימה בחתימת
אחד קובי ניב, תחת הכותרת "שקר הבטחון, שקר הבחירה ושקר ההסמדה".

תצלום הרשימה לוסה.

ברשימה זו מופיעה פיסקה בזה הלשון:

"...הפעולה בחברון לא הייתה שבת ולא פוגרום ואפילו לא רצח. כל כלי החקירה
אמנם מבכים את מותם של עוברי-אורח חפים מפשע, אבל צלה שנהרגו בפעולה בחברון
לא היו עוברי-אורח ובוודאי שלא היו חפים מפשע.
זוהי האמת.

...
הכיבוש הוא הפשע. כל מי שלוקח בו חלק הוא פושע. ובוודאי אותם שמנהיגים אותו.
הכיבוש הוא פשע אליט, המבוסס על כח הנשק, הזורע מות והרג. ומי שזורע מות והרג
גם קוצר מות והרג."

כל ההדבשות בטקסט הן של הח"פ.

המסר המצטבר של האמור לעיל (ולצורך זה נעשו ההדבשות) הוא הצדקה הרצח, עידוד
ו/או השתתפות פוליטית למרד, כדלהלן:

- א. בעצם כינוי רצח של ששה אנשים - "שקולר", היינו אקט מלחמתי מותר.
- ב. באמירה המפורשת כי הסבא הנ"ל לא היה "רצח", היינו לא היה כלל מעשה בלתי חוקי.
- ג. באמירה המפורשת כי הנרצחים "לא היו חפים מפשע", היינו הם בעצמם אשמים במוות
ומכילא - המחנה היה מוצדק.

ה. באמירה "ובוודאי אוחזו שמנהיגים אותם", המזמינה מעשי רבה נוספים במיוחד אצל מנהיגי המדינה.

2.) אינני יכול שלא לציין בהקשר זה, כי ההסתה-לרצח הנ"ל אינה יחידה ואינה ראשונה, וחוששני שהיא נמנחה על קרקע של סלחנות ועצימה עין מטעם המסערה, הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה כלפי הפרות חוק מן הצד הנוהג לכנות עצמו "שמאלי" או מחנה "השלום", וכן מצד ערבים.

למיטב ידיעתי לא הועמד איש למשפט.

בבג"צ 619/78 (אל-סליעה, נ. שר הבטחון) מסק-דין לג', חלק ד', ע' 505, בע' 507-8) פורסמו דברים מדהימים מטעם שר הבטחון והמפקד הצבאי של אזור יהודה ושומרון, כדלהלן:

"כמו שתזכירו, אחרים, ובראשם אל פג'ר מבטא העותר מס. 1 קו פוליטי קיצוני וחריף נגד מדינת ישראל ובעד הקמת מדינה פלשתינאית וחסיכה באש"ף"

על פרטומי "אל-סליעה" אומר שר הבטחון:
"מטיף בגלוי או בין השמים לאי-סיוח פעולה בין הממשל לחושבי האזור, מעודד, חלו בעקיפין, את האלימות וההתנגדות לשלטון ושר להם שירי תהילה..."

על כך אומר בית המשפט הבכוח לצדק (בע' 512, שם):

"העיון בחוכן הקטעים שצורפו ע"י המשיבים... אינו מעלה כי הבקורה העויינת עולה בשעורה או בעצמה על מה שמקובל בעהונות אחרים שרבאחם לחוך האזור מותר"

ולהלן אומר בית המשפט (במשמע), כי השלטונות אינם נוקטים "בקו לכיו, בשל הנסיבות והתנאים שנוצרו באזור והסכנה הכוהשה לשלום הציבור, אין להחיר הבאחו של אף אחד מן העהונות העויינים לחוך האזור..."

כמובן, שאין זה מתפקיד כב' או מתפקיד משרד המשפטים לקבוע אם מדיניות שלטונות הבטחון, אך בהחלט מתפקידכם הוא ליזום חקירות פליליות ונקיטה צעדים פליליים כאשר יש חשד שבוצעו עבירות.

6. בהזדמנות אחרת (מכתבי מיום 30.4.80) פניתי אל שר המשפטים והצבעתי על הימנעות מלנקוט אמצעים פליליים נגד מסיחים ערביים ביהודה, שומרון ועזה. לנקודה זו עוד אשוב בהזדמנות אחרת.

בדאר זה אני שולח חלונה נפרדת נגד מר יגאל חומרקין על ביזוי נחשב, בין היתר של הדת היהודית, אף זאת כמובן בהקשר של "ההתחלואות"

אסכם בהוסיפיק כי מחנה בארץ מסע מאורגן של החרה דמו של חלק מהציבור, הצבור המזוהה עם "המתנחלים".

עמידתם מנגד של שלטונות המשפט עד עתה נרשמה על ידי בחלונות שונות שהוגשו עד כה וכן היא רשומה במכתב הזה. (הסתה הנ"ל הגיעה לשיא מסוים ברשימה נוספת חלונה זו. אבקש לסלל בה בדהיפות.

בכבוד רב,

אליקים העצני, עו"א.

העחק:

שר המשפטים, מר ש. חמיר
ירושלים

הסמך ומחשבה י"א

זכרון למה שהיה

מטה
בית לחם, יח' בחשון
(13.11.84)
נפת
יהודה
תשמייה
982 - יח/01

לכבוד
מר אליקים העצני
קרית ארבע
חברון

א.נ.,

הנדון: כרוז, "טולידריות ביר זית"
סימוכין: מכתבך אלי מיום 4.11.84

1. מאשר קבלת מכתבך בצרוף כרוז בשפות העברית וערבית.
2. אני תקווה שבקרוב אוכל להודיעך תוצאות המשך טיפול.

בברכה,
ד. כהן, סגן ניצב
מפקד נפת יהודה

בסדרו יחיה מאוחר.....

שוב נוסלות בנופלות המתנהלים את החוק ליהנות
השבוע שבער פרצו פורעים אמונים מקריה - ארבע למחנה הפליטים דהייסה, שהיה נחוצו בלוצר
ירד באוויר וצרעו סרור ואימה.
השבוע, הם מתגרים בתושבים באמצעות "סיורי בטיחות" מזוינים בכביש סליד המחנה, מיוזמים
סמסרתם פרובוגדיה גלוייה.

הושבי דהייסה נחוניו להתנהלות בלתי פוסקת מצד שלטונות הכיבוש: חכניסות למחנה
נאסמו, חופש התנועה הוגבל, והשכלות מכוח והעצרים הם מעשים של יום יום.
עכשיו נוספת גם טכנה ממסיה כל פוגרום מצד המתנהלים.

במסך שנים נחנים המתנהלים כיהט סלחני מצד מהסלות ישראל, שאח מדיניות הכיבוש
והסיפוח שלהן הם מצטיינים. כלחנות זו איפשרה להט להסלים את חוק שרובה בגדה, לחיותה
קרקע - פוריה לצמיחת כנופיות הסרור היהודי מידיה מוכתומה בדם.

הסקפת עולמט של המתנהלים עומדת בסתירה גלויה לערכי חדימוקרסיה וחחומניזם ומושחת
על חתנשאות גזענית. כנופיותיהם לא ינחו אלא יפקסו עד שיצליחו לגרש את העם הפלסטיני
מולדתו אם באמצעות הפחדה ופרענות או באמצעות לחץ על הממשלה. ורק שינוי מדיניות
הממשלה כלפי המתנהלים הוקעתם במתנהלים, פירוקט מנסקט ואכיפת החוק עליהט תמנע שפיכות
דמיה בגדה שסועה לערער את הדימוקרסיה הישראלית בבית.

יש מקום בארץ לכני וקמים !

תופסק השתוללות המתנהלים !

יפורקו וצתנוולייב מוסקטו.

חוקט מדינה פלסטינית בטמיהט הכבושים !

חועד היטראלי לסולודיות

עט אוניוסיטט ויר - זית

قبل ان يصبح الوقت متأخرا

مره اخرى تتأخذ مصابات المستوطنين القانون بأيديها، ففي الاسبوع الماضي اقتحم زعران مسلحون من كريات اربع مخيم الدهيشه للاجئين الذي كان يخضع لامر حظر التجول وبدؤوا بإطلاق النار وزرعوا الرعب والارهاب. وهذا الاسرع يقومون باستفزاز المواطنين بواسطة "توريات أمن" مسلحة على الشارع المحاذي للمخيم.

سكان الدهيشه يخضعون الى تنكيل سلطات الاحتلال المتواصل: لقد اغلقت مداخل المخيم وتم تقييد حرية التنقل، واصبحت الاعتقالات والاهانات والضرب المبرح امورا اعتادها المخيم كل يوم.

لقد ازداد خطر اقتراح مذبحة بايدي المستوطنين هذه الايام... فعلى امتداد سنوات الاحتلال حظي المستوطنون بتوجه متساهل ومتسامح من قبل الحكومة الاسرائيلية، حيث يقومون هم بتنفيذ سياستها في الاحتلال والضم. ان هذا التساهل قد مكن المستوطنين من فرض قانون البندقيه في الضفة الغربية، وشكل ارضيه خصبة ترمعت عليها مصابات الارهاب اليهودي الملتطخه ايديها بالدماء.

ان معتقدات المستوطنين تناقض بشكل حاد ابسط القيم الديموقراطية والانسانية وترتكز على الاستعلاء العنصري، ولن تسكت مصاباتهم حتى تنجح في طرد الشعب الفلسطيني من وطنه سواء كان ذلك عن طريق الارهاب والقتل او عن طريق الضغط على الحكومة.

ان تغيير سياسة الحكومة تجاه المستوطنين واعتبار تسيبهم مخلا بالقانون وتجريدتهم من سلاحهم واخضاعهم لسلطة القانون هو الضمان الوحيد لمنع سفك الدماء في الضفة المحتلة الذي سيؤدي بالنهايه الى زعزعة الديموقراطية الاسرائيلية داخل اسرائيل ايضا.

- ليتوقف تسيب المستوطنين.
- ليجرد المستوطنون من سلاحهم.
- لتقم الدوله الفلسطينيه في المناطق المحتلة.

لجنة التضامن مع
جامعة بيرزيت

8.11.1984

משרת ישראל
מפקד המשטרה
בית לחם

לכבוד
מר דוד כהן
משרת ישראל
מפקד המשטרה
בית לחם

א.נ.,

אני מתכבד להליט בזה כרוז מחולק ע"י אנשי "הועד הישראלי לסולידריות עם אוניברסיטת ביר זית" לתושבים במחנה הפליטים דהייסה לפני מספר ימים (פנים ואחור, עברית וערבית. בנוסח הערבי מופיע התאריך 14.20.84).

כרוז זה מהווה עבירה על הצו האוסר הפצה של כל תעמולה פוליטית ובכלל כל פרסום בעל אופי פוליטי, על סעיפים שונים בצו בדבר חוראות בטחון, וביתר יחוד יש בו הסתה ברורה מהמין המסווג בישראל כ"מרד", היינו הסתה חלקי אוכלוסיה אלה נגד אלה.

אני מבקש לציין עוד כי עפ"י התאריך הנ"ל הופץ הכרוז ימים ספורים לפני הרצח בכרמיזון, עתוי זה כשהוא לבדו כבר מדבר בעד עצמו.

אני ער לכך שהיועץ המשפטי לממשלה, הפרופ' יצחק זמיר מתיחס זה שנים רבות בסלחנות ומתירנות כלפי פרסומים מעין אלה, וזאת אני קובע, בין היתר, לאחר פניות רבות מאד שלי בנושאים דומים דומים נדחו, או לא נענו כלל.

הזהרתי שוב ושוב כי האלימות הפיסית הינה תוצאה בלתי נמנעת של תאלימות המילולית, עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה כפי שהשתקפה גם בהבעות, צבוריות היתה חפוכה והוא טען כי עצם הקישור בין שני מיני האלימות יש בו מן הפגיעה בדמוקרטיה ובחופש הדיבור.

אינני יודע מאיפה להתחיל לספור את החללים, אולי מאמיל גרינצווייג ז"ל ואילך ואולי גם לפני כן. אני שמח לציין כי בעקבות עליתו של הרב כהנא וחכוחות השליליים שהוא מייצג חלה כנראה תפנית בעמדתו של היועץ המשפטי לממשלה ונתבשרנו בעתונות, כי הוא הורה למשטרה לפתוח בחקירה נגד התבטאות של אלימות מילולית של הרב כהנא. אם כך אני מבקש להניח שהפרופ' זמיר לא יוכל עוד להימנע מלהורות על פתיחת תיקים פליליים גם בגין אלימות מילולית מן הצד השמאלי של הקשת הפוליטית.

תלונה בגין הפצת כרוז מסית ע"י הוועד לסולידריות עם אונ. ביר זית הששתי כבר לפני כשנה, אך, כרגיל, לא נעשה מאומה; הפעם, לאחר ההתערורות שחלה מסביב לרב כהנא, לא אבליג עוד ואם גסתלונה זו תגנז, אפנה לבג"צ.

אני מפנה את התלונה אליך, מר כהן הנכבד, הואיל והיועץ המשפטי לממשלה, במקרים המעטים שבהם השיב לי, הדריך אותי לפנות תחילה למשטרה. על מנת שלא תתעורר כל בעיה של "עעות בכתוב" אני שולח העתקים אל היועץ המשפטי לממשלה, אל שר המשטרה ואל מפכ"ל המשטרה.

לתשובתך, ללא דיחוי אני מצפה,

העתק:

בכבוד רב,

ובהוקרה,

אליקים העצני, עו"ד.

שר המשפטים מר משה נסים י-ם

שר המשטרה מר חיים בר-לב י-ם

היועץ המשפטי לממשלה פרופ' יצחק זמיר י-ם

מפכ"ל המשטרה מר איבצן, המטה הארצי י-ם

הסטה נגד

הואר גלגל

אזהרה בקהל

הלוא

אליקים העצני

עורך דין

טל. 02-961878

קרית ארבע - חברון

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate

Tel. 02-961878

Kiriat Arba - Hebron

اليقيم هاعصني . عامي

تلفون ٢٩٦١٨٧٨

قريات اربع - الخليل

26.3.1985

נא
לשירות

לכבוד

היועץ המשפטי לממשלה

הפרופ. - יצחק זמיר

משרד המשפטים

רח' צלאח א דין

ירושלים

א.ג.-,

הנדון: דן בן אמוץ

אני מליט כאן שני קטעים, שנגזרו מתוך העתון "חדשות" (22.3.85 ו-25.3.85). שתי הכתבות, הראשונה - ישירות והשניה בעקיפין (וביחד עם הראשונה) מסיתות שלא לשרת בצה"ל.

בוצעו כאן עבירות על הסעיפים הבאים בחוק העונשין: 26(ד), 136(1)(2) ובמיוחד 109(א) האומר:
"מי שהסית או שידל אדם החייב בשרות בכח מזויין שלא לשרת בו או שלא יתייצב לפעולה צבאית - דינו מאסר חמש שנים".

ההסתה והשידול בנויים על תשלובת מחוכמת של נימוקים (הסכנה להיפצע או ליהרג בלבנון ואי-גיוסם של תלמידי ישיבה), אותם הדגשתי בטקסט. מכל מקום, הנמקה זו או אחרת אינה יכולה לשנות את מרכיבי העבירה הנ"ל ואולי - דווקא ככל שהנימוקים עשויים להיראות משכנעים! - ההנמקה אף יכולה לפעול לחומרה.

גם כאן, כב' היועץ המשפטי, כמו במכתבים קודמים, אני מצביע על הערעור השיטתי של היסודות, עליהם מושתתת המדינה ("המדינה המזוינת הזו" בטקסט של דן בן אמוץ, ר' מודגש).

למען הסדר הטוב אני רושם, עוד, כי מחר עלולה, חלילה לקום קונסטלציה, בה תבא אולי קריאה דומה מן הצד הימני של הקשת הפוליטית. במידה ובמקרה כזה תתגלה מצידך התעוררות גדולה לפעולה, כפי שנהגת כלפי הרב כהנא תוך שהמשכת להפגין אדישות להפקרות החוקית המשתוללת במחנה הפרו-אש"ף בישראל, אציג מכתב זה.

זאת, אם גם הפעם (כמו בענין תלונתי נגד גדעון ספירו שאף הוא הסית נגד השרות בצה"ל) תתעלם ותגנוז את הלונתי. גם מכתב זה, כמו קודמיו, יקבל תפוצה רחבה.

בכבוד רב,
א.ג.
אליקים העצני, עו"ד

העתק: שר הבטחון
שר המשפטים
שרים אחרים
הרמטכ"ל
חכ"ם
עתונות.

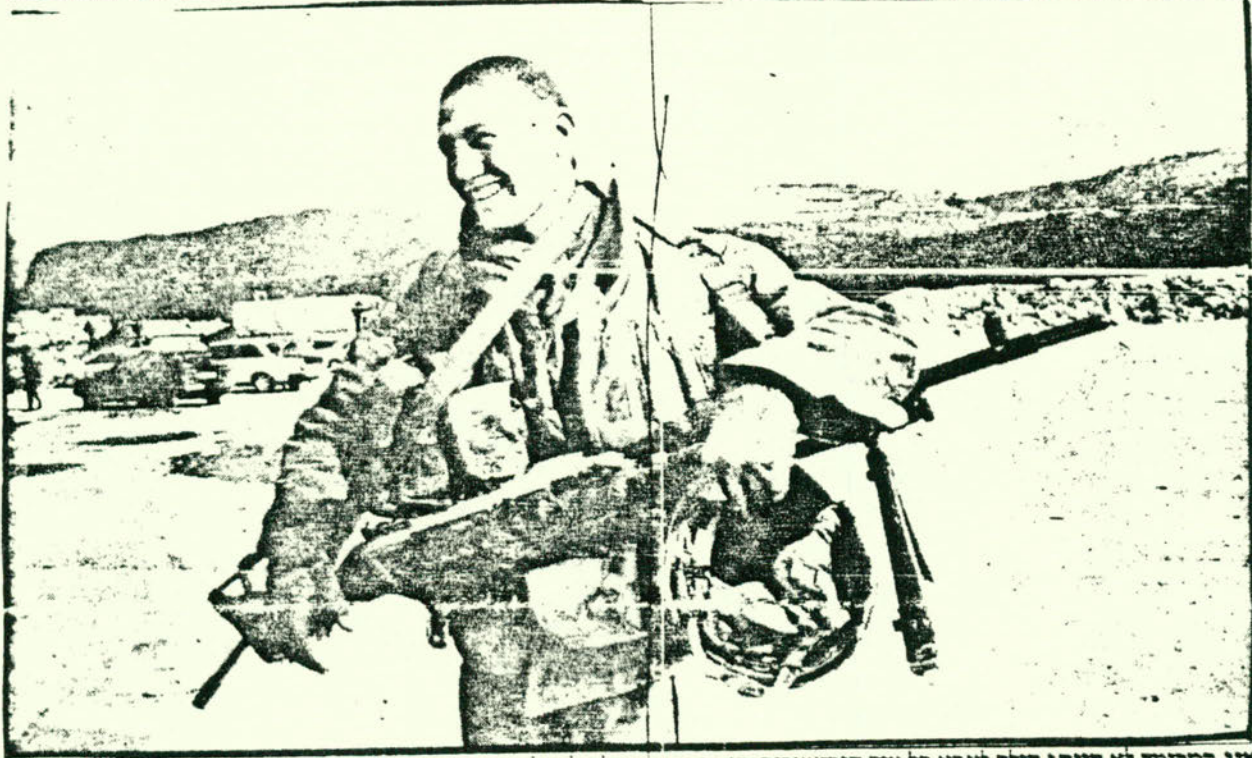
אל תלך לצבא

יום ר • כ"ב אדר תשמ"ה • 22.3.1985

בואמוץ

לא יכול להגיד לך מה לעשות. אתה צריך להחליט לבד. בשום שאתה, ורק אתה, תשא בתוצאות החלטתך. אני רק יכול להגיד לך שאני במקומך, לא הייתי היום בן 18. כמורה, הייתי פשוט מסרב ללכת לצבא, ולא מתוך פחד שאחזור מלכונן (אם בכלל) בלי יד או רגל - במקרה הטוב - ובמקרה הגרוע יותר, עיוור או פגוע ראש ומובל כצמח במסדרונות "בית לוינסטיין". זאת אומרת, לא רק מתוך פחדים אלה - שהם כהחלט טבעיים ומובנים - הייתי מסרב להתגייס, אלא מתוך פרינציפ.

אני במקומך לא הייתי הולך לצבא כל עוד חוקי שירות חובה אינו מוטל על כולם

הפרינציפ הוא פשוט. כל עוד חוקי שירות חובה אינו מוטל על כולם, ללא יוצא מן הכלל, כל עוד תלמידי ישיבה משוחררים מחובה זו, אין כל הצדקה שאקדיש שלוש שנים מחיי להגנת חייהם של הפרויטים האלה, כאשר אני עלול להיהרג, להיפצע או לחזור ממילוי חובתי במלחמה הסרת-שחר על שלום שטחים אלה או אחרים. כשאני מרותק לכסא גלגלים לשארית חיי האמללים, שום תירוץ ושום הסברים לא היו משכנעים אותי שחיהם ושלושם של אנרכי המשי חשובים ויקרים לעם-ישראל יותר מאשר חיי שלומי.

אלו הייתי היום בן 18, לא הייתי הולך לצבא. לבית סודר הייתי הולך. אפילו לשלוש שנים, ומספגל הנאשמים, ונכבד כידן אפשרית אחרת, הייתי מנסה להסביר מדוע אני מסרב לעשות את המוטל רק עלי ולא עליהם. למען עקרון הצדק והשוויון, שכל אורחי המדינה הזו זכאים להיענות ממנו, הייתי בהפגנות מסרב לשאת בצבא.

כל עוד החוק מפלה בין דם לדם ובין אורח לאורח, מוטב לשבת בבית סודר. אחרי הכל בכלא עדיין לא יורדים ולא מפגיזים בני 18. הסיכויים להיחדג שם - אפסיים ביותר.

זה, ככל, אופן מה שאני הייתי עושה. אתה תעשה מה שאתה מוצא לנכון לעשות. גורלך וגורל המדינה המזוינת הזו נתונים, כך השאר, גם בידיך. אתה רוצה להיחדג למען אפרים פישל, למשל - בבקשה, זו זכותך. אני לא הייתי מקריב אצבע רק כדי שהוא וכלי קידוש אחרים יוכלו להתפלל וללמוד דף גמרא למעני ולמען נציג ישראל, זו, כמובן, זכותם, אבל רק לאחר שגם הם ימלאו את החובה המוטלת עליהם.

אתה לא חייב לנהוג כפי שאני הייתי נוהג במקומך. בפניך עדיין עומדת אפשרות אחת נוספת. אם אתה גם לא רוצה להיפצע או להיחדג וגם לא רוצה לשבת בכלא - אתה עדיין יכול לחזור בתשובה, כפי שעשו ועושים רבים אחרים בגילך.

זהו ואקד"ה, התאספו סביבם בזה אתר זה הרמטכ"ל, ושר הביטחון, וראש הממשלה ולעני המצלמות, כל אחד מהם ליטף והחליק על ראשם הקטנים ואמר ברדיו ובטלויזיה: אתה ילד טוב אלישלט, אתה המזרחי הכבד שישלמנו, אך אל סחר, "אלישלט אל סחר וחיל, ילדים לנו יש ממך נחת, אף שאין לך אוסי במיל".

כן, כן רבותי, זה סיפור פשוט, גם תמנה, אולי אין ראשית לה, אך המשיך יהיה לו תמיד, יספרתי אותו בלי דעת מודע, וכיצד, ובשל מה זה ואקד"ה, ונדרמה כי סביבי, זה מזרחי, גם בלב המדינה רב-דמה מתרונן ושר, "בלי מודע ובלי כיצד, בלי חוכן, ובלי אקד"ה, ולמה, בלי לאן ומאיזה צד, בלי מתן, ובלי אן, ובמה" ויסי, ויסי נחמה.

דן בן אמצ'ן

25.3.85

תנועה

תראו אותם, תביטו בהם טוב-טוב, לפני שהם קמים כמו ילדים טובים ויוצאים לעשות את המוטל עליהם "בבלי דעת מודע, וכיצד, ובשל מה זה ואקד"ה, כי ככה זה, כאלה הם, כך חונכנו אותם בגן בבית-הספר, ובבית, "תעשה מה שאמרים לך ואל תשאל", "אל תשאל, אלישלט", אמרנו להם בזמר ושיר והם הניעו בראשם הקטנים וכמו ילדים טובים הלכו להימצע, להתעורר, להישרף ולהק"ב את חייהם למעננו, בלי לשאול שאלות, "בלי מודע, ובלי כיצד, בלי חוכן, ובלי אקד"ה, בלי לאן, ומאיזה צד, בלי מתן, ובלי אן, ובמה", ואחרי כך, כשהילדים הטובים והממשימים האלה הובחלו משם בהליקסטר ובאמבולנס, כשהם שכבו חבושים וקשורים לאינפוזיה, כשהם ישבו בכסא גלגלים וחיוס "בבלי דעת מודע, וכיצד, ובשל מה

אל היועץ המשפטי לממשלה,

שלום רב,

לאור נקיטת הליכים משפטיים נגד מחברי התנועה לעצירת הנסיגה בסיני ברצוני להביא לידיעתך שני נושאים שעושיהם לכאורה פגעו בחוק ועברו עליו. הראשון, מכתבו של פרופ. לייבוביץ לעתון הארץ שפורסם במדור "קוראים כותבים", בתאריך ה- 13 במאי 1982 ובו הוא קורא לחיילים לסרב לשרת בשטחים הכבושים כדבריו. רק באותו השבוע הורשע הרב אריאל, רבה של ימית בהסתה למרד, בקוראו לחיילי צה"ל לסרב פקודה. נדמה לי כי אותה עבירה מבוצעת כעת על ידי פרופ. לייבוביץ.

השני, ביום שלישי ה- 11 במאי 1982 כינסו ששה קציני צה"ל (מיל') מסיבת עיתונאים לאחר שסיימו לא מזמן שרות מילואים פעיל ביהודה ושומרון. באותה מסיבת עיתונאים הם השמיעו טענות על מדיניות ישראל באזורים אלה ובפעילות הבטחונית שם. נוסף לכך לפי הכתוב בעתון מעריב למחרת היום, אותם הקצינים ספרו פרטים שונים על שרותם במילואים. למשל יובל נריה אמר, אני מצטט, "כי על יחידתו הוטל לשמור על השקט בגזרה ומשמעות הדבר עריכת סיורים ואבטחות" (סוף ציטוט), או למשל גבי בונדי סיפר כי דווקא ביום הזכרון לקורבנות השואה רשם חייל צה"ל מספרי תעודות זהות של ערבים על זרועותיהם. מבלי להתייחס לעצם המעשים שיחקרו ודאי ע"י פרקליט צבאי, נדמה לי כי קציני המילואים עברו על החוק האוסר עליהם למסור מידע כלשהו על שרותם הצבאי וודאי שלא במסיבת עיתונאים.

אבקשכם אם כן לטפל בשני הנושאים שפירטתי לעיל ולנקוט בצעדים משפטיים נגד מפירי חוק אלה. במידה והעבירה לכאורה של אותם קציני מילואים נתונה לסמכותו של פרקליט צבאי אבקשך להעביר את תלונתי זו אליו.

הנני מצרף צילום של שתי הידיעות, מכתב למערכת של פרופ' לייבוביץ והידיעה על מסיבת העיתונאים למכתבי זה.

אודה לך אם תודיעני על פעולתך בנידון.

בתודה

יוחנן קלמוס

רח' החיד"א 99/16, באר שבע. 84758

לכבוד

מר יוחנן קלפנס,
ר"ח החיד"א 98/16,
באך-שבע 84758.

א.ב.,

הנדון: פרופ' ישעיהו לינוביץ
ס מ ר: מכתב ליועץ המשפטי לממשלה
מיום 16.5.82

סרס הטלויזיה אשר צולם במעמד בצוע העבירה שיוחסה לרב אריאל,
שימש כראייה בידי התביעה לצורך הגשת האישום בגדו. דבריו באמרו לחיילים
אשר באו לבצע פקודות מפורסות שניתנו להם והם נועדו להביאם למלא
פקודות אלה בעת ובמקום בצוע הפקודה. על כן הועמד הרב אריאל לדין
והורשע.

לא כן פרופ' י. לינוביץ, הדברים שיוחסו לו בכתבות בעתונים ואף
מכתבו למערכת "הארץ" לא כוונו לחייל מסויים, בעת מבצע או בעת בצוע
פקודה.

ניתן לראותם כהבעת דיעה פוליטית שהבמחנה מסרית.
אף מי שאיבד מסכים עם דברים אלו יוכח בשוני הנסיבות בהם באמרו, ואין
להסוות דבריו של פרופ' י. לינוביץ לדבריו של הרב אריאל.

בכבוד רב,

ד"ר יוסף זן-אור
סגן בכיר לפרקליט המדינה

10-10-10

[illegible]

✓

מאת נורית דברת

11

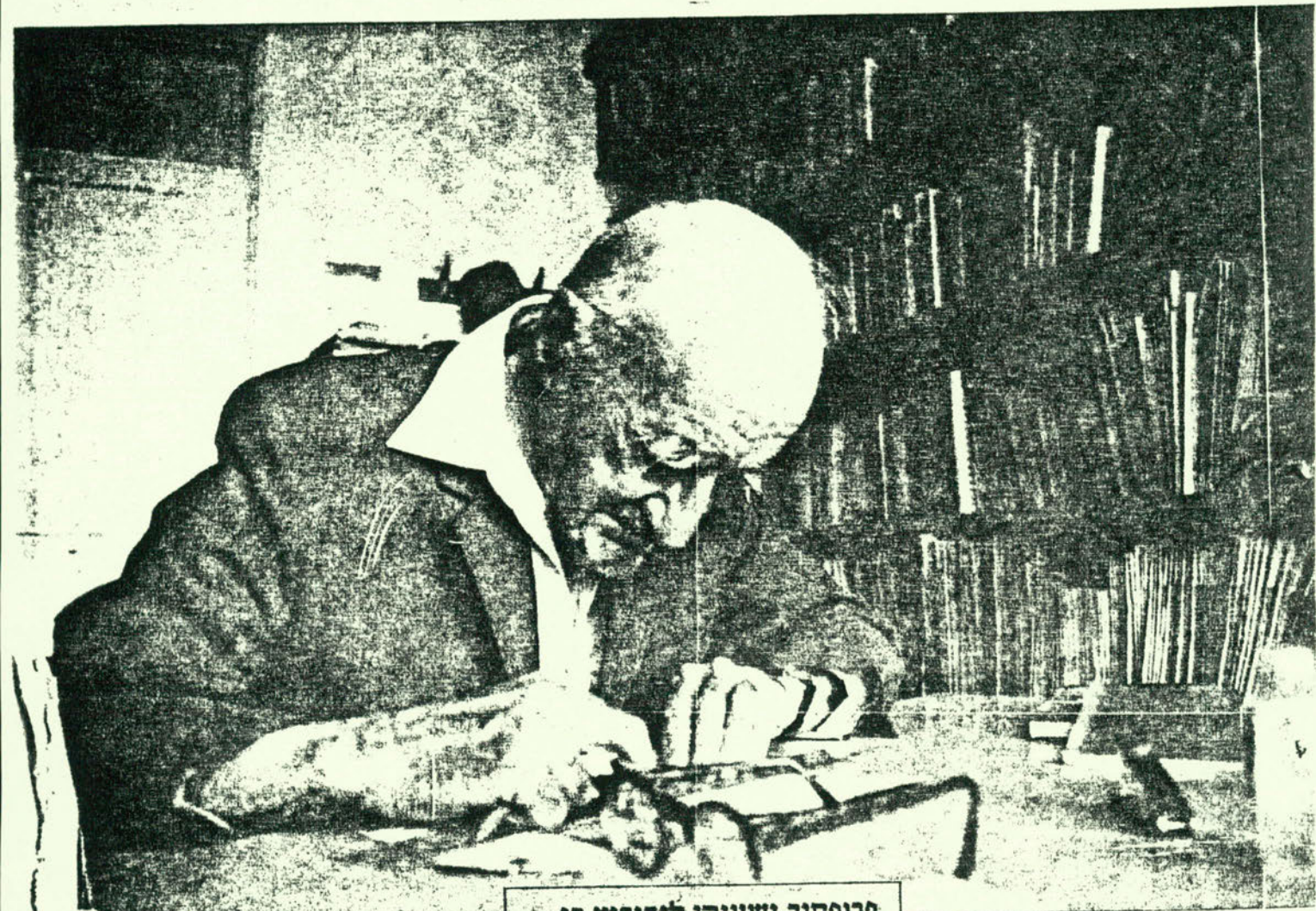
Handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript. The page is numbered '11' in the top left corner. The handwriting is dense and fills most of the page. There are some corrections or insertions visible, such as a large 'K' and a 'P' in the middle section. The paper appears aged and slightly discolored.

עשרות הצעירים, המפועלים
בהמחיות קבוצה של חילוני
מילואים המתכננת. יש גבול,
שמחנכת לשירות צה"ל בלד
בנו, האזינו לדבריהם של בני
ברבש, מפעילי "שלום עכ
שיר, גד אלזון, סרבן הכ
רוח בשטחים ופרס' ישעיהו
לרובינזן ותמנו על מכתב
לראש המשטרה ולשר הבט
חון בו הם קוראים להפסקת
שפיכות הדמים ומודעים על
חירום לשרת בלבנו.

שלטון הישראלי הכתירם
 אילת ועד כירות מלל עתה
 שלושה מיליון יתדס וכל
 בעה מיליון ערבים לדבריו
 זה גורם השדחת עם המורלי
 וציה השלטת רוח "יהודי
 נאצית" בציבור ועושה
 המוקסרטה. אין זו המדינה
 שלחה חלם הרצל, אמר.
 לדבריו בן אלו נחלים
 צעירים לפני גיוס המכני
 עם דעותיו — אבל הן
 ר"צ. הוא צלל לבצע
 דעות אלה להתלבס וכאש
 נספרים יצא — דבר
 שרץ על "סר אוהדי" דבר
 ירדן לדעת רצור את
 שמועס והקים.

18.10.85

ישראל
פרופסור ישעיהו ליבוביץ
מדען ופילוסוף

פרופ' ישעיהו ליבוביץ: הספרים אינם קיר חוצץ.

פרופסור ישעיהו ליבוביץ בן 82, יליד ריגה, סיים לומודו בפילוסופיה בברלין וברפואה בבאזל. עלה ב־1933 ומאז לימד בירושלים בן השאר נורופיסיולוגיה (בביה"ס לרפואה), פיסיולוגיה (בחוג לפסיכולוגיה), כימיה אורגנית וביו־כימיה ופילוסופיה. מעורכי האנציקלופדיה העברית. גר בשתי קומות (5 חדרים) בתוך בית משותף ברחוב אוסישקין בירושלים. נשוי, אב ל־6 (בכורו נפטר) וסב ל־26.

עיניהם. והצעירים מהקבוצ. בני 17-18, באו מפני שרצו לשוחח אתי על המוות. ויום יום באים אלי לרדן בבקשות הפוליטיות. באים צעירים לשאול אם לסרב לשרת בצבא או לא. ואני אומר שליחיד אין טעם לסרב, אבל סירוב קולקטיבי יכול היה להציל את מדינת ישראל. הנה, בא בחור שפשט מדים אחרי שלוש שנים בלבנון והוא מהסס אם לרדת מהארץ. אמרתי לו - אם אתה רוצה לחיות במסגרת העצמאות הלאומית-מדינית של העם היהודי - אתה תהיה פה גם אם לא טוב. אם הענין הזה של לחיות במסגרת העצמאות של העם היהודי איננו ערך בשבילך - אינני יודע נימוק למה תישאר פה. אם לא יקום אצלנו כוח ציבורי אשר יאמר כי אין אנו רוצים יותר במדינת ישראל במנגנון של אלימות כלפי עם אחר - נוסף ללכת בדרך זו, ומאיר כהנא יהיה ראש ממשלת ישראל, ויכניס אנשים כמך למחנה ריכוז. וכלפי חוץ - ניכנס למלחמת חורמה עם כל העולם הערבי ממרוקו ועד כווייט. ויתכן שאנחנו נשתמש בפצצה אטומית ונצליח להרוג כמה מאות אלפים ערבים בקהיר או בדמשק. ואז, ברור שפצצה אטומית אחת על גוש דן תחסל את מדינת ישראל.

היא לא רק תטבע, אלא תטבע בחרפה. אני אומר לצעירים שצריך שגם אצלנו יהיה מרד, שימומו ויאמרו - אנחנו מוכנים ללחיות לחיי

אברכים מאחת הישיבות השחררות במאה שערים, וקבוצת מדריכי נוער צעירים מאחד הקיבוצים הגדולים של השומר הצעיר. אלה מהשיבה באו להביע הוקרתם על דברים שאמרתי בטלוויזיה בענין ההבדל הגדול הקיים בין האמונה באלוהים לבין האמונה בעזרת השם. שאינה אמונה דתית אלא דאגת האדם לעצמו. הם אמרו שזה פסח את

בית בשבילי. כמו בשביל כל אדם. זו המסגרת הקיומית. אני מרגיש טוב מאד בבית. הילדים כבר אינם בבית אבל אני ואשתי פה. אנחנו בבית. והספרים כמוני. ספרים שלי. חלקם בחדרי באוניברסיטה ובגבעות. חלקם בחדרי שבהר הצופים והשאר בית, בשני חדרים. אני מעריך שיש לי קרוב 13 אלף כרכים. ואין בכוחי לעשות חלוקה ציונאלית של הספרים. עכשיו כבר מאחר עשות סדר רציונלי בסידור הספרייה. והדברים תקרימים היום כפי שמוזמן. לפעמים אני מחפש פר זמן רב עד שאני מוצא אותו. יש לי הנאה העובדה שהספרים מסביבי, שאני יכול מפעם פעם להסתכל בזה, לעיין בזה, להציץ בזה. קיר ספרים אינו חוצץ ביני לבין העולם. אינני זקוק הגנה. אין לי יחס עויין לעולם המקיף אותי. יתי אינו מיקלטי; אינני צריך לחפש מיקלט. יקלט משמעו שאני צריך לברוח ממשוה. אינני ורה משום דבר בעולם. העולם אינו זר לי. היפך. אני מעורה מאד בעולם. ואנחנו לא ודרים כאן בבית. באים בלי הרף. הילדים זנכדים. יש לנו חמישה ילדים. היו ששה. זו מונת בני הבכור שנפטר ברמי ימיו. ויש 26 דרים. ובאים יום יום. גם אנשים שאני מכיר אחרים שמעולם לא פגשתי קודם. הנה, למשל, תוך שבוע אחד ביקרו אותי

האם שקלת פעם לעזוב את הארץ אפילו בחלוש לא מה זה, אני אלך מארצו אינוי אומר שאני בעדה, אבל אני בה.

איזו אישיות הסטורית אתה מעריך מהמדינאים של ימינו אני מעריך מאד את שארל דה גול, הפטרויט הצרפתי הגדול, המנהיג הלאומי הגדול, אשר הבין בשלומה ואפילו גדולתה של צרפת מחייבים שהיא תחדל מלהיות מדינה קולוניאליסטית ושחרור את צרפת מעל אלג'יריה.

איזה נח אתה אוהבו אנשים מעניינים אותי יותר מאשר נח.

מה אתה אוהב לקנות ספרים. אף על פי שאני יודע שלא את כולם אוכל לקרוא. יש הרבה דברים שקראתי אותם, אחרים שעיינתי בהם וכאלה שהסתכלתי או רק הצצתי בהם.

עסקת פעם בספורט לא. זה דבר שאני ממש בו לו. זה נראה לי כירידה לאינפנטיליות. כשאני רואה אנשים לאלפים שקונים את העתון רק כדי לקרוא כיצד 11 חוליגנים מקבוצה זו היטיבו לבעוט בכדור יותר מאשר 11 חוליגנים מקבוצה אחרת, וזה מה שמעניין אותם, ואני יודע שזה באמת מעניין אותם, שזה תוכן של מציאות - אני רואה בזה מעין התנהגות של אדם. אף על פי שאין בזה שום עור, כמובן.

מה יחסך למוסיקה היום אינוי מרבה להקשיב למוסיקה. כבר יצאתי מתחום זה. אבל לפני זה היה בשבילי דבר גדול. אני אוהב את המוסיקה האמיתית. מה שאינוי מדרוני היום. מוצרט, למשל, בטהובן. וואגנר, שהיה אנטישמי ארסי ומוסיקאי גדול. לא, באך אינוי אוהב. אינוי מרבה לשמוע רדיו. מה כבר אפשר לשמוע ברדיו מעט.

אתה צופה בטלוויזיה בטלוויזיה שלנו ממש אין מה לראות. כמעט הכל זבל. רוב הדברים אין להם טעם אצלנו. זה טפיל, בכלל לא מעניין. אפילו סקס אנד וויאלנאס אין שם.

אתה הולך לתיאטרון לעתים רחוקות, כי אינוי חושב שיש כאן דברים בעלי משקל, בעלי רמה. לפני, בחול, הייתי איש תיאטרון מובהק. אבל שם היה מה לראות. לפני 50 שנה, סתופת הפריחה של התיאטרון, כשברלין היתה מה שהיום לונדון, אז הייתי מעורה בזה מאד.

אתה קורא פרוזה ישראלית בתחום זה הקריאה שלי במידה רבה מקרית. ספרים שאני נתקל בהם מזני שמדובר בהם או נכתב עליהם או שהמחבר מעניין אותי. בפרוזה הישראליית אני מוצא עוד כלשהו בעמוס עוז, בחיים באר ואינוי מבטל גם את א.ב. יהושע.

סירה ישראלית מענינת אותך בזמן האחרון כמעט שלא נתקלתי בדבר שיש לו ערך בתחום זה.

איזה סופרים לא ישראלים אתה מעריך את אייזיק מרדוק, למשל. את הספרות הגרמנית החדשה אני מכיר רק מעט. קראתי בענין את היינריך בל ואת גיטרו גראס. את זיגפריד לנץ עוד לא הוזמנ לי לקרוא. אומרים לי שהוא חשוב מאד. אחותי נחמה, שמתמצאת מאד בדברים האלה, מעריכה אותו מאד.

באיזה שפות אתה קורא בצורה חופשית לגמרי אני קורא שש שפות: עברית, יידיש, גרמנית, אנגלית, צרפתית ורוסית, ובקצת מאמץ גם לטינית.

באיזו שפה אתה חושב תלוי באיזה תחום.

באיזו שפה אתה מחשב קשה לאדם לבחון עצמו מבחינה זו. אינוי חושב שזה קבוע. לפעמים בעברית ולפעמים בגרמנית, בעיקר בעניינים מקצועיים כמו פיזיקה וכימיה. באיזו שפה אתה חולם אינוי יודע. אולי גם מפני שאינוי מתייחס בענין לחלומות.

את רוצה שאתייחס לתרבות, את שואלת אם לדעתי יש משהו בעל ערך הקורה בארץ בתחום זה. זו אחת השאלות הגדולות והחמורות ביותר ואני אפשר לענות על זה תשובה חותכת. צריך קודם כל לשאול את עצמנו למה אנחנו מתכוונים ב"תרבות". אם אנחנו מתכוונים לאורה ההיים או ליצירות מסויימות הצומחות מתוך ההיים, מד שנוגע לאורה ההיים בכלל, מה שאיפיינו לנו זה וולגריזציה המתקרבת יותר ויותר לחילוניזציה. ואפשר להבין את זה בתוך המסגרת. המסגרת היא האלימות. מדינת ישראל היא מנגנון של אלימות. על כל פנים, החל ממלחמת ששת הימים, והדבר הזה מעצב את המנטליות אפילו מבלי שאנשים מודעים לכך.

המציאות מתבטאת, למשל, בזה בני אדם משוחחים. ולנוי אלמוני, השיפוט, ההתייחסות. אם מדובר באדם נעדר, איננה נכונה. התשובה לשאלה האם היא אדם הגוי. לא בראש וראשונה האם היא חיל מוב. חיל טוב או עתיר להיות חיל טוב. אולי. הנה המונחים בעיני עצמם או בעיני אחר. הם המעצבים את המידע. ההבנה העצמית. היום הרעיון השרת נמצא בדאיג אותם. קבע, מה ש

י"ק שרן ורפאל. אומרים לי - איך יתכן להפך פקודה יש להאבק נגד המדיניות הזאת בכנסת, ראשונים חוקרים, אבל לא יתכן שקצין יפר פקודה וכל על זה אני עונה - זו בריוק היתה כוונתו של אדולף אייכמן במשפט. הוא בקצין לילול אחר פקודות. הוא לא יום. כל זמן שמילוי פקודה נחשב כערך עליון, אי אפשר יהיה למנוע את עליית כהנא לשלטון. צריך כוח ציבורי

זי אינו מיקלטי. אינוי צריך פש מיקלט. מיקלט משמעו אני צריך לברוח ממשוה. אינוי זה משום דבר בעולם.

רצה את הממשלה לשנות מדיניות. אמנם זו היתה מלאכותית, אבל אפשר להשוות זאת ששעשה העם האמריקני כשהכריח את ג'ון אדווין לנצח מוייטנאם. וזה היה זיפת ג'ונסון, נשיא שנבחר ברוב הגדול. זה נשיא שהיה אחד הגדולים מבחינת יוזמת הפנים שלו, שהכניס חוקה סוציאלית. שיי שבאמת הגשים את האמנציפציה של שים. היא איבד את עולמו בגלל מלחמת אם.

שתרבות שלנו היא תרבות של אלימות. האני היהודי.

לכאורה, זה כלפי חוץ. אבל זה משפיע כלפי פנים. המציאות משתקפת בצורה פש ביותר בתוכן של העתון היומי. 80 אחוז החומר עוסק בצורה שאנו מחזיקים עם בכות. עובדה שמה שקרה לפני שבועות מכ כשלקחו זקנים ונכים וחרקו אורם מבית חולי לא עשה רושם גדול. קראנו את הדברים ודבר. בחברה מתוקנת, בגלל דבר כזה, הנופלת ממשלה, ובאותה שעה אנו מוציאים יום מיליון דולר, ואולי יותר מזה. ההחשטחים. בכל העולם המערבי, שאנחנו שיי לו, אין מדינה המחזיקה מיליון וחצי בניא ללא זכויות אורחיות, ללא זכויות פוליטיות.

מה שאיפיינו לנו זה וולגריזציה המתקרבת יותר לחילוניזציה. ואפשר להבין את זה בתוך המסגרת. המסגרת היא האלימות. מדינת ישראל היא מנגנון של אלימות.

את שואלת על תרבות ואני שואל אותך מ הנכסים הערכיים המשותפים. נגיד לעי הריסוקיטקים. שהוא סקטור גדול מאד בנציא שלנו. ילישיבות וזשחורות במאה שערים? שואל את עצמי מהי התרבות הישראלית? אין היום תכנים ערכיים המשותפים לכל אותם אדם המודעים ליחודיותם. זה המשבר הגדול. העם היהודי, ולכן לא ברור לי כלל מה העה של העם היהודי, ובאשר לחינוך, חינוך הוא ע מגמתי. אין סתם חינוך. יש חינוך למישהו. שאומר "חינוך", צריך לומר למה הוא רוצה לה לא ברור לי אם מערכת החינוך שלנו יש לה כי ברור. ביתספר לקצינים יש לו מגמה חינוך מסויימת. וישיבה במאה שערים יש לה מגה חינוכית מסויימת. מה היא המגמה של ביתספר החינוך שלנו אינוי יכול לענות. אפילו מה שיה יכול היה לעשות מבחינת הקניית ידע, גם לצערה לא תמיד נעשה.

את שואלת על דברים שאני והנה מד מישג ההנאה יכול להתחיל למישורים שני לגמרי של התודעה האנושית. לכו אי אפשר לענות על הדבר הזה השונה ההיסטורית. הרבה דברים שאני מוצא בהם ענין. יש לי חקש למחשבות ובים מאד של התבטאות. ההתלבטות האנושית. אני מעולם לא התחלתי לאיזה יחזון מסויים. גם השנה אדבר על פקולטת. נפקילטה למדעי הטבע ונפקולת למדעי הרוח. יש, כמובן, הנאה בהעברת יד אינוי יודע אם יש לי השפעה. אני יור שלפעמים אני עצמית להעביר לאנשים את שם השנים אבל אינם מסוגלים להבין. זה החינוך. זה טובה שאני מצרית לנסח ולהביע שם מנעצב. בצורה עזומה, חושבים וידיעים.

ראייתה: נדית ברצקי צילום: זיוון זמיר

אני פונה אליך כאזרח ישראל וכאיש מערך המילואים של צה"ל.
את שירותי בצבא הסדיר עשיתי בשעתו בגדוד 890 של הצנחנים בצוותא עם הרמטכ"ל שלך, משה לוי.
יחד השתתפנו בצניחה המפורסמת במעבר המיתלה בשנת 1956, במסגרת הפלישה הישראלית למצרים,
שלימים קבלה את השם הפסטורלי "מבצע קדש".

מאז עברו מספר שנים, עברתי עוד כמה מלחמות, והפקתי לקחים שאותם אני רוצה לחלוק עימך.
ראשית, למדתי, כי אין זה מתפקידי לפלוש לארצות שכנות על מנת לסדר שם את העיניינים בהתאם
לרצוני ולהמליך שם נשיא אשר יזפעל על ידי בשלטררוק.

שנית, הבנתי כי שליטה על אוכלוסיה של עם אחר הינה בלתי צודקת, בלתי כדאית, מביאה אך ורק
צרות צרורות, מסוכנת, משחיתה ואין לה כל קשר להגנת המדינה לה אני מחוייב כחייל.
התוצאה: סירבתי להימנות על הצבא הישראלי שפלש ללבנון וסירבתי לשרת בשטחים הכבושים כחלק
מצבא הכיבוש הישראלי.

עליך לזכור: כשאתה מסתובב בשכם, בראמאללה או בחברון עם נשק טעון המופנה כלפי אוכלוסיה
אזרחית של עם אחר, אתה לא פותר שום בעיה - רק מחריף אותה. אתה לא מגן על ישראל, אלא מזרז את
המלחמה הבאה.

אף עם אינו אוהב שישלטו בו. אנו לא אהבנו זאת שעה שהבריטים שלטו בנו, והפלסטינים אינם
אוהבים כשאתה עושה זאת להם.

ראה איך ההיסטוריה חומדת לה לצון. כשהבריטים רצו להנהיג "יד קשה" נגד הישוב היהודי הם שלחו
לרחובות הערים את צנחניהם שנודעו אז בשם "כלניות". היום שולחת ישראל את צנחניה, הכלניות שלה,
על מנת לשלול את חרוזת האדם חכיות האזרח מהעם הפלסטיני. מנהיגי ישראל שסבלו בשעתו מהיד
הקשה הבריטית, לא למדו את הלקח ומפעילים היום אותן שיטות נגד העם הפלסטיני. כפי שזה לא עזר
אז, כך זה לא יעזור גם היום.

חשוב שתזכור: אין כיבוש ליברלי. כל כיבוש כרוך בטירטור, השפלה וענישה קולקטיבית. כל כיבוש
כרוך בהפלת חללים חפים מפשע. רק לפני כמה ימים ירה חייל מצבא הכיבוש הישראלי והרג ילד
פלסטיני בן חמש. כל אלו לא ירבו שקט. הם רק יחריפו את ההתנגדות לכיבוש.

הסכנה לחייך נובעת מעצם הימצאותך במקום בו אתה מסתובב. האפשרות כי פלסטיני כלשהו יתקע
בך סכין או יירה בך, היא תוצאה ישירה מהשוטטות המיתגרה שלך בקרב אוכלוסיה פלסטינית.

חשוב רגע: כיצד אתה, חבריך ומשפחתך הייתם מגיבים אילו צבא זר היה מסתובב בשכונתכם - עירכם,
ועושה שם את מה שאתה עושה היום לפלסטינים?

אל תשכח את 700 הרוגי מלחמת לבנון, ביניהם גם ודאי כמה מחברייך, אשר נפלו לשוא בגלל מנהיגות
כושלת שסברה כי ניתן לשלוט על עם אחר. אל תשכח את מותו המיותר של החייל שנהרג לפני כמה
שבועות בקסבה של חברון. הימצאותו שם נבעה מהיגררות אחר טירוף של מתנחלים הסבורים כי יש להם
קו ישיר לקדוש ברוך הוא. תחשוב על עתידך, על החיים שאתה יכול ליצור, על החוויות שעוד נכונות לך
ואשר נישללו מחברייך החללים שנפלו בלבנון. למה לך לסכן את חייך על שטויות?

ולבסוף, חשוב מאוד מאוד שהזכור: קיים בצה"ל מושג של פקודה בלתי חוקית. זכותך וחובתך לסרב
למלא פקודה כזו.

אל תשכח כי זכותך להגיש טופס בקשת העברה על מנת לשרת בתחומי הקו הירוק.

הפתרון אינו ב"יד החזקה" ולא בגזענות אלא בהדברות, במו"מ, שיובילו לשלום ודו קיום.

(האזנה ישירה 16:10)

מצבה: חילק ע"ה אצטון סמ"ר לוחם צה"ל (האזנה ישירה 16:10) 30/9/85

הסגה לארי אפרתי

המרצה ומחבר הסגה

פ.י. 83.11.82 מוֹיִזְאֵיכֶם עוֹלָם

משובה ה'אלה (12.12.85)

"עולם", מאת זה אינו מצויק הקהל א.י.מ.

פ.י.מ., ע"א (גזר ה'אלה ואנ) לא נגזר העולם...

CONFRONTATION QUEST

By DAVID RICHARDSON / Jerusalem Post Reporter

"I AM OPENLY and consciously courting arrest," acknowledges Dr. Mubarak Awad, an American-trained youth counsellor who recently held a seminar in East Jerusalem and Ramallah which he hopes will be the start of a Palestinian non-violent resistance movement. "The worst thing the Israelis can do is to ignore me."

These two remarks immediately betray both the weakness and the potential of his programme. It is probably only through provoking a repressive response from the Israeli authorities that he will establish his legitimacy in the eyes of the local population and prove to them that the methods he advocates have the potential of ridding themselves of the occupation.

A long-time resident of the U.S., Awad has been curiously dismissed by many West Bankers as "another one of those American Palestinians with their imported ideas" or even as a "CIA or an Israeli agent."

But he appears unperturbed. Since the seminar, which was attended by only a few hundred mainly young Palestinians, Awad has been buzzing around the West Bank on a powerful motorbike he brought with him, spreading his ideas of passive resistance in refugee camps and villages.

"Despite the low attendance at the seminar, everyone has heard about me," he says.

A powerfully built man of 40 with a mop of curly hair, Awad conveys a strength of conviction which quickly dispels any notion of naivete — a notion prevalent among many who have heard his ideas but have not met him.

Born to an Orthodox Christian family in Musara, he spent his most formative years under the influence of the famous Katy Antonius, wife of the Palestinian historian George Antonius.

Katy, who ran the most popular salon in Arab Jerusalem during the Mandate, founded an orphanage in the Old City, Dar al Aulad, where the young Mubarak was taken when his father was shot during the war.

"The house was in no-man's land, and to this day we don't know if he was shot by Jews or Arabs," says Awad.

"It was Katy Antonius who taught that people are people and that there is no reason to fear them or their rank," says Awad, who recalls overhearing the famous lady once cursing the Jordanian monarch on the telephone for his treatment of Palestinians.

AWAD IS BENT on drawing the attention of the Israeli authorities in a 12-page blueprint for passive resistance in the territories which he

has prepared.

The non-violent struggle, he writes there, is a form of "mobile warfare." The Israeli soldier is "not a frightening beast or an animal devoid of conscience and feeling." He can be "demoralized because he constantly needs a reasonable justification for his activities."

Borrowing methods from Gene Sharp's book *The Politics of Non-Violence* Awad suggests that Palestinians should hold protest prayers, fasts, silent demonstrations "using powerful symbols such as yellow armbands and concentration camp costumes."

In a chapter headed "Obstruction," he says that "Palestinians on the inside must attempt to block the roads, prevent communications, cut electricity, telephone and water lines, prevent the movement of equipment, and in other ways obstruct the tools of government in carrying out their unjust and evil plans."

"Harassment" is a method of psychological warfare aimed at the oppressor. "Hot/cold tactics may be utilized. This means a quick switching between protest and denunciation on the one hand and appeals and affirmation of good will on the other." The distinctive feature of this method is to "always take the initiative and aim at the morale, psychology and the mentality of the oppressor."

LIKE SO MANY observers of the situation in the territories, Awad concludes that "Israel cannot govern the West Bank and the Gaza Strip without the agreement, approval and cooperation of the subject people."

While such cooperation is elicited through individual and collective violence and intimidation from the authorities, Awad argues, the Palestinians still have the choice of going along with it or refusing — if they are willing to pay the price.

A long list of areas of non-cooperation boils down to a schedule for civil disobedience. They include a refusal to build Israeli settlements, roads or "any other Judaization construction projects," a refusal to work in Israeli factories, to fill out forms or give information to the authorities, to carry and produce identity cards, to pay fines, thereby choking the already crowded jails "and disrupting the entire judicial and security apparatus."

Palestinians should refuse to sub-

'The worst thing the Israelis can do is to ignore me...'

mit requests for the numerous licences required by the authorities, refuse to appear when summoned to offices of the civil administration or the military government, refuse to cooperate with officers and employees of the military administration, refuse to sign, accept or submit forms printed in Hebrew, refuse to pay income tax and value-added tax, and refuse to abide by house-arrest orders, travel restrictions or curfew orders.

"This method of resistance, at a minimum, forces the authorities to utilize a very large number of employees and soldiers to rule the occupied territories," he explains, almost unnecessarily.

BUT UNLIKE other famous examples of passive resistance based on complete and overriding moral and religious faith — at least among the leaders — Awad's ideas are strategic, tactical and not without contradictions.

"Non-violence does not affect the methods open to Palestinians on the

outside, nor does it constitute a rejection of the idea of armed struggle. Nor does it negate the possibility that the struggle on the inside may be turned into an armed struggle at a later stage," he writes.

But only a few lines later he argues that non-violence would "remove the irrational fear of 'Arab violence' which presently acts like a glue which cements Israeli society together. Removing this fear will contribute to the disintegration of Israeli society."

Awad sees his non-violent movement as something within the Palestinian consensus and even within the PLO. He acknowledges, however, that Leif Terzi, the PLO representative to the UN, told him that there was no room for such a movement.

"The strategy of non-violence does not impose or indicate a particular political position. It is not necessary that such a position be politically moderate. For example, there is nothing that requires the non-violent movement to prefer a

two-state solution to a secular democratic state on all the Palestinian homeland," he says.

The non-violent movement must stay within the broad Palestinian consensus which, to choose two examples, includes self-determination and "the legitimacy and singleness of the representation of the Palestinian people through the PLO."

His talk of different strategies and another political "movement" has already incurred the wrath of PLO supporters, particularly those on the radical left and the Moslem Brotherhood in the West Bank.

"If the PLO is 'democratic,' as it continuously insists that it is, then it must allow other voices," says Awad, who sees the apparent demise of the PLO and its leader Yasser Arafat as an opportunity and an opening for his ideas.

"If Arafat survives, and I hope he does, it will mean more moderation and more room for ideas of a non-violent struggle. If he doesn't, those who remain will be more rejec-

tionist and that will open a greater number of choices to people here."

AWAD'S IDEAS have been met with much scepticism. He is, after all, a Christian, people point out, and that is a limitation in Arab politics. Moreover, the idea of non-violence is totally strange to Islam, with its theme of jihad, or holy war, against heretical enemies.

"Palestinians are more politically aware than Indians or American blacks," says Awad, referring to the two outstanding examples of non-violent struggles — Mahatma Gandhi in India and Martin Luther King in the United States. "Palestinians eat and sleep politics, they are married to politics," he says, implying that they are more than ready for the relative sophistication that a programme of passive resistance requires.

In the weeks he has been promoting his ideas, Awad has also reached some interesting conclusions. The villages, he says, are more politically inclined than the towns, where commercial interests dominate. Women are more politically passionate than men, and the refugees see their misery as something of a political statement in itself.

"We have a lot of people who just don't care or have no hope and have just given up. They have to be touched individually by the Israeli administration to get involved."

Although Awad acknowledges an increasing philosophical tension among Christians and Moslems and sees Christian national feeling as less "Arab" than Moslem national feeling, he believes that Palestinian Moslems would accept his ideas because they are political and not religious: "Arabs have learnt to borrow objects and ideas from the West because they work."

"Islam liberated a country for Moslems," he says, referring to Khomeini's Iran, and while there was non-violence in the early stages of the Koran, the idea of the Jihad soon took over. Nonetheless, he insists that it is possible to persuade Moslems of the validity of non-violent struggle on a political, but not a religious basis.

He is also aware that much of the resistance he has encountered comes from the Moslem Brotherhood: "I can convince them if they see that the faith I have in my cause is personal and political and not Christian."

Awad is highly critical of the

churches in the West Bank. "Ninet per cent of the church leadership here is foreign. There is a colonialist Christian mentality of having some 'native ministers' while the leadership of the church is in the U.S. or Germany and is not responsible to the people here."

NON-VIOLENCE is not an entirely new idea in the Palestinian struggle. Awad recalls in his paper the six-month strike of Arab workers during 1936 and Arab boycotts of Israel.

Some of his critics mention the defacing of Israeli banknotes that is a common "gesture of resistance" in the West Bank. And the practice of hooting or whistling at settlers or soldiers once common in Ramallah. None achieved anything apart from giving vent to frustration.

But Awad refers to the most recent example in the area as a model of what has to be done and what can be achieved. The Druse on the recently annexed Golan Heights have been conducting a powerful, concentrated and cohesive campaign of non-cooperation, he notes.

"Surprisingly, many Palestinians see non-violence as a weak way of resistance which, in their perception, they have already been through and have now escalated to violence. Others believe that it has been tried and that it has failed."

WHEN AWAD returned to the West Bank in March to start a programme of youth counselling, he was shocked by the extent of fear and despair he saw among local Palestinians.

"Some of the fear is real, some imaginary. Palestinians put restrictions on themselves that Israel doesn't — like going out at night."

"There is so much individual hatred and it is so deep that the Palestinians are not functioning normally. The outside situation (the PLO and the Arab world) affects the inside situation so much they cannot function properly as individuals or as a group."

Awad arrived at his "non-violent conclusion" after he realized that the Arab world had neither the interest nor the means to liberate the Palestinians, while the PLO did not and probably would not have the means. All the while, he notes, Israel proceeded systematically "to take everything from us without any resistance."

"With preparation and a systematic approach, we could achieve more than has been achieved by violence," he says. "We have reached such a point of despair, feeling that our identity is going without admitting it to ourselves. That is the moment for a non-violent struggle."

21.11.1984

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
הפרופ. יצחק זמיר
משרד המשפטים
רח' צלאח א דין
ירושלים

א.נ.א.

הנדון: 1. מבארכ עודד ועתון ג'רוזלס פוסט.
2. ח"כ מוחמד מיעארי.

- (1) חפ"כ גאולה כהן הודיעתני, כי לשאלתה בנדון תלונתי נגד העתון ג'רוזלס פוסט ומר מובארכ עודד חשבת לה שטעולם לא קבלת תלונה כזו.
- אני מליט כאן את התלונה ששלחתי למשטרה (העתק אליך ואל חגב. יהודית קרפ). פניתי למשטרה, כי לאחרונה נהגת להחזיר אלי את תלונותי בטענה כי עלי לפנות למשטרה. (זאת - בניגוד לדרך שבה נקטת בנושא החתפרעות ב"גן הירק", בנושא יטית, בנושא כהנא).
- לא נתקבל כל טענה מן המשטרה, ממך או מן חגב. יהודית קרפ.
- אני מליט שוב את המאמר המצולם, פחות מתוך תקווה להגיע אותך לפעול יותר כדי להיענות לבקשתה של חברת הכנסה כהן.
- (2) אני מליט פה תצלום הע' 33 מתוך העתון "נקודה" (גליון 80 ט-23.11.84). בעמוד זה סימנתי את הקטע "צביון פלשתיני לכנסת". כאן מצוטט ח"כ מוחמד מיעארי בראיון בעתון "אל עודה", האומר:
- "...חברי הכנסת התומכים בהקמת מדינה פלסטינית בראשות אש"ף ... הפכו להיות הכח השלישי בכנסת...
אני נציגם האמיתי של כל הנאנקים בקרב ציבור עמנו הפלסטיני בישראל.
עמדה זו משתלבת עם עמדת הארגון לשחרור פלסטין"
- הקטעים המודגשים מהווים עבירה על הפקודה למניעת טרור צהביעס הזדהות פומבית עם ארגון טרור.
- נוכח סירובך רב-השנים להגיב על עבירות חוק אלה לא הייתי פונה אליך עוד, אלולא:
- א. פנית למשטרה ודרשת לפתוח בחקירה נגד חפ"כ הרב כהנא על התבטאות פומבית שיש בה חסמה.
- ב. פנתה אלי חפ"כ גאולה כהן, וברצוני להדגים בפניה, ליד תלונה "טרייה", את טענותי רבות-השנים נגד תיפקודך בנושא העמדה לדין.

נא לראות במכתב זה תלונה ודרישה לפנות למשטרה בדיוק כפי שעשית
בנושא ח"כ כהנא - במגמה לדרוש מן הכנסת הסרת חסינות.

בכבוד רב,

אליקים העצני, עו"ד.

העתק: השר משה נסים שר המשפטים
הגב. גאולה כהן, כ"כ הכנסת, ירושלים
מועצת יש"ע, עפרה, הרי בית אל.

21.11.1984

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
הפרופ. יצחק זמיר
משרד המשפטים
רח' צלאח א דין
ירושלים

א.נ.נ.

הנדון: 1. מבארכ עווד ועמון ג'רוזלס פוסט.
2. ח"כ מוחמד טיעארי.

- (1) ח"כ גאולה כהן חודיעתני, כי לשאלתה בנדון תלונתי נגד העתון ג'רוזלס פוסט וטר מובארכ עווד חשבת לה שטעולס לא קבלת תלונה כזו.
- אני מליט כאן את התלונה ששלחתי למשטרה (העתק אליך ואל הגב. יהודית קרפ). פניתי למשטרה, כי לאחרונה נהגת להחזיר אלי את תלונותי בטענה כי עלי לפנות למשטרה. (זאת - בניגוד לדרך שבה נקטת בנושא החתפרעות ב"גן הירק", בנושא ימית, בנושא כהנא).
- לא נתקבל כל טענה מן המשטרה, ממך או מן הגב. יהודית קרפ.
- אני מליט שוב את המאמר המצולס, פחות מתוך תקווה להניע אותך לפעול חותר כדי להיענות לבקשתה של חברת הכנסת כהן.
- (2) אני מליט מה תצלוס הע' 11 מתוך העתון "נקודה" (גליון 80 מ-23.11.84). בעמוד זה טיפנתי את הקטע "צביון פלשתיני לכנסת". כאן מצוטט ח"כ מוחמד טיעארי בראיון בעתון "אל עוודה", האומר:
- "....חברי הכנסת התומכים בהקטת מדינה פלסטינית בראשות אש"ף ... הפכו להיות הכח השלישי בכנסת...."
- אני נציגס האמיתי של כל הנאבקים בקרב ציבור עמנו הפלסטיני בישראל. עמדה זו ששתלבת עם עמדת הארגון לשחרור פלסטין"
- הקטעים המודגשים מחווים עבירה על הפקודה למניעת טרור בחביעס הזדהות פוטבית עם ארגון טרור.
- נוכח סירובך רב-השנים להגיב על עבירות חוק אלה לא הייתי פונה אליך עדר, אלולא:
- א. פנית למשטרה ודרשת לפתוח בחקירה נגד ח"כ הרב כהנא על התבטאות פוטבית שיש בה חסמה.
- ב. פנתה אלי ח"כ גאולה כהן, וברצוני להדגיס בפניה, ליד תלונה "טרייה", את טענותי רבות-השנים נגד תיפקודך בנושא העטדה לדין.

נא לראות במכתב זה תלונה ודרישה לפנות למשטרה בדיוק כפי שעשית בנושא ח"כ כהנא - במגמה לדרוש מן הכנסת חסרת חסינות.

בכבוד רב,

אליקים העצני, עו"ד.

העתק: השר משה נסים שר המשפטים
הגב. גאולה כהן, כ"כ הכנסת, ירושלים
מועצת יש"ע, עפרה, הרי בית אל.

22.12.1953

לכבוד
תת אלוף שלמה איליה
ראש הפינהל האזרחי
ביהודה ושכרון
בית אל

לכבוד
תת אלוף בנימין בן אליעזר
ממלא מקום הממונה שחק
אלוף פיקוד המרכז
מצודת כפר
ירושלים

לכבוד
תת אלוף בנימין בן אליעזר
ממלא מקום הממונה שחק
אלוף פיקוד המרכז
מצודת כפר
ירושלים

שלום רב,

לוטת כתבה בעתון ג'רוזלם פוסט, בה קורא אדם בשם דר. מברא עוואד באורה גלוי למרי אזרחי, המלווה בעבירות חמורות כגון חסימת כבישים, הפרעה לתקשורת, ניתוק קווי חשמל, שלפונים וצנורות מים, חסימת מעבר בפני ציוד, סירוב לשלם טפסים, לשאת מעודות זהות, לשלם קנסות, להיענות להזמנות רשמיות וצבאיות. כמו כן קורא האיש להחרים את הממשל הצבאי ואת המנהל האזרחי, לסרב לשלם מסים, להפוך צווי מעצר ב"ת, הוראות עוצר, הגבלות יל המנועה.

האיש חיבר תכנית-מרי (בה 12 עמודים) הכוללת את הג"ל והוא מפיץ תכנית זו ביו"ש כמו כן הוא ערך "סמינר למרי" בו השתתפו מארה. האיש הוא כרבי אמריקני אשר חזר הנה. במאמר לא צויין, באיזה מטוס, ולא מן הנמנע שרשות-השהייה שלו היא זמנית. (סימנתי בגוף המכתב את כל מה שציינתי לעיל).

מה עוואד עבר את העבירות של הסתה למרי והעבירה עובינת וכן ארגון מרי גם בכתב וגם בע"פ ובין חימר באותו ראיון בעצמו בשני ריצ'רדסון, אשר בעליל ניתן לשם פרסום. אחד המסיגרים נהל בירושלים. כלומר, העבירות בוצעו תן בישראל ותן באזור יהודה ושכרון.

אם שרם ננקטו צעדים נגד האיש הזה (ואולי גם נגד מעמון, אשר הפיץ את ההסתה תחת המעטה השקוף של ציטוט "תמים"), הרי זו חוליה נוספת בחקירות החוקית והמשפטית הנוגתה כלפי הערבים בי"ש, אותו "דוח מוחמד", אשר קוטנו עבה מנותני "דו"ח קרפ", בו מנגחים יועט ולילה את המתייגים היהודים בי"ש.

לעניות דעמי המקרה הזה מחייב גירוש, בוודאי אם האיש בא מארה"ב באשרת חייר, ואפילו אם הוא אזרח ירדני הנושא הכרזה זהות ישראלית (של יו"ש או של המדינה). זהו מקרה קלאסי, בו בג"צ לבטח היה מאשר את האמצעי של הגירוש ללא כל בעיות.. אם לאו - יש להעמיד את האיש לדין ולהאשימו בכל החומרה.

אשר לג'רוזלם פוסט, הרי עתון זה כבר פרסם כתבה של אחד דקדק נוחאב אשר קרא גלויות להנחית טענות בתוך צבורים יהודים כנקמה על רצח שלושה ערבים באוניברסיטה תאילטית בחברון. הגשתו חלונה ונכבית: כי חוגש אישיות פלילי, אסוס, מעוט מה לא שמעתי עד היום מאוסה על האישות הזה). צעא צאצאא מכל סקוב, העתון הזה כאן לסורו והוא ממשיך לנצל את בטהו לצרכי הסתה פלילית.

ביודעי את גישתו המתייגית של היועץ הסבבטי למפללה בנוטאים כגון דא, עד כדי סיכון חמור של החיט והבעתון ועתיתת שער לרדוחה בפני אלימות (בין יהודים לערבי וגם בין יהודים ליהודים), אני מתעכצין לרעה, אם גם חלונה זו תיגנז, ומה החא מכותמס, שאהס מטונים על חסדר והכחיתור ביו"ש, לגבי הנושא הזה.

לתשובתכם אני מצפה.

בכבוד רב,

ד ב ג ר ה

אליקים העצמי.

8.2.1984

לכבוד
מסכת ישראל
נגיד הרוסים
ירושלים

א.נ.,

לוטת מאתר שנהפרסם בעתון ג'רוזלם פרסט סיום 25.11.83 בדבר פעולותיו
הבלתי חוקיות של אחד, דר' מובארק עוואד - טיקרן ארגון מרי אזרחי.
תוכן הדברים מדבר בעד עצמו.

אני מתכבד להגיב בזה תלונה פלילית ומבקש לנקוט בצעדים החוקיים
המתבקשים נגד הדר' עוואד ונגד העתון שפרסם את הדברים.

בכבוד רב,

אליקים העצני.

העתק: היועץ המשפטי לכנסיה,
הפרופ. יצחק זמיר משרד המשפטים
רח' צלאח אדין, ירושלים

הגב. יהודיק קרפ, המשפחה ליו"ה
משרד המשפטים רח' צלאח אדין
ירושלים.

מועצת הישובים היהודיים

בית הורדה שומרון וחבל עזה

ת ז כ י ר

מוגש

לש	מש	המשפטים
מד	משה	נסים

בתמשך לפגישה שנתימה בין נציגי מועצת יש"ע לבין שר המשפטים במשרדו של חסר נתבקשה מועצת הישובים ביש"ע להגיש תזכיר מפורט לגבי טענות מועצת יש"ע ותושבים היהודיים ביש"ע, בדבר נקיטת מידה של איפה ואיפה ע"י היועץ המשפטי לממשלה במדיניות החקמדה לדין של אנשי ארץ ישראל השלמה מחד ואנשי שלום עשיו ותומכיהם מאידך.

נבקש לציין בתחילה תזכיר זה כי היועץ המשפטי לממשלה, ובכל הכבוד, בדיון, נוהג שלא להמתין כי תוגש תלונה רשמית למסורה על מעשה חזרה על החוק כי אם יוזם לעתים בעצמו הפעלת הליכי חקירה מסתתית כדוגמא נציין את פרשת פינוי גן הירק בסיני ואת מכתבו של היועץ המשפטי למפק"ל המסורה מיום 25.7.79 בענין זה בו כותב היועץ המשפטי בדורשו מהמפק"ל פתיחת חקירה וזאת "על יסוד דווח באמצעי החקירות" (העתק המכתב רצוף לתזכיר זה כנספח א') אם נוהג היועץ המשפטי בדרך שווה לגבי כל האזרחים ואינו נוקט מידה של איפה ואיפה כסענתינו, תרי מן הדיון הוא כי ימצאו פניות נוספות מסוג זה גם לגבי עכרות המבוצעות ע"י אנשי שלום עכשיו וחזוכות לדיוח וסיקור עיתונאי מלא, למיטב ידיעתנו אין פניות כאלו מטעם היועץ המשפטי ואולם לא כך שאין היועץ המשפטי נוקט בדרך זו ובדרישה כי תפתח חקירה אלה שגם את התלונות המוגשות לו דוחה הוא. להלן נציג דוגמאות מספר לכך

א. בחודש יולי 1978 במסגרת חוכניתו של דוד וויזר "שעת שידור" רואין אדם בשם אורי דיוויס, בין השאר אמר הוא כי:

"אינו רוצה לראות את השרד קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וכי הסבל בקיומה גורם מפרך כל הצדקה אפשרות להמשך קיומה".

כמ"כ השווה את מדיניות הממשלה ואת פעולתה למשטר הנאצי בגרמניה. עו"ד אליקים העצני פנה אז אל היועץ המשפטי לממשלה בתלונה נגד מר דוד וויזר וכנגד אורי דיוויס (העתק מכתבו של מר העצני רצ"ב כנספח ב') מר העצני קיבל תשובה כי הענין הועבר לפרקליט המדינה ואח"כ נסגר הענין ולא נעשה דבר.

ב. בחודש פברואר 1980 התלונן עו"ד העצני במכתבו ליועץ המשפטי כנגד עורך השבועון "העולם הזה" ומר אסי דיין בגין כתבה שפורסמה ביום 4.7.71 העתק מכתבו של עו"ד העצני רצ"ב ומסומן ג'. תלונתו של מר העצני נגנזה ולא חוגש כל כתב אישום בגין הכתבה האמורה.

ג. בעקבות פגישתו של מר אורי אבנרי עם ראש המחבלים יאסר ערפאת, שהוקלטה צולמת ודווח עליה בהרחבה בכלי החקירות חוגשה תלונה למר גבאי (שהיה אז היועץ"מס בפועל) בתלונה הסתמכה על צילומי תסלויזיה בהם נראה אבנרי מתחבק ומתנשק עם ערנז דבר שהיא בגדר עבירה עפ"י הוראות הפקודה למניעה טרור. גם תלונה זו נגנזה בלא שנעשה כל פעולה משפטית.

ד. בחודש ינואר 1980 היה מעשה ואנשי "שלום עכשיו" חסכו את הכביש המוליך לאלון מורה באובו שגרמו לכך ששי החקלאות דאז מר אריאל שרון עוכב במשך 5 שעות ביום גשם וסערה, בהן אוטובוס. אנשי שלום עכשיו שהיו מעורבים במעשה מחמיר זה אף העזו וחשיעו לנוסעים האחרים שהיו עם השר, לעבור הלאה בדרכות, ובלבד והשר ישאר "אסור בידם".

למיטב ידיעתנו למרות שהתלונות ידעו על המעשה ואף התערבו בפינוי ציר התנועה לא חוגש כתב אישום כנגד איש מאנשי "שלום עכשיו" שהיו מעורבים במעשה, (רצ"ב כנספח ד').

לפרוגרמית שערכו אנשי שלום עכשיו בישיבות אפרת שביהודה וקדומים שבשומרון עדת "מבצע" של ח' ביטון וחבר מרעיו במושב אלעזר שביהודה ביום 11.11.79, בפרוגרם זה התנפלו ח' ביטון ומרעיו על ישוב שלי, נגרמו נזקים לרכוש, נזרו יריות והתפתחו תגרות ידיים שום חליך לא ננקט, מפקד נפת יהודה של המשטרה הודיע - "אם תוגש תלונה-נחקור" חרף העובדה שהדברים פורסמו בכלי התקשורת (נספח ח'). לא מצאנו ולמיטב ידיעתנו לא נקט היועץ המש' עמדה דומה לזו שנקט בנאות סיני ולא תורה לחקור הפרשה.

ו. כתוצאה ישירה מאזלת היד שנקטה לגבי התנפלות על אלעזר, ארעו שלוש התנכלויות ליישובים אחרים, אפרת, וקדומים, בישוב אפרת התנפלו אנשי שלום עכשיו בעצם יום השבת על בתים ריקים מאדם ופחור דוונת זדון גרמו לנזקים במאות אלפי שקלים לרכוש, ציוד בניה ומכנים ע"י ציור כרזות שסנה למרות שכל הפעולה לוותה בצלמי עתונות וטלוויזיה, ולמרות שהוגשה ע"י המועצה המקומית אפרת תלונה למפקד המחוז הדרומי, לא שמענו כי יש התקדמות כל שהיא בחקירה, אם זו עדיין נמשכת..... ובדאי שלא שמענו כי הועמד אדם כלשהו לדין, (נספח ו').

ז. ביום 25.6.80 בהפגנת שלום עכשיו מול משרד ראש הממשלה שיטה, לסענת המשטרה כפי שהופיעה בעתונות, מפגין את כלבו בשוסרים. (נספח ז'). למיטב ידיעתנו לא הוגש כתב אישום נגד מפגין זה.

ח. בתודש יוני 1980 חגיש עו"ד העצני תלונה נגד יגאל חומריין בגין אלבוס שפירס ואשר בו מופיע בין השאר דיר של חזיונים מניחי תפילין ליד בית הדסה בחברון - 11 (בדיוק כך חזירם מניחי תפילין).

במכתבו שואל העצני האם היו השלטונות מחרישים אלו היה כלשהו מבצע פגיעה דומה בקדשי הדת המוסלמית !! למיטב ידיעתנו לא נעשה דבר בעניין זה, בינהיים נחברר כי יהודי המבקש להתפלל בחר הבית נחשב כמי שמחלל מקום פולחן וכנגדו מוגש כתב אישום באישור היועץ המשפטי לממשלה.

ואולם כנגד יהודי המצייר חזירים מניחי תפילין אין התביעה בישראל מופעלת כלל!!

ט. פרו"פ ישעיהו ליבוביץ מסית בשלחות, הרצאות ובמאמרים למרד בשורות הצבא, למהומות והסתה של חלקי אוכלוסיה בארץ זה כנגד זה וחזיריים מפורסמים ומובאים לידועה היועץ המשפטי לממשלה אך זה בכל חכבוד אינו נוקט כל צעד, מאידך יהודי המבקש להתפלל בחר חבית "כמורד" יחשב והיועץ המשפטי לממשלה מאשר בכח הגשת כתב אישום כנגד צעירים מישיבת קרית ארבע בעוון "מרד" על כי למענתו רצו להתפלל בחר חבית ובכך לגרום לסכסוך בין חלקים של האוכלוסיה בישראל !!

י. ב-16.2.80 חולק הכרוז הרצ"ב בחברון, הכרוז נוסחו וחלוקתו עברה פלילית תמה ואולם למרות זאת ולמרות שעל הכרוז מופיעה כתובה ברורה הרי לא נעשה דבר.

אדוני שר המשפטים, לנו אין ספק כי חדרר בה נוקט היועץ המשפטי יש בה איפת ואיפת בין אנשי שלום עכשיו ודומיהם לבין אנשי ארץ ישראל, והמקרים דלעיל היום מקרים בודדים מתוך מקרים רבים נוספים.

בעבר כבר החלונן מר מאיר הרנוני על כן במכתבו מיום 6.1.80 הרצ"ב אך גם פניתו לא נשאה פרי לא מן הנמנע כי במקרה או מקרים כל שהם מהיתוארים לעיל הועמד מאן-דהוא לדין למרות האמור לעיל, אנו לא יודעים על כך כאשר לא נורסט העולם כי אדם שהיה מורד במקרים דלעיל הועמד לדין.

אם אכן קיים מקרה כזה חרינו מהנצלים מראש על כך אך מבטנים רי יודיענו על כן.

מאחר ובאחרונה רבים הפרסומים על "דו"ח קרפ" הרי-שאנו מתכווננים למרס דו"ח זה כדי להראות כי תלונות היהודים הם אשר לא זוכות לתגובות ואולם לא נעשה כל שימוש וכל פרסום בחומר זה עד שיהיה סיפק ביד. עץ המשפטי להעמידנו על טעותנו, אם אכן טעה בדידנו.

כבוד
מועצה הישובים היהודיים
רב,

הוצעה מהאג
הא.י.צו
לחוק

238.8

עמוד קטן

ניפגשתי, ניפגש, אפגש

אמליץ על סילבגרי, או על רחלינג.
לאחר הארוחה, כדורסטיף, אני
עומד להציע ארמניאק.

עדיין קשה לי לדעת מה יהיה
המחלק הבא. את הוויזה לפראג,
עדיין לא קיבלתי. מזכירות הארץ
מטלפת כל הזמן לפראג, לגיד
יורק ולחשינגטון להשיג לי מה-
צ'כים את הוויזה.
אם תבוא הוויזה, אני מניח שגם
בפראג ניסע במוניות נפרדות ל-
אכל צהרים. לאחר הפגישה עם
העיתונות, גם בדי.סי. של לונדון, נת
ראיין באולפנים נפרדים. גם ב-
פראג, במסדרון חשך וללא עוד
ראיה, אני מניח שגלחתי יד. נכון
זה, רבותי, ומה שמדעתי לומר הוא,
שגם אנשי אש"ף גם נפגשתי
עבר, ואני גם נפגש איתם בזה.
ואמשיך להפגש איתם גם בעתיד
— כל עוד לא יהיה שלום בארץ
ישראל.

כי מבחינתי על שלושה דברים
ייתרג אדם ואי יעבור: על החרות,
על השלום ועל אהבת האדם. ואם
כנסת ישראל תאמיר על מיפגשים
בין אנשים ומבקשים להביא שלום
ולשים קץ לקטל הממשל זה מאז
שנים, על אותה כנסת ישראל
יאמר: הוי החוקקים חיקקי אתו.
ומי שאינו זוכר מהיכן הפסוק,
שישאל את הרב פרץ. נכון שאין
המדובר בפסוק "מזה תמזה את
זכר עמלק", אבל בכל זאת, נביא
בישראל אמר אותו ולא חבר-כנסת.
וגדולת הנביאים תישאר זמן רב
לאחר ששכח את מונקקי ישראל.
חוקקים חיקקי אתו.

אל-על אפשר לפשוט את הרגליים
לכל האורך, הבחנתי במעין ניצוץ
של קינאה, המשכתי ללחץ יותר
חזק ואמרתי שלארוחת-הבוקר,
מגשים אילתית מעושנת, ראיתי
שהאיש על סף השבירה.

זיום. לאחד כתובת שורות אלה,
אני עומד לפגוש אותו בפאריז.
כמובן לא נלחץ ידיים ואיש הארץ,
אותו אירגן ישראל תברה בו
ואשר יום את הסיפור הזה, ישב
ברוך בין שנינו.
זה עומד לקרות באולם אונסק'ו
בפאריז, והמוזמנים יהיו עיתונאי
צרפתי, נציג הארץ יודיע לעיתונ
אילו שלפני כמה שנים, לפי החלטת
העצרת, הקימה מזכירות הארץ
מחלקה לאינפורמציה אודות ה-
סיכסוך הישראלי-פלשתינאי. וש-
במסגרת הפעולות של המחלקה ה-
זאת הארץ מבקש להפגיש את ה-
עיתונות עם ישראלי אחד יום
פלשתינאי אחד, העיתונות רש-
איה להפגוש אל כל אחד מהם
שאלות. כל אחד יענה על פי הבנ-
תו. נציג הארץ יוסיף וידגיש ש-
אין זה מיפגש יום בין ישראלי
ובין איש אש"ף, אלא שירות ש-
מעניק הארץ לעיתונות בעולם.
לשם השגת רקע על נושא חשוב
המעסיק את דעון הקהל בעולם.
אני מצדי, לא אתפלא אם ל-
אחר מכן, יציע לנו נציג הארץ
להתלחם מולו לארוחת-צהרים.
מובן מאליו שניסע במוניות נפר-
דות. עדיין לא החלטתי אם להמ-
ליץ על יין בורדו או על בוז'ולת,
וזה במקרה שהמנה העיקרית תהיה
בשר. אם נאכל דג או סרטנים

אתמול, כאן רואים, לחצתי את
ידו של הדי סרני, משקיף אש"ף
בדרגת שגריר, בארץ.

זה היה בלונדון, אבל לא היו
שום עדי-ראיה ללחיצת היד. לא
עיתונאי, לא צלם, ברור שאם יש-
אלו אותי, אני אכחיש זאת, וזאת
תהיה רק המלה שלי, ומי יאמין
לאיש אש"ף?

לאחר לחיצת היד, שהתקיימה
במסדרון חשך וריק מאדם במר-
עדון העיתונות של לונדון, נסענו
לאכול צהרים בידו. עשינו זאת
במוניות נפרדות, כמובן. עלינו, לא
באותה מעלית, אל הגג של מלון
הילטון ושם, במקרה, רב-המלצרים
החשיב אותנו ליד אותו שולחן.
נציג הארץ, שתחת חסותו נערכה
הפגישה החשאית במסעדת הילטון,
ישב בראש השולחן. למען הפרד-
סוקול, גם אשתו של נציג אש"ף
היתה איתנו. רק לאחר שהם קמו,
נזכחתי לדעת שהיא מרותקת ל-
כסא-גלגלים.

הוא שאל אותי איזה יין כדאי ל-
הזמין, ואני המלצתי על יין אדום.
אחר כך שוחחנו ללא עדים. על
הבדלי הטעם בין המטבח הבריטי
והמטבח הצרפתי. נציג אש"ף התי-
חדה בפני, שלפעמים, הוא מת
שטוש על פלאפל טוב. אמרתי לו
שגם אני.

בנוגע לסיסות ולחברות-העושה,
הסכמנו בינינו שלא כל-כך חשוב
האוכל, כמו שהיה מקום לרגליים.
כמו כן, שיבחנו שנינו את סוויס
אייר, ואני לחוד נשאתי גאוס
ארוך בשיבוח של אל-על, כאשר
סיפרתי לו שבמחלקת פסקים של

עז
מ
מוסטס
עבורנו
רים זקנת
חתום.
..היה ק
"איפה",
לא יודעים
כך גאלנו
שלושים ד

מפ"ם, ר"צ והמתקדמת קוראות למו"מ בין ממשלת ישראל לאש"ף

מוחמד ואתד: אם יעבור בכנסת החוק אשר יטיל מאסר על ישראלים
הנפגשים עם נציגי אש"ף אפר אותו בפומבי

היום סימטריה בין הצד הישראלי
והערבי. אנשי הליכוד וגוריהם, כמו
חזית הסרוב בעולם הערבי, מתנגדים
לשלום מכל וכל וכנסים בכל כוחם
להכשיל את התהליך המדיני.

בתל אביב, כל הדוברים קראו למו"מ
בין ממשלת ישראל לבין אש"ף
והביעו התנגדות חריפה לחוק המוצע
בכנסת אשר יטיל מאסר על ישראלים
הנפגשים עם נציגי אש"ף.
ח"כ מרדכי בראון אמר, כי קיימת

(עש"ת). חברי הכנסת מוחמד ואתד
ממפ"ם, מרדכי בראון בר"צ, זכתי פלד
ומחמד מיערי מהרשימה המתקדמת,
וכן אסלאן מחג'נה נציג תנועת אנצור
מאום אל פחם, השתתפו באסיפה
שקיימה הרשימה המתקדמת לשלום

אל מר יצחק רבין, שר הביטחון!! למי מותרת זכות המחאה בשטחים הכבושים?

במהלכה של משמרת מחאה, שקיימנו ביום ד'
בתאריך 13.3.85 לנוכח בניין הממשל הצבאי
שברמאללה כנגד מדיניות הדיכוי וסגירת
האוניברסיטאות, נתבקשנו ע"י חיילי הממשל לפנות
את המקום בטענה שהגודור בשטח צבאי סגור
ומכאן שהממשל אינו מאפשר לנו את המשך קיום
המשמרת. הואיל וסירבנו לעשות כן, פונונו
מהמקום בכוח ונעצרנו לחקירה בתחנת המשטרה
המקומית - וזאת מבלי שהשלטונות התחשבו
בעובדה שאחד המפגינים הינו אח שכול ממלחמה.

לפיכך תמהים אנו על מתן הרשיון לעריכת משמרת
המחאה לזיכרו של זלמן אבולניק ז"ל - משמרת
הנערכת ע"י משפחתו וחבריו במקום נפילתו
בעיירה אל-בירה שבנפת רמאללה. בהתאם
לעיקרון השוויון בפני החוק והיות שמוסכם על
כולנו שהשכול והיתמות זהים הם בכל מקום - נראה
לנו שטיפולם של הממשל הצבאי ומשמרת ישראל
בעניין שתי המשמרות נבע מתוך שיקולים פוליטיים.

**אי לכך נבקש את כב' לרשום לפנינו שאנו ח"מ נשוב
ונפגין בשטחים הכבושים בכל עניין, בכל מקום
ובכל זמן שייראו לנו כמתאימים!!**

ולראיה באנו בזאת על החתום:

לוי שבתאי
רמת-גן

שפיגל אהוד (אח שכול)
רמת-גן

מען למכתבים: ת.ד. 37732, תל-אביב, מיקוד 61376

הצעה ר מ אג

ינג'וז לבקוזה לאג'אג

מיוזמ (ד.ו.א) 12.12.84

"(ה) צרכים המיוזמ צמח מיעאגו אין

זהם יסוז לאילוז גזזיה, לאג'אג הוג'ז

ואן לאג'אג הוג'אג

צביון פלשתיני לכנסת
התנועה המתקדמת זכתה ב-2
מנדטים ובכך הגדילה את מספר
התומכים באופציה הפלסטינית
בפרלמנט העברי לשישה מושבים -
במילים אחרות - חברי הכנסת התור-
מכים בהקמת מדינה פלסטינית
בראשות אש"ף כשטחים הכבושים
הפכו להיות הכוח השלישי בכנסת
לאחר הליכוד והמערך.
אני נציגם האמיתי של כל הנאב-
קים בקרב ציבור עמנו הפלסטיני
בישראל. עמדה זו משתלבת עם
עמדת הארגון לשחרור פלסטין.
קוצה 80/11
ח"כ מוחמד מיעארי, בראיון
לבטאון המגזין "ירושלמי
84/11/27
"אלעודה"

כרזות בצבע דגל פלשתיין

עו"ד כמאל ראדי, ראש הרשימה המתקדמת לשלום כנצרת, חשוד בהפרת חוק תעמולת הבחירות, בעקבות הדרכת כרזות של הרשימה בצבעי דגל פלשתיין בחוצות העיר. כתב עת"ם מוסר, כי סגן מפקד מרחב העסקים סג"צ יעקב גנות ערך אתמול סיור ברחובות נצרת, וגילה ברחוב פאולוס, רחוב הראשי של העיר עשרות כרזות של הרשימה המתקדמת לשלום בצבעי דגל פלשתיין. עו"ד דאודר הוזמן למשטרה, ונמסר לו כי בשל הדרכת הכרזות בצבעי דגל פלשתיין מטעם רשימתו, הוא ייאשם על הפרת חוק תעמולת הבחירות. (עת"ם)

המשמר 27.7.84

השלום נעצר ברחוב שינקין

האוסר הצגת סימלי אידגון עיין, תמי ברנר, בעלת חנות הספרים "המאה העשרים", שהפיקה והפיצה את הפוסטר הציבעוני דני רותן מגלריה "תת'דמה" הספרית איכון ממספרה סמוכה. שלושתם הציגו בעיסקיהם העתקים מהפוסטר. הם שוחררו בערבות בתום החקירה. מספרת תמי ברנר: "בררנו את הצד החוקי של העניין. יש כבר תשדים של סיכה שהוציאה המועצה לשלום ישראל-פלשתיני, שבה נראים דגלי ישראל ופלשתיין שלובים. יש החלטה של היועץ המשפטי לממשלה שאין בזה עבירה על החוק". נראה כי תיק החקירה יסגר בחדר עבירה. יוסי ויסן, שבא סלחב

משולבים זה בזה דגל ישראל ודגל פלשתיין

שלונסה ונעצרו אתמול בתל-אביב לאחר ש-תלו כרזה בחנויות, ה-מראה את דגל ישראל ופלשתיין

המשטרה פשטה אתמול כבוקר על חנויות ברחוב שנקן בתל-אביב, שהציגו בחלון הראווה שלהם פוסטור של דגל פלשתיין משולב בדגל ישראל. הפוסטורים נתפסו על ידי אנשי משטרת מרחב ירקון. שלושה מבני החנויות נעצרו לחקירה בחדר לעבירה על החוק

3585
חצונית

11.1.1984

התלונה
נגד

לכבוד
משטרת ישראל
מגרש הרוסים
ירושלים

א.נ.,

אני מתכבד להגיש בזאת תלונה נגד "המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני", וכל עתון בו נתפרסמו מודעות של המועצה הזו, דוגמת המודעה שתצלומה ר"ב.

ענינה של התלונה הוא עבירה על הפקודה למניעת טרור ועל פקודת החוק הפלילי, הפרק הדין בבטחון המדינה.

ואלה הפרטים:

1. (1) במודעה הרצופה מודפס דגל אש"ף (שילובו בדגל ישראל מוסיף חטא על פשע).
2. (2) במודעה מובעים תמיכה באש"ף והזדהות עמו בפמני, כגון בביטויים אלה:

* ההנהגה האחראית והמתננה של אש"ף.

* "אשף, ההנהגה המוכרת ועצמאית של העם הפלסטיני"

3. (3) קריאה לניתוק "מזרח י"ם" מתוך מדינת ישראל.

אבקש להודיעני בהקדם, מה הצעדים שננקטו בנדון.

בכבוד רב,

אליקים העצני.

העתק: היועץ המשפטי לממשלה, מר י. זמיר משרד המשפטים
שר המשפטים, מר משה נסים משרד המשפטים ירושל'ם.

23.2.1985

לכבוד
משטרת ישראל
מטה המחוז הדרומי (אח"ק)
נצ'מ ב. מאיר
קצין אח"ק דרום
דרך יריחו
ירושלים

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
הפרופ. יצחק זמיר
משרד המשפטים
רח' צלאח א דין
ירושלים

א.נ..

הנדון: האשפיזציה הזוחלת

בהמשך לפנייתי החוזרות ונשנות בנדון אני מתכבד להגיש בזאת תלונה נוספת אלה:

1. א. ר'ב גזיר עתון (מעריב, 2.12.84), בו מדווח יוסף צוריאל על פרסומים בעתונות מזרח ירושלים שבהם הופיעו דברי תמיכה בהחלטות כנס המחבלים (מל"פ) שנתקיים ברבת עמון.

פרסומים אלה הם עבירה ברורה על הפקודה למניעת טרור האוסרת תמיכה או הזדהות פומביים עם ארגון טרור.

להלן מדווח צוריאל על דברי תמיכה והזדהות ביאסר ערפאת, ראש הרוצחים. יש לחקרו, האם דברים אלה היו פומביים, ואם כן - היכן פורסמו.

מחדל לעשות כנ"ל פירושו הפיכת "הפקודה למניעת טרור" לאות מתה, פגיעה בשלטון החוק ומתן "אור ירוק" לאש"פ, להבריו ולתומכיו להוסיף ולקחת את החוק בידים".

אני מתקומם נגד התפיסה, כי מושגים אלה קיימים ומיושמים רק נגד מהימנים ("מתנחלים") יהודים, כאשר יש חשד פן מי מהם עבר ולו על קוצו של "יוד" מחוק או תקנה כלשהם.

ב. עוד באותו גזיר עתון מסופר על הפגנה בלתי הוקית נוספת של "הוועד לסולידריות עם ביר זית". על סמך נסיוןי בר אני הושש טלמרות המעצר - הללו לא יועמדו לדין.

בכתבה מצוטטים "גורמים בטחוניים וממלכתיים" אשר "גילו", כי החבורה הזו מתסיסה ומשלהבת את הרוחות של תושבי יט"ע "להפרות סדר הסדרות".

לדעתי, זו תוצאה של מתירנות המטכתיים כלפי הרבוצה הזאת, אשר אני בעצמי הייתי עד (וקרבן) לה. דוברי גדעון ספיר, הגיש נגדי (ונגד הרב לווינגר) תלונה על אינטים וקריעת כרטיס הסתה בערבית בעת הפגנתם ביררון ימים ספורים לאחר רצח אהרון גרוס מ"ד. לעומת זאת הגשתי אני נגד ספירו תלונה על הפצת כרוז מסית בין הערבים על פרסום מכתב גלוי, מסית גם הוא. התוצאה היתה כפי שציפיתי: נגד ספיר ונגד הוגש אישום, בעוד אשר בתלונה שלי, המקבילה והבו-זמנית, נעשה מאומה.

הדו"ע המשפטי לממשלה, ירושלים משטרת מהוז הדרום (אח"ק) י-ם עמוד 2

עוד אשוב לאישום הזה לאחר שתינתן הכרעת הדין, שכן אני מבליג על שערוריה זו כל עוד הדיון תלוי ועומד. ברב, כבר עתה ניתן להתייחס אל עדות אחת שעניינה שייך-לכאן: בתיק הזה (תיק פלילי 1349/84) העיד מטעם התביעה אחד עמית יהלי, חבר "הוועד לסולידריות" הנ"ל. והנה, מעדותו מהברר:

א. לפני ג' שנים נפתח נגדו תיק על התקהלות בלתי חוקית, ההליכים עוכבו.

האיש הואשם בהתפרצות או בהתקהלות בלתי חוקית, לרבות תקיפת שוטר.

ב. עוד תאושם העד בהתקהלות בלתי חוקית לפני ביתו של פרופ. מילסון - ושוב העניין נסתיים בלא כלום.

ג. שוב נעצר האיש, בחברון, על הפגנה ללא רשיון, מול בית "הדסה".
"לא זכור לו" אם בכלל הוגש כתב אישום.

העמוד הרלוונטי מתוך הפרוטוקול (ע' 3) ר"ב.

אבקש לבדוק, מדוע לא הגיע למיצוי אף הליך מן ההליכים הנ"ל, ולפעול במידה והדבר עדיין אפשרי.

מכל מקום, נוכח דוגמה אפיינית זו - מה להם ל"גורמים הבטחוניים והממלכתיים" כי ילינו על הפעילות המסיתה הגוברת והולכת של חבורת "הסולידריות עם ביר זית"?

(.2) גזיר עתון מ"ידיעות אחרונות" (ללא תאריך). הנושא: עצרת הזכרון לטרוריסט פאהד קוואסמה בנצרת. כתוב פה ש"למרות האיסורים והמחסומים הגיעו לאולם הקולנוע "נצרת" שבעיר מאות מהושבי השטחים".

מה נעשה לעבריינים אלה שהגיעו "למרות האיסורים" או שמא גם כאן שלטונות ישראל לימדו גם את האנשים הללו, כי הרוק הישראלי הפקר?

הואיל והדברים שהושמעו בכנס הוקלטו ע"י השטרה, אני מבקש לבדוקם ולהעמיד לדין בגין כל הבעת הזדהות או אהדה עם ארגון טרור, וכן בגין כל דיבור אשר צידד בהוצאת שטחים מתחום ריבונות המדינה, כפי שמעיד ח"כ מיכאל איתן, שהיה נוכח בכנס ההוא.

(.3) העצרת ב"אל נג' אח"

אני מליט: קטע מ"דבר" (11.1.85) ותצלום מג'רוסלס פוסט (11.1.85).
כאן מתועד, כי ראש וועד הסטודנטים עידן מלחם הביע בפני אלפי אנשים דברי הזדהות ותמיכה באש"פ וראש המרצחים, עיפאת.

למיטב ידיעתי, ראש טרם הועמד לדין. אם אכן כך הוא, אני מבקש כי יונקטו מיד צעדים חוקיים נגד האיש, ונגד האיראים להנפת דגל אש"פ בכנס ההוא.

היועץ המשפטי לממשלה י-ם, משטרת מהוז הדרום (אח"ק) י-ם עמוד 3

עוד מצויין בפרסום ב"דבר", כי כחות הבטחון התרחקו בכוונה מכוונת מכל סביבות הכנס, וזאת במסגרת המדיניות המתירה כל הועבה והפרת חוק בתוך הקמפוסים ובתי הספר ("נושקין ונציה" של מוסדות החנוך).

גם נוהג זה, אשר הפך למעשה את האוניברסיטאות לסניפי אש"פ גלויים ו"חוקיים", עוד יעלה לעם ישראל בדם רב, ואחראים לו בשורה ראשונה שרי הבטחון, כל אחד בתורו, ועמו הממשלה כולה.

גם הקטע הר"ב מן העתון ג'רוזלם פוסט מתעד את ההזדהות עם אש"פ ואת "ההתרחקות" של כחות הבטחון.

4. ההפקרות באוניברסיטאות ביש"ע מתועדת בכתבתו של יהודה ליטני ב"הארץ" (29.1.85) - ר"ב. כאן מסופר על בחירות באוניברסיטת ביר זית. בגלוי, ללא כחל וסרק, הרשימות המתחרות ביניהן הן של ארגוני חבלה: "נציגי פת"ח וחוראתפה" זכו בכך וכן, רשימת חבש בכו"כ, וגם רשימת אבו מוסא - מיוצגת. "אל פג'ר", העתון הירושלמי מתואר שגרתית כ'תומך מובהק של פת"ח ויאסר ערפאת". כל זה - בגלוי, בפומבי וכאשר החוק - "ישן".

5. "כל העיר" (1.2.85) מדווח על הופעת עתון ערבי חדש "אל מאוקיף". שמות מקימיו ידועים כתומכים מרכזיים של אש"פ ובפירוש מבשר העתון, כי "העתון יתמוך בקו המרכזי של אש"פ". אינני יודע, אם העתון קבל רשיון, אך לפי נסיון העבר אני מניח שלא הפלו אותו על פני אחרים התומכים באש"פ לא פחות, יום יום, וכבר העיר על כך ביה"מ העליון (בג"צ 619/78, פסקי דין לג' חלק ד', ע' 505), וכתבתי בנדון לכב' (ביום 2.6.80).

בקשתי היא שלא להתיר הופעת העתון, ואם הופיע - להעמידו לדין על כל הבעה של תמיכה או הזדהות עם אש"פ או מי מחבריו, הרוצחים.

6. "אל חכוואתי". ר"ב גזיר מעתון "הארץ" (22.2.85) בדבר התאטרון הזה, אשר תלונתי נגד מנהלו או מארגנו הראשי, זהוד כוהאב נגנזה על ידי הפרקליטות, באישור.

בכתבה מסופר שהמשטרה הזהירה מפני עריכת הכנס של "ועדת האשה העמלה" שהוא ארגון בלתי חוקי. מוזר בעיני, שהמשטרה דרשה זאת התאטרון, דווקא, למנוע את הכינוס מפני שהארגון הנ"ל הוא בלתי חוקי ולא עשתה זאת בעצמה, אם אמנם הארגון הוא בלתי חוקי, "הקשור באש"פ".

כמובן, שגם מבעלי האכסניה אין להסיר את האריות הפליליות.

אבקש לחקור בפרשה כולה ולהעמיד לדין כל מי שעבר עבירה.

ELYAKIM HA'ETZNI²
Advocate
Tel. 02-91873
Kiri'at Arba — Hebron

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٠٢٩١٨٧٨
قريات اربع - الخليل

ליוקים העצני
עורך דין
טל 02-91878
קריית ארבע — חברון

היועץ המשפטי לממשלה י-ם, משטרת מחוז הדרום (אח"ק) י-ם עמוד 4

7. עוד בעת "עצרת הזכרון" בנצרת הודע, כי בכוונת בני משפחת קוואסמה לערוך עצרת נוספת בירושלים (ר' קטע הסיום בגזיר העתון המצ"ב, המסומן "2"), למרות זאת לא נעשה דבר כדי למנוע את הכנס הנוסף הזה או כדי להבטיח שלא ינוצל לצרכי הסתה ועבירות נוספות על החוק.

אני מצרף קטע מ"מעריב" (24.2.85) דבריו דיווח על האזכרה הנוספת הזאת: באן חגגו את אש"פ במשותף ערבים משני צידי הקו הירוק, תומכי חוסיין, קומוניסטים, ראשי "המתקדמת" ואשפי'סטים וותיקים. העתון מצטט את דבריו של האופיק זיגד, ראש עיריית נצרת, בזכות "ראש ממשלת פלסטין העצמאית בהנהגת אש"פ".

אם דברים אלה אינם הבעת הזדהות או אהדה - אולי ילמד אדוני את השרים, חברי הכנסת ואת שאר המכותבים של מכתב זה, דברי הזדהות ואהדה - מה הם. כדרכי עתה אני משתף בתלונותי נציגי ציבור ותקשורת כדי שהאחריות למפולת שדברים אלה - המסלימים והולכים - יביאו עלינו ללא כל ספק - תתחלק בין כל מי שיש לו תפקיד צבורי. באומרי אחריות אני מתכוון לכך, שהממשלה, הכנסת ודעת הקהל שומה עליהם לאלץ אותך למלא את חובתך החוקית ולהעמיד לדיון על עבירות אלה, או להתפטר מתפקידך.

עוד היו בכנס דברי אהדה וקילוסין לערפאת שעוררו מחיאות כפים סוערות, התרחשה ההנפה הטכסית של דגל אש"פ וכן עשיית הסימן "ווי" המסמל את נצחון ארגוני המחבלים ומעשי החבלה עלינו, היינו גם עליך, פרופ. זמיר הנכבד, ועל קצין המשטרה הנכבד הקורא שורות אלה.

8. גל המרי האש"פי הגואה בתוכנו אינו חדש. הוא צמח על מתירנות ולא-איכפתיות הנוהגים מזה שנים רבות. אצרך דוגמא אחת. ביום 12.8.83 שלחתי אל מתאם הפעולות בשטחים המשוחררים, אל אלוף הפיקוד ואל ראש המנהל האזרחי (העתקים לרו"מ, לשר הבטחון, לשר המשפטים, ליועץ המשפטי לממשלה, לגב. יהודית קרפ (אשר נזעקת תמיד על הפרות חוק אמיתיות או מדומות אצל "המתנחלים"), תלונה על המתהווה באוניברסיטת ביר זית. צרפתי כתבה שהופיעה בעתון "Counterpoint", ובה עדות ישירה. למותר לומר, שלא נעשה בתלונתי מאומה (אולי- תווקה). המכתב והעתון - ר"ב.

אני חוזר ותובע שנוי המדיניות בכוון של הפעלת החוק ומזהיר מפני הסופה שכולנו עלולים לקצור כאשר לעינינו זורעים וזורעים את הרוח, ואנו מחשים.

בכבוד רב,
א.ה.י.
אליקים העצני, עו"ד

העתק:
שרים, חכ"ים, תקשורת.

ELYAKIM HA'ETZNI
Advocate
Tel. 02-971878
Kiri'at Arba — Hebron

اليقيم هاعصني . عامسي
تلفون ٠٢٩٧١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

ליקים העצני
עורר דיו
טל. 02-971878
קריית ארבע — חברון

28.2.1985

לכבוד

א.נ.נ.

הנדון: פעולת אש"פ בתוכנו ומתוכנו

אני מתכבד לצרף פה תלונה נוספת שהגשתי ליועץ המשפטי לממשלה ולמשטרה.
אני מפנה העתק של התלונה אל כב' מתוך בקשה לפעול לאילוצו של היועץ המשפטי
לפעול בנדון, וזאת על רקע סרובו העיקש להפעיל את החוק במקרים כגון דא.

אני שולח עותקים של התלונה לשרים וחכ'ים שונים כדי לעשותם שותפים
לאחריות, שכן אם נכונה הנחתי, כי הקו המדיני (כוונתי למדיניות הפעלת החוק
ולא לפוליטיזציה במובן המפלגתי) של היועץ המשפטי נוגד את רצון הממשלה-
והכנסת, והוא אינו מוכן לשנותו, מטעמים של השקפת עולם, הרי עדיין קיימת
הדרך הפשוטה של אילוצו להתפטר.

אבקש מאד להתייחס לתלונות לגופן ולפעול, כי תטופלנה עד אשר החוק ימוצה
לגבי כל אחת מהן:

- א. פרסומים בעתונות הערבית בירושלים בתמיכה לאש"פ לרגל "מל'פ".
- ב. דברי תמיכה כנ"ל ע"י אישים שונים - לרגל מל'פ.
- ג. הפגנה בלתי חוקית של אנשי "וועד הסולידריות עם ביר זית".
- ד. אי טפול בתלונתי נגד הפצת כרוזי שיטנה ע"י "הסולידריות" בחברון, ימים ספורים לאחר רצח אהרון גרוס ז"ל.
- ה. סגירת או הקפאת שלושה ^{אנשי} פליליים נגד עמית יהלי, חבר "הוועד לסולידריות".
- ו. "עצרת הזכרון" לקוואסמה בנצרת והעבירות הכרוכות בכך.
- ז. העצרת באוניברסיטת "אל נג'אח", ובמיוחד דבריו של עדנאן מלחם.
- ח. המעמד "האקסטרה-טריטוריאלי" שניתן לכל מוסדות הלימוד וההשכלה ביש"ע.
- ט. השלטון הגלוי של אש"פ בתוך האוניברסיטת ^{ביר זית}.
- י. העתונות הערבית בירושלים והזהרות המתמדת עם אש"פ.
- יא. דהוד כותאב, "תיאטרון אל חכוואל", "וועדת האשה העמלה".
- יב. כנס 'אל אברהימיה'.

בתודה על תשומת הלב,

ובכבוד,
אליקים העצני, עו"ד

לכינוס ועדת האשה העמלה של נשים מהגדה נערך אתמול ביום

המשטרה רשמה מספרי תעודות הזהות של הבאים ל"אל-חכוואתי"

שחקני התיאטרון, שהם חוכרי מבנה התיאטרון, סירבו לתתם במשטרה כי ידוע להם שבאולם מתקיים כינוס של ארגון לא חוקי ועליהם למנוע

איתן לבעליהן. באולם התיאטרון נערך אולם שעה (החל מ-2.30) אחר הצהריים כינוס של ועדת האשה העמלה - אגודת נשים מהגדה וי-ממורת ירושלים. בכינוס הופיעו להי-קוח של רקדנים חמרים בקטעי פרי-לקור פלשתיניים. המשטרה לא הפריעה לכינוס עצמו.

שלשים התפרצו שוטרי מרחק הי-מיעטים של משטרת ירושלים לי-חזרה של תיאטרון "אל-חכוואתי" וי-ביקשו מהשחקנים לבוא עימם לי-משטרה. שם הופיעו לחתום על טפסים בהם נא לציין את שמות קנים (שהינם ה-רון) כי ובמבנה ועדת האשה העמלה.

גין לא חוקי ומחבתם (ה-הח) קנים החוכרים) למנוע את הכינוס. השחקנים סירבו לחתום על הטפ-סים.

עורכי הדיון של "אל-חכוואתי" אמרו אתמול כי בשום מקום לא פורסם כי ידעת האשה העמלה היא ארגון לא חוקי וכי פעילות ההסדרה של המשטרה לפעילות ה-תיאטרון היו לתיפועת חזרת וי-נשנית.

מקורות משטרה אמרו אתמול כי "ועדת האשה העמלה" היא איגון במשטר באש"ף ובכינוס עמדו לה-עם כינוסים קטנים בימים בעלי אופי לאומי ואנטי ישראלי.

אולם "אל-חכוואתי" היה את-מול מלא מפה אל פה, כנראה בשל הפריסום המוקדם של הפרישה כי-עלית.

אסרון "אל-חכוואתי" בירושלים הי-מערות, הביקשו מכל מי שנכנס לאולם, להציג את תעודת הזהות שלו. השוטרים השכו את מספרי תעודות הזהות ואמר כך העניירו

מאת יוסי לוי

סופר "הארץ"

קצינים ושוטרים ממחלק המי-צנים של משטרת ירושלים, ניצבו

אולם בשעת הצהרים ליד תי-

"ראש ממשלת פלשתינ צריך לעמוד כאן"

כך הלהיב ח"כ תופיק זיאד את המתכנסים לזכרו של פהד קוואסמה

"מרכז גחנות של חולים חוסים", לא יקום ולא יהיה שום שלום אמריקני ולא שלום ישראלי, אלא רק שלום פלשתיני.

זיאד התייחס גם לתהליך השלום עם מצרים ולהסכם קרא, מובלת קסם חווירי. הוא מתח ביקורת מרוסות על הרשימה המתקדמת, שנוצרה בכנסת פרעלים אצל ערפאת. החצות הגעדרים של צה"ל מלבנון, תבורת היתר לקבורת קוואסמה בחבנון: "וכוח של פהד לבוא לקבורה בעיר איננה וסת חומאניט, ו וסותו הלאומית, ואם ישראלי רוצה להחזיר את הגעדרים מפעולתה ה-תוקפנית בצפון, אז שנהג פהד עם משטלה לבנוני.

הדברים עוררו תשואות כל פעם שהוזכר שמו של יאסר ערפאת וכשהועלתה בנאומים הדרישה להקמת מדינת פלשתינית ברושית אש"ף פרץ הקהל במחאות כפיים סוערות וקריאות לעזרת המולדת הכבושה. התרגשות רבה עוררה קבוצה של צעירים, שנכנסו כאמצע הוקם עם דגל גדול של אש"ף.

מאת אכנוקם ברייטמן פיסמנות של אש"ף, שירי מולדת פלשתיניים ופיסמני "וי" לנצחון המלחמה, הם רבין שכשיגרה באסירות לאומיות בשטחים. אולם ההתבססות של שום לזכרו של פהד קוואסמה בקולנו אל אברה"י מיה ממורת ירושלים קיבנה נוסף ביוחד בגלל פרץ הרגשות הלאומיים שאפיין את הספגש ובקיעקר בשל השתתפותם של נציגים ערבים ביראאל בצד ערביי השטחים.

הטקס, שכינס תחת קורת גג אחת את תומכי ערפאת ותומכי חוסין סך הגדה והרצועה ואת ראשי רק"ח וראשי הרשימה המתקדמת בישראל, הפך במהרה להפ-גנת הודעה תעם אש"ף.

ראש עיריית נצרת - ח"כ תופיק זיאד - הלהיב את הנוכחים: "על גבה זאת במרחב ירושלים צריך לעמוד ראש עיריית ערבי פלשתיני וראש ממשלת פלש-תינ. העצמאות בהנהגת אש"ף". אפי. את ארה"ב כינה

עיתון ערבי חדש

קבוצה של עיתונאים ערבים ותיקים בירושלים ובגדה עומדת להוציא בקרוב שבועון פוליטי חדש, "אל-מאוקיף" (עמדה). אם יתבסס מעמדו של השבועון ותותר הפצתו גם בגדה המערבית וברצועת עזה, ישקלו אנשי הקבוצה להוציא גם כיומן.

יוזמי העיתון החדש הקימו עמותה, שכראשה עומד וזהיר אל-רייס, עורך דין ועיתונאי, בן 51, המתגורר בראמאללה. בעמותה חברים גם חנא סניורא, העורך האחראי של "אל-פג'ר", חיאר אבוזיאר, שהיה עד לפני שנה וחצי עורך "אל-פג'ר" והמשמש היום מוכיר העמותה והדמות המרכזית בה. וזהיר אל-רייס אומר כי העיתון יתמודד בקו המרכזי של אש"ף, אבל בצורה רצינית ומתונה. "לא תהיה נימה קיצונית ובוחאי לא תעמולה". לטענתו, יומון העיתון מכספם הפרטי של המייסדים.

מיכלסלע

5

9-44

6-11

ELYAKIM HA'ETZNI
Advocate
Tel. 02-971878
Kiri'at Arba - Hebron

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٠٢٩٧١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני
עורך דין
טל. 02-971878
קריית ארבע - חברון

12.8.1983

לכבוד
ראש המינהל האזרחי
ביחודת ושומרון
מר שלמה אליה
בית אל

לכבוד
אלוף פיקוד המרכז
האלוף אורי אור
פיקוד המרכז
מצודת כפיר
ירושלים

לכבוד
מתאם הפעולות בשטחים
המשוחררים
מר בנימין בן אליעזר
משרד הבטחון
הקריה
תל אביב

אדוניס נכבדים,

אני מתכבד לצרף כאן מתוך העתון Cuonterpoint (יולי 1983, "נקודת" באנגלית) מאמר של הגב. רחל כצמן - "מה אומרים הסטודנטים של ביר זית באמת?"

מתוך מאמר זה אני מתכבד להפנות תשומת לבכם בעיקר אל:

- א. תמונת ענק של יאסר ערפאת התלויה בקפסריה.
- ב. דגל אש"ף התלוי על חקיר שט.
- ג. "גבור" אש"ף שתמונותיהם מתנוססות שט.
- ד. הארוע הקרוי "רגע של סולידריות", כאשר הכל מצדיעים לתמונת ערפאת.
- ה. שירה בציבור של שירי "רזיסטנס" פלשתינאים.
- ו. תמונות-זוועה שקריות ומסיתות המוצגות לראווה.

אין צריך לומר, שמדובר בעירות פליליות חמורות... בגוף המאמר נאמר, כי כל הנ"ל מתנהל ומבוצע ללא חשש מפני שכניסת פקידים ישראלים לקמפוס - אסורה. אין זו הפעם הראשונה שאנו מתריעים על האיסור המוזר על כניסת כחות בטחון לבתי ספר ואוניברסיטאות ערביות בישראל, משל היה כל בית ספר "וותיקן" אקסטרה-טריטוריאלי.

עם זאת, אני מעלה כלל על חדעת כי שרותי הבטחון אינם בקיאים בנעשה בתוך כתלי ביר זית, וכי מה ש"גילתח" הגב. כצמן הוא בבחינת "חדשות" לשלטונות הבטחון.

אולם, אם מותר להניח שהשלטונות יודעים כל זאת, מדוע אינם פועלים? מדוע אין תופסים את החומר האסור? מדוע אין עוצרים, שופטים ומגרשים מן האוניברסיטה את המסיתים? האין "זריקת האבנים" ואף הטרור בנשק חם מתחילים כאן, בתוך החממה האידאולוגית?

אויבי מפעל החתישבות היהודי בישראל טנפנפים תדיר ב"דו"ח קרפ", אשר

ELYAKIM HA'ETZNI
Advocate
Tel. 02-971878
Kiri'at Arba — Hebron

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٠٢٩٧١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני
עורך דין
טל. 02-971878
קריית ארבע — חברון

קמוד 2

מר ב. בן אליעזר, האלוף אורי אור, מר שלמה אליה

תכנו אינו ידוע, אך כנראה טוען כי אין שמעים את החוק כלפי היוודים ביש"ע.

כנראה, שאין במשרד המשפטים אדם הרגיש להפקרות בחשלת החוק כלפי הערבים, שכן לא שמענו על כך דבר וחצי דבר לא שפי הגב. קרפ ולא שמישחו אחר.

אני פרסמתי כמה ראשי פרקים על החפירות הזו תחת הכותרת "דו"ח מוחמד"..
חמתהווה בתוך האוניברסיטאות הערביות ללא כל תגובה מצד השלטונות מחוץ
פרק נוסף בדו"ח הזה ומצדיק את טענתי: על כל קיסם ב"דוח קרפ" יש קורת
ב"דו"ח מוחמד"!

אני מבקש לבטל את המעמד המוזר שניתן למוסדות למוד ערבים ולנקוט
צעדים חוקיים נמרצים, עד כדי סגירה, עד שיובטח שאוניברסיטאות ובתי
ספר תחת שלטוננו לא יהיו מרכזים ותאים של ארגון המחבלים..

בכבוד רב,
ו ב ב ר כ ח ,

אליקים העצני.

העתק:
ראש הממשלה, מר מנחם בגין.
שר הבטחון מר משה ארנס
שר המשפטים, משה נסים
היועץ המשפטי לממשלה, הפרופ. יצחק זמיר
הגב. יהודית קרפ, משרד המשפטים
הגב. רחל כצמן, אמנה, רח' רמת הגולן ירושלים
מר ישראל חראל, מזכיר מועצה יש"ע עפרה בית אל.

COUNTERPOINT

PERSPECTIVES ON ISRAEL AND THE JEWISH PEOPLE

July 1983 vol. 1 No. 1

Page 6
COUNTERPOINT, July 1983

"AN INDEPENDENT Palestinian state in the West Bank is a viable reality now, and is therefore our objective at this point. But the next phase, of course, is control over the entire area that is now Israel." The comment was made not by a grenade-throwing PLO terrorist, but by Kamal Nasser, an academic assistant in the Department of Economics at Bir Zeit University.

Kamal was one of a dozen or more students/faculty with whom my companion and I spoke on our recent excursion to the university.

Bir Zeit, located outside the Arab town of Ramallah, is one of several Arab institutions of higher learning in the post-1967 Israeli borders, and has a reputation as a hotbed of "Palestinian liberation" ideology.

It was fascinating to see that these ideas, which shock mainstream Westerners, were expressed with both pride and enthusiasm by our hosts-for-the-day — and this was the pitch we received as interested and not-too-well-informed American student-tourists.

A RIDE ON AN ARAB bus from Damascus Gate in the Old City of Jerusalem to Ramallah and a *sherut* — shared taxicab — brought us to the Bir Zeit campus, which looked so nondescript and unlike a college campus that I asked the driver if he was sure he was going to Bir Zeit — after we were already parked outside the Student Union Building.

The campus consists of a main

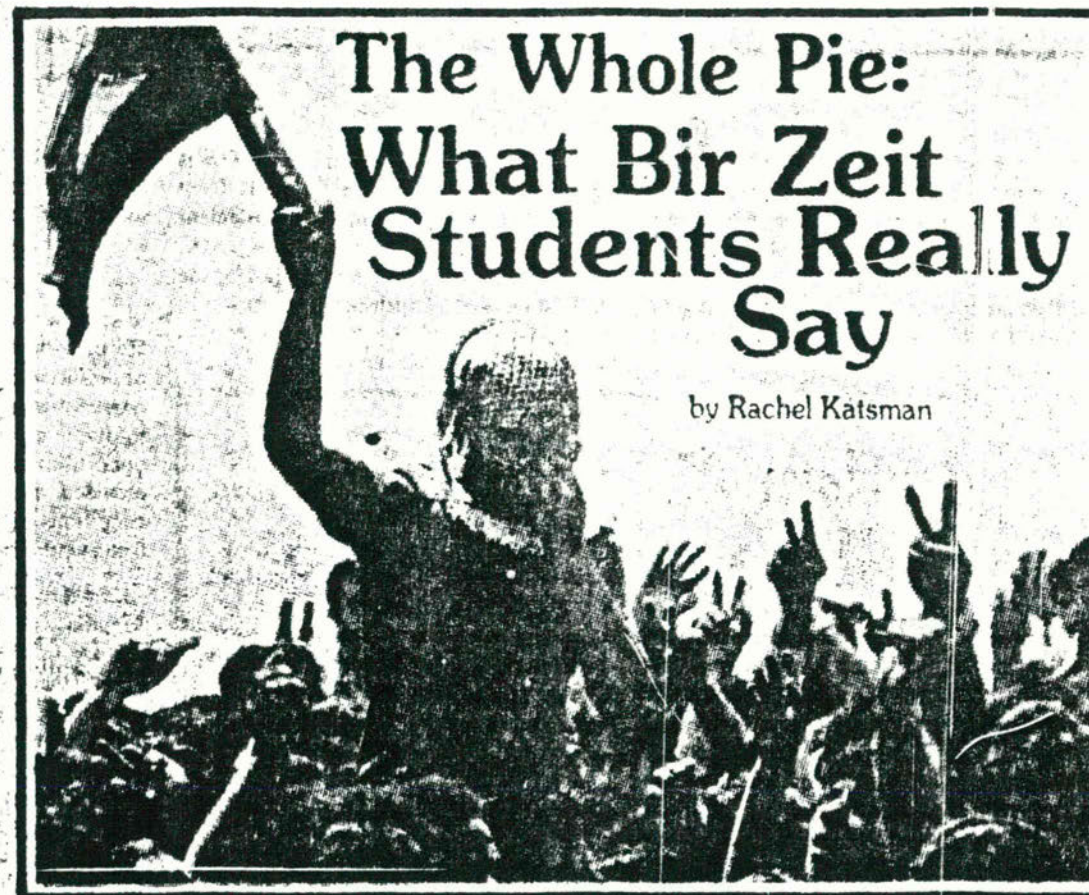

Photo by ZOOM 77

The Whole Pie: What Bir Zeit Students Really Say

by Rachel Katsman

student from Jerusalem and is admittedly one of the most politically moderate of all his colleagues at the university, supporting the idea of an independent Palestinian state on the West Bank alone, at least for the time being, where Jews would be free to live under Arab Palestinian law, but asserting that armed struggle is the preferable means of achieving this end.

He attributes this to his growing

the pictures remain hanging.) Every day around this time the students participate in a solidarity minute in which they salute the Arafat image on the wall, and then burst into several minutes of Palestinian resistance songs.

We were told that although various parties within the PLO are represented at Bir Zeit, the student body is united under the political leadership of Al-Fatah head, Yasser Arafat. (More radical

propaganda," Kayid explained.

Kayid and Tariq spoke proudly of the efforts of the young, sometimes no more than 12-year-old PLO fighter-terrorists, known as the "RPG kids" for their RPG missile tactics contribution against Israeli soldiers in the Lebanon war. "One 12-year-old Palestinian," Kayid said beaming, "is a match for 10 Israeli soldiers."

our ancestors while the Jewish claim only goes back to 1948." A said that the Jewish right to Israel is about as strong as the British right to the U.S. Mahmud does not recognize any Jewish historical claim prior to the 1920's (the beginning of the British Mandate — this idea denies the Jewish Biblical Claim to the region).

The platform echoes Article 23 of the PLO Palestinian national covenant, which states: "The demands of security and peace... require all states to consider Zionism an illegitimate movement, to outlaw its existence, and to ban its operations in order that friendly relations be preserved..."

HOW DOES he compare living under the Hussein regime for 19 years with Israeli rule? "It is true that Hussein didn't do anything positive for West Bank Arabs, but what he did do was to leave them alone. The Zionist occupying forces arrest and kill indiscriminately. The oppressive occupation conditions make us realize how crucial our independence is to us." No one acknowledged that Bir Zeit, along with other similar institutions, is heavily funded by the Israeli government, accredited in 1973.

Mahmud would not elaborate on specific occurrences of Israeli oppression, and dismissed the fact that under Jordanian rule West Bank Arabs lived in constant fear of torture and death at the whim of King Hussein.

two-storey buildings on either side. The area looks like a commercial section of any Arab town, replete with outside café tables on the sidewalks. Actually, a new campus about 3 km down the road is under construction, with about half of the school's 2,000 students already studying there.

So this is the internationally-famed Bir Zeit that the Israeli government shuts down periodically after violent student demonstrations, that attracts leftist American and English professors who sympathize with the Palestinian cause, that breeds the young, intellectual, Western-oriented new minds of the PLO.

Our self-appointed escorts, Kayid and Tariq, who discovered us no more than a minute after we exited the cab, were more than happy to answer any questions we had on both political and ideological issues. Kayid is a fourth-year Business/Economics

exposed to people of all faiths and origins, plus the fact that the elementary and secondary schools he attended are run by the Israel Ministry of Education.

The first and most enlightening stop on our tour was the cafeteria, which we visited during lunchtime. The room initially looked like any other college cafeteria, with students buried behind piles of books and bowls of soup, cramming for next period's quiz or finishing some due assignment. The walls, however, mark the difference. A larger-than-life poster of Yasser Arafat hits the observer as he begins to look around. Other wall decorations include the Palestinian national flag and pictures of several other Palestinian nationalist heroes. (It is, incidentally, illegal according to the Israeli Military Government to hang such pictures in public institutions, but Israeli officials are forbidden entrance to the area, so

Arafat "moderate" and sometimes compromising, but students with whom we spoke make a point of explaining how everyone here is unified under one allegiance — although it is known that many of these radical idealists feel "sold out" by Al Fatah's willing-to-compromise position.)

THE PROPOGANDA MACHINE was well-oiled and beginning to roll. We were soon led to a photographic display in the back of the room. Enthusiastic and hospitable, Kayid explained the Arabic captions under each picture: A handicapped Lebanese civilian being tortured by a group of Israeli soldiers (the soldiers weren't actually in the picture, but it was understood that they were doing the torturing)... An Israeli soldier giving water from his canteen to a blindfolded PLO prisoner — "This shot," Kayid explained, "was taken by the Israelis as a propaganda picture for themselves." ... Israeli soldiers distributing water to Lebanese civilians — "Isn't that a positive picture?" I asked naively. The reason they had to distribute the water, Kayid informed me, was that they destroyed the water supply of the area... Naked children running through the streets of Beirut... Sabra and Shatila atrocities... A refugee moving his belongings to a safer spot...

"What about the atrocities the PLO committed for seven years against Lebanese civilians during its occupation of the country?" I asked.

"That's all anti-Palestinian

Throwing stones and grenades at Israeli vehicles is justified because of the 'occupation'... 'what was taken by force must be recaptured by force.'

Arabs are known for their hospitality and the students at Bir Zeit are no exception. Kayid and Tariq brought us drinks as our party moved to an outdoor table, and we soon had about 10 additional students who joined in our discussion. The students were curious about university in the U.S. Many have studied, or intend to study, at an American university. All textbooks are in English, which is the language of instruction for most courses.

Not one kafia was spotted — students walk around in t-shirts and jeans, and women are also dressed in western fashion. One can assume that the Arab woman liberal enough to attend university is also liberal enough to shirk traditional garb for stylish dresses and slacks.

Mahmud Abraham is a high school English teacher and an English major at the university. He is as authentic a "refugee" as they come, his family having been coerced by Arab attackers in 1948 to leave its home in Netanya. Mahmud said he prefers a Palestinian state which will annex the entire Arab world in the future. Does a Jewish state come into the picture at all?

"No Jewish state is legal in the Middle East," Mahmud informed us. "We inherited this land from

He admitted that the Jordanian and other Arab governments did not attempt to improve the situation of the Palestinian Arabs nor to absorb them into their own countries, but this was in order to keep alive the Palestinian desire to return "home."

So if the West Bank really isn't home, but home is Jaffa and Netanya and Ramle, then why the struggle for a homeland particularly in this area? "Little by little we'll get what we really want. Now we're smarter, and we've learned how to work in stages, through negotiation."

Throwing stones and grenades at Israeli vehicles and soldiers is justified because of the "occupation." This is basic justification for all PLO terrorist atrocities. As Mahmud put it, "What was taken by force must be recaptured by force."

What about the aspiration to push Israel into the sea? "We (the PLO) have been cast out, victimized, militarily squashed. How can we hope to throw the Jews into the sea? But through political means, we will achieve hopefully the same effect."

NEXT STAGE: Entering Kamal's office brought us out of

continued on page 7 col. 4

into the world of courses and grades, where "West Bank" ideology is replaced by Economics equations. The faculty offices as well as the classrooms on this campus are almost medieval-looking, with low, arched ceilings, plaster walls, and doors which don't quite fit the frames. Inside, we attracted another group of students who were equally curious about our American education and as vocal about their feeling toward a "liberated" Palestine.

It was at this point that Omar, who completed his B.A. at the University of Southern California and is now a faculty assistant asked us point blank if we were Jewish. (It was amazing that during all the time we had been talking before, no one had made any reference to that possibility. Perhaps they assumed we were — the Western Jewish left always lends a sympathetic ear.)

"If you're Jewish, are you a Zionist?" Omar practically demanded, looking straight into my eyes. I shrugged off the question, mumbled something about how I always attend "Peace Now" demonstrations in the States.

"Don't worry — we have nothing against Jews," he said. "We just want our land back. It's the Zionists we hate." Kayid, who was still hanging around, said that no religious prejudice exists in the Arab world, and in fact attributed the Moslem-Christian battles in Lebanon to a fight between the Left and Right. He pointed out that George Habash, head of the Popular Front for the Liberation of Palestine — more radical than the Al Fatah "moderates" in the PLO — is indeed a Christian.

Omar asked my companion if he had a "kipa" (skullcap) in his pocket. "You know," he said, "if you wore it here, they would kill you."

Jerusalem Arab Editor: Exploiting Press Freedom

JERUSALEM — The publisher of a pro-PLO Arab newspaper in Jerusalem has bragged that he is taking advantage of Israel's democratic freedoms in order to lobby for the creation of a Palestinian state.

Paul Ajilouny, editor and publisher of the Jerusalem daily *Al-Fajr*, says in the April issue of the *Columbia Journalism Review*: "Palestinians could never publish

an independent newspaper in the Arab world, where there is no freedom of the press. So we use our press freedom to tell the Israelis that they are suppressing our greater freedom — the right to determine our future in an independent Palestinian state."

Ajlouny, who describes himself as "a nonviolent supporter of the PLO," recently inaugurated a weekly Hebrew edition of *Al Fajr*.

19.1.1985

האגף - א.נ.
לכבוד
נצ"מ ב. מאיר
קצין אח"ק דרום
משטרת ישראל
מטה המחוז הדרומי אה"ק
דרך יריחו
ירושלים 97913

ר ש ו ס

לכבוד

נצ"מ ב. מאיר

קצין אח"ק דרום

משטרת ישראל

מטה המחוז הדרומי אה"ק

דרך יריחו

ירושלים 97913

א.נ.,

הנדון: תלונה נגד העתון אל פג'ר ועורכיו

1. אני מתכבד להגיש בזה תלונה כנ"ל בגין הפרסום שתצלומי ר"ב הוא גליון מצולם מתוך העתון מתאריך 1.12.84, ובו - תמונות מכנס המחבלים (הקרוי "מל"פ").

א. אני מהלונן על שני אלמנטים בפרסום זה :

א. הכותרת: "נצרון מן אללה ופתחון קריב" - בעברית: "נצחון מן אללה וכיבוש קרוב".

ב. בפינה השקאלית מלמעלה - סמל אש"פ, לרבות דגל המבלים.

2. העבירה על הסעיף 4' לפקודה למניעת טרור (הזדהות והבעת אהדה פומביים עם ארגון טרור) ברורה כאן לחלוטין. כל טענה של מי שירצה למנוע פתיחת התיק פלילי בגין פרסום זה - כפי שנעשה עד כה לגבי כל תלונותי - כי יש כאן רק "דיווח" תמים על מועצת אש"פ היא לדעתי מגוחכת ולא היתה מתקבלת בשום בית משפט בישראל.

הסיסמה בדבר "הנצחון" ו"הכיבוש" מהווה גם עבירה של המרדה והסתה למרד, בניגוד לחוק הענשין.

3. אעיר מיד, כי במידה והיועץ המשפטי לממשלה והמשטרה יימנעו מלפעול גם על פי הלונה זו, יהיו הזכר בעתי נקודת ציון נוספת בהפיכת מדינתנו למדינה מוסקרת בתחום ההיחשפות לתעמולת עוינת ומסיתה ובמתן אפשרות חשית לאויב לפעול בתוכה ומהוכה.

בכבוד רב,

אליקים העצני, עו"ד

העתק:

טע המשפטים

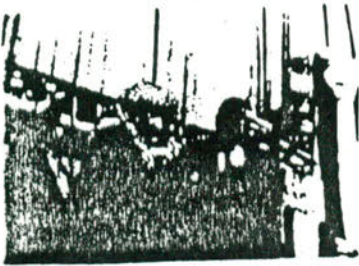
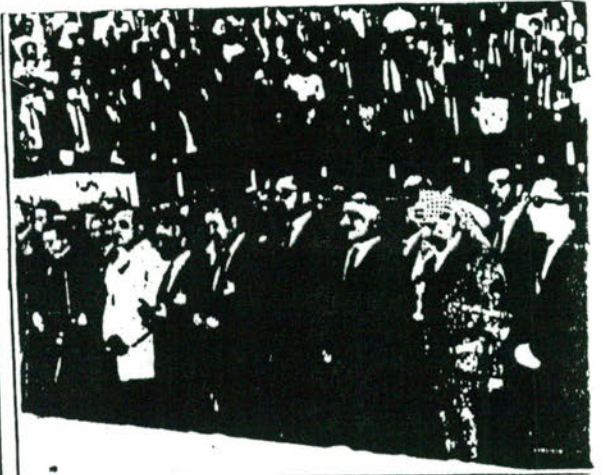
שטר יוסף שפירא, משרד ראש הממשלה י-ם

היועץ המשפטי לממשלה פרופ' י. זמיר, משרד המשפטים י-ם

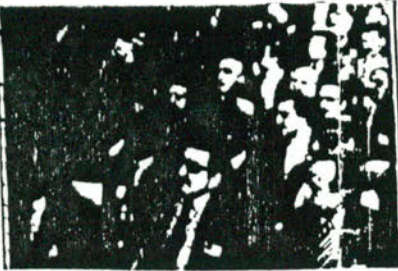
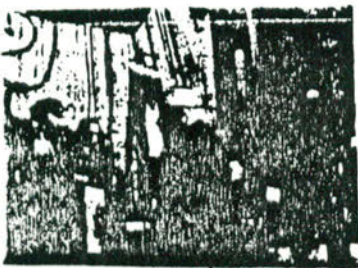
חכ'ים

מבקר המדינה, מר יצחק טוניק, מקור ברור י-ם

عز من الله وفتح قريب..

الدورة
١٧٠
للمجلس
الوطني
في بيروت

טברון על צורק צין

ציון (חנה אלגה)

צורק צין (חנה אלגה):

- הצדקה עם אלה

- הסגה לכלה

- החרבה.

גליונה - לא רעה

לחנה.

- תרגום -

מבצע דבוייה
כפי שמתואר על ידי מבצעי

דרויש נאצר
סניגור מבצעי הפעולה

מוקדש

לכל אלו שהקריבו בחרותם למען נצחון עמם.
לכל מי שהניף גבוה את דגל החרות

תוכן העניינים:

2	שער ראשון: מהפכה בלבוש חדש
7	שער שני: אל דבוייה - בית הדסה
12	שער שלישי: חוזרים לפלסטין
22	שער רביעי: הכנת המבצע
24	שער חמישי: מבצע דבוייה (בית הדסה)
29	שער שישי: היציאה מלוע הארי
35	שער שביעי: הסערה
38	שער שמיני: המשפט

ציודה הצבאי, אין לה כל תקוה לנצח במלחמתה נגד צה"ל המושלם
במיכשור ובציוד.

מכל מקום, מחמוד חג'אזי הפדאי הפלסטיני הראשון, לא היה
 הדוגמא ^{והטעם} ולא התווה ^{את} דרך ^{מלך} לאלפי ^{הפדאיון} הפלסטינים שבאו אחריו.

נזכרתי במחמוד חג'אזי, האסיר הראשון של ההתקוממות הפלסטינית, (stance)
 שתפסו כוחות הבטחון הישראליים, כשנפגשתי בכלא עם עדנאן ג'אבר
 ותיסיר אבו סנינה ומוחמד אל שובאק ^{ויאסר זיידאת} - מבצעי פעולת דבוייה בחברון.
 לפני כשנה באו שלטונות אחד מבתי הסוהר וערכו חיפוש ^{שגרתי} לגילוי דברים
 שאסור להכניס לבית הכלא כגון: סכינים ולחבי גילוח. באותו חיפוש
 מצאו עשרות דפי נייר רגילים כתובים בכתב יד.

לא יחסו שלטונות בית הסוהר חשיבות מיוחדת לדפים אלו וכאשר פוענח
 כתב היד. וקריאתו ותורגם לעברית, התברר למומחי שרות הבטחון
 הישראלי, מה שנפל לידם, אוצר לא ישוער. התברר שהדפים התמימים
 היוו חוברת אימונים והדרכה שחיבר אחד האסירים הפוליטיים מחברי
 ההתנגדות הפלסטינית והתברר שעשרות הדפים מהמחברת הוכנו לצורך פעולות

~~ההתנגדות הצבאית והפוליטית~~ באזורים הכבושים. דפים אלו נכתבו בסגנון
 פשוט, בצורה מקיפה וממצה. חלק מהדפים הכילו ניתוח היסטורי למאבק
 הערבי-ישראלי ^{ודוגמאות} ממלחמות עמים למען שחרורם והפקת לקחים. בחוברת
 היה ניתוח אובייקטיבי ורציונלי של המצב המדיני והצבאי בישראל,
 שהכיל נקודות תורפה של ישראל והצעות לארגון פעולות נגד ישראל
 בתחום הצבאי והמדיני. מחקר כזה היה מזכה את מחברו בציון מכובד
 בכל פקולטה צבאית בישראל.

16 שנים מבדילות בין רובה הציד ^{האלף} שנשא מחמוד חג'אזי לבין המחברת
 שנתפסה בבית הכלא ^{הנל} אין ספק שההתנגדות הזו היום היא כבר מסוג אחר
 ומעולם אחר, ההתנגדות הפלסטינית היום היא קרב חדיש בלבשו החדש

ואינה לובשת תמיד מדים צבאיים מנומרים. ההתנגדות הפלסטינית לא תזרוק רק פצצות, ההתנגדות הפלסטינית לא זקוקה למחסני נשק ותחמושת. ^{והומר נפץ בלבד} ההתנגדות הפלסטינית בד"כ לא סודית אלא גלויה וידועה לאור היום עד שהמנגנון הסדיר להתקוממות החדשה גלוי וידוע למערכת הבטחון הישראלית, ואפילו לציבור הרחב.

מחבר המהפכה הנדונה מצביע על אותה מערכת בצורה ברורה ובלי היסוסים ^{הדרשמה} הארוכה כוללת הסטודנטים והפקולטות, עיתונים ומגזינים, מחזות, קבוצות תיאטרליות, אגודות מקצועיות ואיגודים שונים, מועדונים וארגונים חקלאיים, אגודות נשים ואגודות צדקה... וכו'. ובמשך שנים עמל הארגון לשחרור פלסטין ברצינות ובחריצות לאחד את כל הארגונים האלה תחת כנפיו ומוסדותו אלו התחילו פעולתם ונתנו פירות בהתקוממות המדינית בלא פחות הצלחה וחיבת ^{ולעיתים יותר הצלחה}

מהפעולות הצבאיות שנוהלו באיטיות מה - בנוסף לסכנה הכרוכה בהן. ושקד ארגון השחרור הפלסטיני למשיך לעודד ההתקוממות לכיבוש בגדה המערבית וברצועת עזה ונתנה חשיבות ראשונית לפעולה זו ונתנה לרשותה את כל אמצעי הכספיים והרוחניים והפרסומיים כדי שתלך ותגבר ההתנגדות לכיבוש. ואם ^{כי לא} הצליח אש"ף לדחוף את העם הפלסטיני באזורים הכבושים לעמוד ^{מול} בריקדות ולפרוץ במהפכה עממית נגד הכיבוש, הרי שלסירות השטת האומות ביותר של העם זכייה וכפ"ף

ואלימות והתנכלות נגד האזרחים, להעם הפלסטיני במקומות הכבושים הודות לערנותו הפוליטית ואמונתו בצדקתו/זכותו בחופש וב עצמאות וכח רצונו ופעולתו במהפכתו, ^{התנצח} בסבלנות ובעקשנות עם כל תכניות הכיבוש להשמדת הישות הפלסטינית וגזילת האדמות וגירוש מהמולדת הפלסטינית ובמצב

והכשלת המדינה של האוטונומיה ואינו רוצה בפחות מן העצמאות.

בפיקוד העניקה המהפכה הפלסטינית ^{עקדת שלום הלב} בצורך בחינוך ובהדרכת הדורות הפלסטינים ^{המזרחיים} שהוגלו עם אבותיהם פליטי חיפה ויפו... (למרות) מצב השואה והאסונות בו נתון העם, הקימה המהפכה בתי ספר המעניקים הוראה מגוונת בנוסף להוראת המורשת הפלסטינית והספרות הפלסטינית והשירה הלאומית והמהפכנית והחשיבה המהפכנית והאומניות ומלאכת היד, הם התאמנו גם בהגנה האזרחית ונתינת העזרה הראשונה והשמוש בנשק. טיפוח הדור העולה, בנושאים השונים, מתחיל כבר ב"ילדים" ומגיע עד הנוער המהפכני "אל אשבל" ו"אל זהראת" אלו הנערים, שהוכנו ללימוד המהפכה בעתיד. ^{והשלישית} "אל אשבל" בגבורה ^{והרביעית} שטורה את התפעלות העולם בהדיפת ^{המיושנים} מבתיים בלבנון, ועל אף נסיון אמצעי התקשורת הישראליים - האומללים, בכינויים "ילדי ה-אר.פי.ג'י" להשמדת המהפכה הפלסטינית, נשארו "אל אשבל" ו"אל זהראת" תנועת נוער לאומית ^{הכפית} דגולה לעם הפלסטיני.

אך ^{אלא מאין} הצבאי הנה המהפכה הפלסטינית הקדישה מאמציה ^{לשני} לחומים ^{מקצועיים} ולא באים האחד על חשבוננו של השני: - הראשון - קידום יכולת הפעולה בסגנון מלחמת "גרילה" "הכנופיות הסודיות".

השני - קידום הקמת מנגנון צבאי מסודר.

וזאת להבטחת המשכיות ההתקוממות המזויינת. והשתלבות כח צבאי ^{סבי} בצבאות הערביים במלחמה צפויה. כתוצאה מזאת הוכרח המנגנון המלחמתי הישראלי בנסיונותיו הנואשים לשים קץ למהפכה הפלסטינית, להטיל בפעולותיו הצבאיות יותר ויותר כוחות ומערכות נשק יום אחרי יום ובעריכת מלחמות יותר ויותר ארוכות, וזה מהווה נצחון למהפכה הפלסטינית.

והנה בתחילה היו הכוחות הישראליים התוקפים את הבסיסים של המהפכה

שנת 1967 - כאשר כבשה ישראל את החלק הנותר מפלסטינה, ובעקבות עדנאן מכפרו ויצא לעיר זרקא בירדן כאילו הוא דוֹחַה עול הכיבוש ובזיונו. וחלפו שנים וזרמו מים רבים בירדן לפני שנתפס עדנאן על גדותיו ואילולא חוסר מזלו, היכה לעדנאן עתיד זוהר כמו שציפו לו הרבה מחבריו מארגון "פתח" לשלום.

בשנתו הראשונה ב"פתח" עסק עדנאן בהדרכה והסברה מדינית והשתלב בפעילות צבאית רק אחרי ספטמבר השחור, והיה על עדנאן לבחור בין הר גרש בצפון ירדן לבין סוריה, והוא בחר באפשרות השניה. יתכן שכן הציל את חייו, כי כאשר הצבא הירדני לא הצליח לכבוש את הרי גרש ועגלון, הניס את הפלסטינים נשם בקרבות עקובים מדם. בסוריה הצטרף עדנאן ליחידת "הגולן" במחנה תל אל אשהב בסביבות דרעה ושם התחיל באימונו הצבאי המקיף והמושלם, ושם נשאו הוא וחבריו את הרובה הרוסי המסמל את "הפתרון הצבאי" למהפכה הפלסטינית, הקלצ'ניקוב.

אחרי האימונים במחנה ^{הירי} תל אל אשהב נעשו עדנאן ^{חיל} חייל ק מקצועי בשורות

היציאה מלוע הארי

עדנאן ועזיז שבו למערה בהר חברון. אך שני שותפיהם נבלעו בסביבתם הטבעית בכפריהם ובעריהם בגדה המערבית. העיר סבלה צורות שונות של חוקפנות והתנכלות. במשך שלושת שבועות העוצר שהוטל על העיר, כוחות הבטחון הרסו את כל המבנים ^{שבסביבת} הדבוייה, סרקו את העיר וערכו חיפושים בבתיים, גברי חברון נעצרו והובאו לכיכרות בהן הועמדו שעות ארוכות. יומם ולילה אזרחים חפים מפשע היו נתונים לטרור, להשפלות, ליסורים ולהרעבה. כוחות הבטחון נכשלו למצוא קצה חוט (שיובילם לחברי החוליה). מוחות הש.ב. נשארו חסרי אונים בפענוח חידת הפעולה. כל הזמן חרקו שיניים משינאה ומכעס, שקועים במבוכתם והתפלאותם מהדיוק בו תוכננה ובוצעה הפעולה, וזאת בנוסף לריבוי הנפגעים. בעקבות זאת השתכנע המימסד הצבאי הישראלי שעליו להתמודד עם סוג חדש של לוחמים פלסטינים, שרמת לחימתם משתפרת מפעולה לפעולה. המומחים הישראלים התחילו בסיכום העובדות והסקת מסקנות להתמודדות עם ההתנגדות הפלסטינית המודרנית.

בזמן שאנשי הבטחון הישראלים בילו לילותיהם בדאגה, ולא עצמו את עיניהם, היו עדנאן ויאסר ישנים על שתי אזניהם. עדנאן מספר:

"נשארנו חודש וחצי במערה שבה הכנו מראש כמות של מזון ומים שהספיקה לנו בתקופת העוצר שלאורכה נותקנו מחברינו. כשהסתיים העוצר חזר מהר לספק לנו את צורכינו. אח"כ עברנו למערה אחרת קרובה לבני נעים ובמשך שבועיים סמכנו על שולחן הורי עזיז".

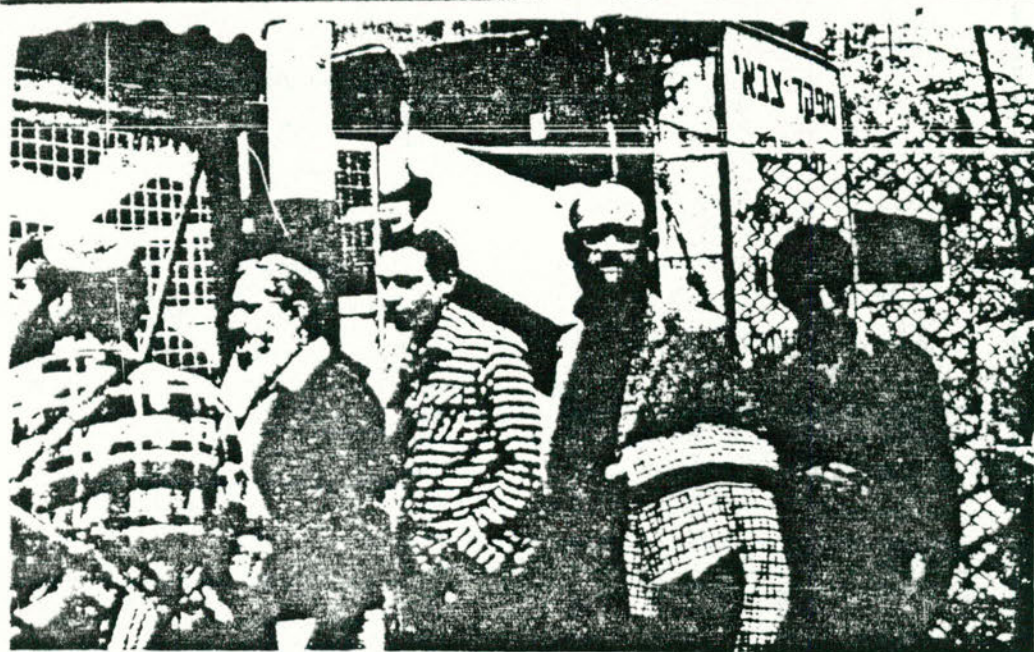
אחרי סיום הפעולה ומילוי המשימות שהוטלו עליהם, חיו יאסר ועדנאן באפס-מעשה אליו לא התרגלו, ובטלה זו הפכה לשיעמום בלתי נסבל, ואז ביקשו לחזור לירדן.

עדנאן מספר:

ידיהם כשהאור גילה אותם. התקדמתי עם אנשי הכח לעברם והפכתי אותם על בשנם. ערכתי חיפוש מדוקדק על גופם לבדוק אם לא היה ברשותם נשק או חומרי חבלה, ולא מצאתי דבר, חוץ משתי תעודות זיהוי ירדניות ושתיים המשמשות בגדה המערבית, ועוד מסמכים אחרים שלא הבנתי את תוכנם. שאלתי אותם איפה נשקם, והם השיבו שאין להם נשק. עצרתי אותם וערכתי סריקה מדוקדקת באיזור, שלא העלתה דבר. באותם רגעים הגיעו למחנה מפקד החטיבה האיזורית וגדולי הקצינים, ויותר מאוחר ידעתי ^{מקצה יציא} שקראו להם: עדנאן ג'אבר ויאסר זיאדת.

לפחד סף מסוים, כשעוברים אותו מאבדים את תחושת הפחד. עדנאן ויאסר עברו את סף הפחד מזה שנים, והם לא יודעים פחד מהו. איך הם יכולים להכיר פחד מהו אחרי שלחמו מלחמות ארוכות: בספטמבר השחור, מלחמת לבנון, חציית הירדן, נוודות בהרים ומגורים במערות חודשים ארוכים, ולבסוף ביצוע פעולת דבוייה!

אלא שלוחם, כל לוחם שהוא, כשהוא נפרד מנשקו דועכת רוחו. עדנאן ויאסר השאירו את נשקם בהר חברון לטובת חבריהם לוחמי המהפכה הפלסטינית, להקל על המטרה של המהפכה באדמות הכבושות, והלכו בדרכם זרועת הסכנות לחציית הייזרן אל הגדה המזרחית בלי נשק.

المسجونين الدهود، شوه انقاذهم
لنفسهم امام نقطة دخول
الى قاعه المحكمة.

בית ג'וברין שממנו גלה בשנת 48'. אביו, שהיה משיח לגמרי, נעצר לתקופה ממושכת בכלא, ואחיו הגדול "שהר" נשפט לאחר מכן על שהחביא את הנשק ששימש לפעולת דבוייה, ואת חומר הנפץ והפצצות שנותרו ללא שימוש, ונידון לארבע שנים בפועל. משפחה שלימה, על נשיה ועל ילדיה, ביניהם אשת מוג'הד וארבעת ילדיו, לנו בעירום ללא כסות.

בתוך זמן קצר הגיעו כוחות צה"ל אל מרג' נאעגה בבקעת הירדן, ועצרו את חסן כמיס - "אבו-פיסל" ואת בנו, והרסו את בתיהם והפסיקו את זרימת המים משדותיו. אם פיסל סבלה בסבלנות ועקשות עם ילדיה ואשת בנה, שהיתה בחודשי הריונה האחרונים, את מרורי החיים ואכזריותם בבקתה במזג האויר הקשה של בקעת הירדן, שאינו מרחם ברוחותיו הסוערות וקורו וגשמינו בחורף, וחמו המחניק בקיץ.

אח"כ נשפט אבו-פיסל ונידון לעשר שנים בפועל באשמת סיוע לחולית דבוייה, ובנו פיסל נידון לשנתיים בפועל באשמת נהיגת הרכב שהסיע את עדנאן ויאסר.

כוחות הבטחון לא שכחו את עומר חרוב - "ג'מיל", והרסו את בית אמו הזקנה בכפר אל ח'דר, ואחרי מעצרו ומשפטו נידון לעשר שנים בפועל.

גורלו של לואא לא שפר מגורל חבריו לנשק.

משפחת וק'אן

נקל לאדם לחשוב בחכמה ובתבונה לאחר מעשה. לכן אל תדון חברך ואל תגנה את התנהגותו, אלא אם התנסית באותן נסיונות והתנהגת ביתר חכמה ממנו בנסיון.

למה ביזבזו עדנאן ויאסר רגעים גורליים שאין להם מחיר, ולא הקדימו לחצות את הנהר, והתהלכו לאורך שפתו אחרי שהצליחו לעבור את כל המחסומים, המכשולים והסכנות. האם הנהר היה עמוק? ידוע שמפלס המים בחודש אלול, עונת הסתו, נמצא בשפל, ולפחות לא שונה מזה שבו עברו מהגדה המזרחית באוקטובר 79'. בין שידובר בהערכה מוטעית ובין

ההגדה הישנה

שידובר בחוסר אימון, כי כשעברו את הנהר בפעם הראשונה ליוה אותם מדריך - "אבו-סלים", שיש לו נסיון והוא מאומן לאותן נסיונות. גם כאשר התחילו כוחות הצבא בירי, כשעוד לא גילו אותם, לא ירו במטרה לפגוע אלא ירו בכיוון המשוער שבו הלכו עדנאן ויאסר. אם כן, למה לא הימרו בנסיון עליהם מפוקפק במקום להיתפס על בטוח במלכודת שהלכה ונסגרה עליהם, במיוחד שכבר חצו את הנהר באותו איזור? האם חשבו שהסיוור הישראלי שגילה את צעדיהם יעצור ויעזוב את האיזור ולכן התחבאו בשוּחָה רִיקָה. בלי לזוז? זהו עצם הטעות. כל רגע שחלף הביא להזרמת כוחות נוספים לאיזור עם מטוסים ותאורה להדק את המלכודת ולהבטיח את יעילותה.

מה עם אנשי משרד פתח ברבת עמון כאשר דווח להם שעדנאן ויאסר מבקשים לחזור? האם אבו חסן היה רציני כשאמר שעליהם להישאר במקומם עד מציאת פתרון להוצאתם, או שרצה שישארו באיזור כדי להטיל עליהם משימות נוספות?

בנוסף לזאת - האם התנהגות ג'מיל, אפילו אם היתה בתום לב, בניגוד להוראות משרד פתח ברבת עמון, האם היתה התנהגות נכונה? תהא הסיבה חוסר מזל או הערכה מוטעית בתום לב או טעות קולוסלית, כך או אחרת - אין ספק שמפקדת פתח למדה לקח והפיקה, תועלת מהמקרה.

المشردون يتظاهرون أمام
بنابة المحكة - - السج بالدم -
النار الثاني =

המשפט

בחדש שבט '81 הגיש התובע הצבאי כתב אישום לבית הדין הצבאי נגד ארבעת הפדאיון: עדנאן ג'אבר, יאסר זיאד, מוחמד אל שובאקי ותיסיר אבו סניניה. הם הואשמו בהריגת ששה מתנחלים יהודים ופציעת ששה-עשר אחרים בפעולת דבויה בחדש אייר '80, ירית הטילים על התנחלות קרית-ארבע, הנחת מוקשים במערות התיירות של בית-ג'וברין, התארגנות לרצח משתפי פעולה עם השלטונות ועוד האשמות רבות אחרות.

העונש המירבי לאותן האשמות לפי החוק הצבאי בעניני הוראות הבטחון הוא גזר דין מות. בתי הדין הצבאיים בגדה המערבית הכבושה יש להם זכות להטיל עונש מות בתנאי שיחרץ הדין עפ"י רוב ושיהיו בהרכב בית הדין לפחות שני קצינים משפטנים.

היה ברור שמשפט כזה יזכה לסיקור עיתונאי ארצי ובינלאומי כפי שנסקרה הפעולה הצבאית עצמה, והיה ברור שהשלטונות ינסו, באמצעות התובע הצבאי, לנצל את הסיקור הרחב הזה להשמיץ את המהפכה הפלסטינית ולהכתים את שמה הטוב בעזרת הנאשמים - ע"י תיאורם כרוצחים, צמאי דם יהודים בגלל היותם יהודים, כטרוריסטים ומחבלים שאין להם עקרונות ושאין להם מוסר או מצפון שמדריכם ולכן מן הראוי לרדוף אחריהם ולהורגם בכל מקום ^{וגם} זמן.

משימת ההגנה לא היתה קלה והתרכזה בארבע מטרות:

ראשונה : הצגת הלוחם הפלסטיני באור נכון כחייל בתנועת שחרור לאומית שסיימתה חרות ^{והצבאית}, שנלחם באמונה ^{אסל} חרותו ומוכן להקריב חיו למענם, דורש ^{אף} שלום ^{אף} פצדק ולא התחיל במלחמה אלא זו נכפתה עליו והוא דואג למניעתה.

שניה : לאפשר לארבעת הפדאיון להופיע במשפט בראש מורם וקומה זקופה כדי להתמודד בגדלות עם שופטיהם שעלולים לשולחם לגידום.

שלישית : הכנת דעת הקהל להבנת הרקע הרוחני של ארבעת הפדאיון

ג'רוזלם פוסט: "הנאשמים בהרג בחברון לא חוששים מגזר דין מות"

אל שרק אל אוסט ג'רידת אל ערב אל דאוליה (המזרח התיכון - העיתון
יהינלאומי של הערבים): "ברוך הבא למוסרים נפשם למען המולדת, משפט
מרגש לארבעה פדאיון פלסטינים"

ידיעות אחרונות: "ארבעת המחבלים סירבו להתייחס לכתב האישום נגדם
בתירוץ שאין סמכות לבית הדין לשפוט אותם"

הישיבה השניה - 7 ביולי 1981

הישיבה השניה נתקיימה אחרי יומיים. אין שינוי באמצעי הבטחון בתוך
בית הדין ומחוצה לו - ראוי לציין את המספר הקטן של מתנחלים
יהודים בבית הדין. הקהל הערבי גדל במספר, ואין לא ניהיה כך
בהיותם קרובי ואוהבי ארבעת הפדאיון.

הפדאיון נכנסים לאולם כפותי ידים, כדי למנוע מהם להרים ידיהם
ולהצביע בסימן הנצחון "V" - ברור שהשלטונות החלו להגיב - האזיקים
הוסוו מידיהם מספר רגעים לפני כניסת השופטים, אך המוראל שלהם
גבוה מאוד. השופטים נכנסו לאולם. הקהל קם לאות כבוד. ארבעת
הפדאיון ממשיכים לשבת במקומותיהם.

אב בית הדין פותח את הישיבה בקריאת החלטת בית המשפט באשר לטענות
המקדמיות ולטענות של הסניגור.

"מעמד" הנאשמים בכתב האישום ברור ואינו מעורפל. הם נאשמים בביצוע
פשעים בתור חברי ארגון פת"ח ובשמו.

בתי המשפט הישראליים קבעו בהחלטות קודמות כי חברי ארגון זה אינם
שבויי מלחמה על פי אמנת ג'ניבה אותה הזכיר הסניגור הנכבד והאמנה
איננה חלה עליהם.

הסניגור מגיב על החלטת בית הדין, שהוא (בית הדין), העניק לעצמו סמכויות שאינן שלו, ומבקש את דחיית קריאת כתב האישום כדי לאפשר לו לפנות לבית ^{הגבוה} לצדק בירושלים בענין זה (נולבקש) הוצאתו של צו לעיכוב הליכי בית הדין.

בית הדין דוחה את בקשת הסניגור.

בית הדין מפסיק את הישיבה לזמן קצר על פי בקשת הסניגור "כדי להסביר למרשי את התוצאות הנובעות מהחלטת בית הדין". הסניגור נועץ במרשיו אודות הצעדים אשר מוכרחים לנקוט בעקבות החלטת בית הדין.

אחרי ההפסקה בית הדין חוזר לישיבה ומתחיל בקריאת כתב האישום. התובע הצבאי מבקש מבית הדין שיצווה על הנאשמים לעמוד במשך קריאת כתב האישום. בית הדין מתעלם מבקשת התובע הצבאי. אב בית הדין קורא את הסעיף הראשון בכתב האישום ושואל את הנאשמים בו אם הם הבינו את ההאשמה.

"כל אשר עשיתי היה להגנה על מולדתי וארצי" מגיב, בעמידה, אל שובאקי.

"אמור למרשין כי הם יוכלו להגיד אחר כך מה שהם רוצים" אומר השופט לסניגור.

"אין אחר כך" - מאיץ הסניגור במרשיו.

בית המשפט מפנה את השאלה בפעם השניה למוחמד אל שובאקי, אשר עונה בעמידה: "לא איכפת לי במה אתם מאשימים אותי".

אב בית הדין קורא האשמה אחרת נגד עדנאן ג'אבר ושואל אותו אם הבין אותה. "לא נשאלתי דבר על אודות מה שקרעו מארצי בשנת 1948", עונה עדנאן - "אינני מכיר בכיבוש ולא בבית דינו. אינני מכיר בחוקים אלו שעל פיהם מאשימים אותי".

המתנחלים היהודים אשר באולם עושים רעש כאשר סופגים את הצהרות הפדאיון.

כתב האישום ארוך - ארוך, וכך נמשכת הישיבה.

"אנחנו אנשי חוק ולוחמים למענו. לא זרקתי פצצות על מחנות הפליטים. לא ביצעתי טבח בדיר-יאסין, קביה ומקומות אחרים כמו שאתם עשיתם", עונה יאסר זיאד.

"אנחנו, העם הפלסטיני, לא היינו מעולם נגד היהודים. חיינו ביחד נוצרים, מוסלמים ויהודים, ואנחנו לא נגד היהודים היום. אנחנו בעלי זכויות ולנו הזכות להילחם למענם", אומר עדנאן.

^{צדקו} מבחינה מדינית, ובאותו זמן היינו אנושיים, לא

הרגנו אשה או ילד. הרגנו קולוניאליסטים כמו אלי הזאב, ^{הוא} שדד את ארצנו. לא איכפת לנו שתשפטו אותנו למות. זה יהיה מתאים

לשאר מעשיכם." אמר יאסר אבו סניניה.

נקראת האשמה של הטמנת מוקשים ביער בית-ג'וברין, מקום הולדתו של מוחמד אל שובאקי, אשר נמלט משם בשנת 1948.

"בית ג'וברין הוא ארצי, ואין לה שייכות לבית דין זה" מגיב מוחמד אל שובאקי.

"מה שעשינו הוא המשך למאבקו הצודק של העם הפלסטיני נגד ישראל, וכל העולם מכיר בצדקת מאבקינו" עונה עדנאן.

הסתיימה קריאת כתב האישום. הפדאיון לא ענו על אף אחד משאלות בית הדין.

בית הדין מפסיק את הישיבה להפסקת ארוחת צהרים.

התובע הצבאי מזמין לדוכן העדים עדי תביעה מאלו שנצולו מן ההתקפה.

אב בית הדין שואל את הסניגור אם הוא חפץ ^{לחקור} כל עד בתום

חקירתו. הסניגור מגיב:

"מרשי בקשו ממני שלא להשתתף בהליכי בית הדין נגדם ושלא ^{לחקור}

אף עדי התביעה."

וכך מסרו עדי התביעה אחד אחרי השני את עדויותיהם בלי ^{שיתאקו} אתם

הסניגור. הסתיים היום השני לפעולות בית הדין.

ולמחרת הופיעו העיתונאים הישראלים עם הכותרות הבאות:

הדיינים אימצו סגנון חדש אך לא מקובל והם חקרו את העד בעצמם במקום הנאשמים וסניגורם.

העד כהן השיב על השאלות ותיאר את מצב הרוח של ארבעת הדיינים בזמן תיחקורם:

הם הרגישו כבוד וגדלות, ויאסר זיאדת אמר לו במשך התיחקור: "אתם מזלזל בי אך ^{דע} שאני חייל לוחם למען עמי, העם הפלסטיני". כהן הוסיף שהתרשם שהארבעה שהוא גבה את עדותם לא הראו שום סימן של חרטה ועשו כל מה שעשו בטוחים ומשוכנעים, וכולם בטוחים שהמהפכה הפלסטינית תפעל לשיחרורם לפני פתיחת משפטים.

סרט טלוויזיוני מוקרן באולם בו נראו הפדאיון משחזרים את מבצע דבוייה באומץ בכבוד ובהתפארות.

"אם לא ישיג העם הפלסטיני את זכויותיו, זה לא יהיה לטובת היהודים" העיר אחד הפדאיון.

אחרי סיום הסרט הוצגו כלי הנשק שנתפסו אחרי הפעולה וששימשו לביצועה, כראיה נגד הפדאיון.

בסוף הישיבה, כאשר הוצאו הנאשמים אל מחוץ לאולם, ידו של מומחד אל שובאקי לא היתה קשורה והוא הרים אותה ונופפה כאות שלום ^{אל} עבר בני משפחתו. אז בעט בו אחד מ"שומריו" מאחורה לעיני קציני המשטרה שלא זזו ולא אמרו מילה מול קריאות העידוד והשנאה של המתנחלים.

למחרת היום הופיעו העיתונים עם הכותרות הבאות:

"ידיעות אחרונות": "בית הדין הגבוה לצדק מעיין במשפט מחבלי בית הדסה". סניגור הארבעה דרש ^{לפני יומי} בית הדין הצבאי ^{לסוף} במעמדם אם הם שבויי מלחמה אם לא".

"מעריב": "ארבעת המחבלים נכנסו לאולם עם ידיים קשורות".

במטרה להגביר את תחושות השנאה והנאצה של השופטים והנוכחים נגד הפלסטינים וכדי להציגם כשופכי דמים צמאי דם "יהודים רק בגלל היותם יהודים".

נכון הוא, שקורבנות הפעולה הצבאית בדבוייה הם תלמידי ישיבה בהתנחלות קרית ארבע, אך הם גם חיילים סדירים בצה"ל, שלומדים את הדת בזמן הפנוי, ויוצאים למלחמה כאשר הם נקראים לדגל. האמת הזו ידועה לשופטים ואינה זקוקה להוכחה כי אתם אנשי צבא. ואני אומר ישירות שדם החייל אינו הפקר, אך מקצוע החייל הוא המלחמה. ומתוך היותו חייל, הוא נוטל על עצמו יותר סכנות מאשר אזרחים. וכאשר נפגשים חיילים בשדה הקרב עם אויביהם מתחנל הרג והרס הדדי.

בפעולת דבוייה ביצעו לוחמי המהפכה הפלסטינית פעולה צבאית נגד חיילי הצבא הישראלי, שבה השתמשו ביסודות המלחמה וידיעתה.

רבותי! ^{יהא להם} ^{לחיים} ^{לחיים} הרקע והאווירה ששררו בחברון לפני התרחשות הפעולה. מיהו המתגרה והתוקפן? תרשו לי לצטט לכם לקט מהדיון שהתנהל בכנסת מיד אחרי הפעולה. בדיון השתתף רב אלוף חיים בר-לב, רמטכ"ל צה"ל לשעבר ומזכיר מפלגת העבודה שבאופוזיציה עכשיו, המוכר כמפקד צבאי הידוע ביושרו ובאימון שהעם רוחש כלפיו. הוא אמר: "אם ממשלת ישראל היתה מבצעת חובתה לפי דברי עזר וייצמן שר הבטחון, וניסים שר המשפטים, והיתה מפנה את הנשים היהודיות שהתישבו בבנין דבוייה, ואם לא היו שמה, לא היה מתרחש אותו אסון". ומר בר-לב דרש בנאומו מהממשלה להמעיט את ההתחככות וההתנגשות ואמר: "עלינו להתרכז בדברים הנחוצים לנו שביכולתנו להגן עליהם בקלות וגם להבטיח את התפתחותם", ובר-לב הזהיר כי "יד הברזל" לא תניא את ה"מחבלים" מלקום בנסיונות פדאיון חדשים, וההתנחלות בלב חברון והטיולים ברחובותיה הצרים רק מקילים על אש"פ בביצוע פעולותיו. מר בר-לב יעץ: "היד הדרושה היא יד רגישה וחכמה... והדרוש הוא ראש חכם גם כן".

והמשיך ואמר רב אלוף בר-לב כי עשרות ההתנחלויות היהודיות במקומות שבהם אוכלוסיה ערבית צפופה הופכות את אותן ההתנחלויות למטרות שקל לפגוע בהן, ומר בר-לב הזהיר את הממשלה באומרו: "עלינו ללמוד לקח, אנחנו צועדים בדרך מדינית מסוכנת ובדרך בטחונית מוטעית", והוסיף כי ביד הברזל צריכים להשתמש כדי לשמור על הסדר והחוק בלבד, ובלי בחירת או העדפת איזה צד, והוא סיים את נאומו באומרו כי סגנון כזה מרחיק אותנו מדרך השלום.

אדוני הנשיא! (נשיא בית הדין), נאום בר-לב יש בו ראייה השווה לאלף עדים מיהו המתגרה ומיהו התוקפן, ואינני חושב שישנו אדם במדינה זו שמאשים את רמטכ"ל צה"ל לשעבר ומזכיר מפלגת העבודה שבאופוזיציה ומועמדה כשר הבטחון, שהוא תומך או ידיד אש"פ.

השופט קולונל כנען ניסה לשטות דברי הסניגור: "אדוני! המיקרופון לידך, למה אינך מכריז ברורות כי אתה תומך ברצח אזרחים?!"

הסניגור: "אדוני! מי שמקבל את דברי בצורה כזו ומפרשם באופן זה, אין ספק כי לבו מלא בחוסר כנות ושנאה, אמרתי כי החייל פוגש יותר סכנות ^{מלחמה} מעצם היותו חייל, וכי לוחמי אש"פ ביצעו פעולה צבאית נגד חיילים שלא לבשו מדים אך אחראיים על מלחמה שנכפתה על העם הפלסטיני."

והבאתי כעדות את דברי בר-לב שאמרן בכנות, כי אם לא היו המתנחלים שם בצורה בלתי חוקית, לא היה מתחולל האסון. אלו אמיתות שמהן אף אחד לא יכול להתעלם או להכחישן ע"י פיזור עשן מזהם ברעלי ההסתה והשנאה."

ואח"כ הסניגור עבר לדון בנושא ^{ההוצאה} גיהטלת ^{להיגלה} עונש מות ^{לחיות} פעולות

פדאיונות פלסטיניות:

"רבותי! הרבה מלוחמי המהפכה הפלסטינית שמתתפים בביצוע פעולות צבאיות נהרגים בעת ביצוע פעולות אלו. עובדה זו ידועה ללוחמי המהפכה הפלסטינית, ואעפ"כ הם מתנדבים לפעולות צבאיות בלי לחשוש

ועדיין הלוחם הפלסטיני מקדיש את עצמו למען מולדתו ועמו לפני
יציאתו לפעולות צבאיות, ולכן עונש המות כשלעצמו לא מהווה מעצור
לפעולות הפדאיוניות, אלא יותר מזה, הטלת עונש מות עשויה להגדיל את
מספר הפעולות הפדאיוניות ולהגביר את שפיכות הדמים של שני הצדדים,
וזאת כי לוחמי המהפכה הפלסטינית יבצעו יותר פעולות פדאיוניות כדי
לתפוס בני ערובה על מנת להציל את חבריהם מחבל התליה.

כמו כן, כל לוחם שלא יהיה, כשהוא רואה במשך הקרב שאין טעם להמשיך בקרב להגשמת מטרותיו אז הוא נוטה להיכנע למניעת שפיכות דמים. אך אם הוא יודע מראש שאויבו הכין לו חבל תליה אם יפול בשבי, אז הוא יאמץ ^{לפניהם} עד הכדור האחרון, עד הנשימה האחרונה ועד טיפת הדם האחרונה. וזה מהווה שפיכות דמים לשני הצדדים בלי מנוס, לכן אין כל תועלת בהטלת עונש מות, לכל היותר אולי תרגיע את הצמאון העז של קרובי ההרוגים להתנקם ותשביע את יצריהם האפלים של הפלגים הגיזעניים ותרצה את הרב לוינגר והמשוטטים ברחובות תל-אביב שחתמו על העצומה שדרשה גזר דין מות.

יתר על כן גדולות הסכנות מהרוח היוצאת מהחלטה כזו.

"חייבים להורגם, לא כדי להניא אותם אלא כדי להתנקם", צעק יוסי דיין מתנועת "כך" הגזענית.

"מות לרוצחים", צעק הרב לוינגר ונשאר עומד בין המתנחלים שבאולם. "דברי הסניגור הם הסתה לרצח יתר היהודים" - הוסיף בהיסטריה.

אב בית הדין, הקולונל הרמתי, פקד על השוטרים להוציא את הרב לוינגר ויוסי דיין ועוד שלושה אחרים מהאולם, מאחר והם שיבשו את מהלך המשפט.

הסניגור עבר לפרק כללי הדן בקרימינולוגיה וענישה, כוונת הענישה במשפט, וגזר דין המות, תועלתו ומקומו בחברות המודרניות והשפעתו על ההתנהגות האנושית, והוא סמך את דבריו על מחקרים של פרופסורים

חושב, וכל העולם מסכים אתי, שלא נותרה לנו דרך חוץ מהתמודדות שהטלתם אתם עלינו.

אני מזכיר לכם כי בחודש תמוז בשנה זו תקפו המטוסים הישראליים את ביירות ובפחות משעה ^{אחרי} ^{מזריח ומולידה} ^{התקף} החלטתכם בעונש המות של אלו?

אני לוחם מאש"פ, ואני מבין את האנושיות וער לה מאד ופועל על מנת שהאנושיות תנצח ויחיו ביחד היהודים, המוסלמים והנוצרים בצל מדינה דימוקרטית, ואין פתרון אחר. וזו מהפכתי עד הנצחון."

נאום יאסר זיאד

לפני שישלטו הנוכחים באולם על רגשותיהם, ויתפסו את האמונה עמוקת השורשים שבה מאמין עדנאן, שקרעה מסך מעל עיניהם וגיפצה את בית החלזון שרצו או שדמיינו לעצמם שהיא מכילה נפש לוחם המהפכה הפלסטינית, ניצב יאסר זאאד:

"באיסם אללה אל רחמן אל רחים. (בשם אללה הרחום המרחם).

"הוא יביס את כולם והם יפנו עורף - אמר באמיתו אללה העצום."

"התקרבה השעה והירח התפלג - אמר באמיתו אללה העצום."

- אני מבקש מאללה יתעלה ויתגדל שיותירכם כולכם בחיים כדי שתיראו בעיניכם צעיר הגורים (החניכים) ממהפכה זו כשהוא מרים את הדגל מעל למולדתנו החביבה, ולמענו לא איכפת לנו מה יהיה גזר הדין.

אם היה גזר הדין מות, ברוך הבא ל"הקרבה" (שיהאדה), כי אצלינו ההקרבה היא תחילת החיים, ואם היה מאסר עולם, הרי הכלא מעולם לא נסגר נצחית על אף אחד, ומהפכתנו תמשיך עד הנצחון. עד הנצחון. עד הנצחון."

בא אחריו מוחמד אל שובאקי בדבריו:

"אנו בעלי בעייה צודקת. אנו פודים את מולדתנו בנשמותינו. אנו

והעמידום בכח.

שקט מושלם השתרר באולם בית המשפט כאשר התחיל הקולונל הרמתי, מפקד בתי הדין הצבאיים של הגדה המערבית, בקריאת החלטת העונש בקולו ילג:

"איננו מסכימים עם דעת הסניגור המכובד כי לא ניתן להפריד את הפעולה מהסכסוך הערבי ישראלי המתחולל באיזור, כי דעתנו היא שיש לפתור את הסכסוך הזה בדרכי שלום ולא בדרכי האלימות."
כאילו הפלסטינים הם שכנו את הסכסוך הזה - ובזה הפך הקורבן לתוקפן.

"הסניגור חיזק את עמדת מרשיו לפיה ביצעו פעולה צבאית ותקפו חיילים. אפילו אם חלק מאלה שהותקפו היו חיילים, הרי זה לא תירוצ לרוצחם, כמו שאין בית הדסה (הדבוייה) מחנה צבאי ודייריו אינם צבא."

כאילו הפדאיין תקפו את הנשים והילדים הקטנים בבית הדסה (הדבוייה) שהיו מטרה לנשקם.

ובית הדין המשיך בהצגת הכרעתו והתעלם מהעובדה שאלו שנגדם כוונה ההתקפה היו מתנחלים, ואמר כי ההתקפה כוונה עליהם רק מפני שהם יהודים בדרכם מהתפילה. ובית הדין אמר שהוא רואה בחומרה את העובדה שהנאשמים לא התחרטו על מעשיהם ולא שיתפו פעולה עם בית הדין ובמקום זאת הרבו בהצהרות מדיניות. אח"כ ניגש אב בית הדין לנושא הטלת העונש ואמר:

"וביחס לטיעונים האובייקטיביים והרציונליים שהביא פרקליט ההגנה המלומד נגד הטלת עונש מות - מקומם הוא בתחום הפילוסופיה והאידיאות."

"לכן" - הוסיף - "שנים מבין השופטים רואים לנחוץ להטיל עונש מות על הנאשמים, אך השופט השלישי רואה כי העונש ששייך להטיל עליהם הוא מאסר עולם."

"מות לרוצחים" צעקו המפגינים.

"הדם היהודי אינו הפקר! דם תחת דם, נקמה, נקמה!" צעקו במקהלה. אביו של אחד ההרוגים צעק: "הכרעת בית הדין מהוה עידוד לביצוע פעולות רצח נוספות".

המפגינים עם נשקם הקיפו את גדרות בית המשפט הצבאי בצעקות ואיומים באגרופים קמוצים, ועמדו מול השופטים והתובע הצבאי. הסניגור פגש את קציני הבטחון בבית המשפט הצבאי וביקש מהם שלא יוציאו את ארבעת הפדאיון מהבנין אל הכלא הקרוב, כי העברתם בגלוי ובהליכה רגלית מסכנת את חייהם ואת חיי מלויהם ע"י המפגינים הקיצוניים שמתהלכים באיזור חמושים בנשק.

כוחות המג"ב, המשטרה והצבא נהרו לאיזור כדי לפזר את ההפגנה הקולנית.

הסניגור נשאר באולם בית המשפט עם הפדאיון כדי להיות בטוח שיוכלו בשלום.

נציג הצלב האדום הבינלאומי מצא כי המפגינים פגעו במכוניתו. כוחות הבטחון סגרו את האיזור כדי לערוך חיפושים במכוניות.

אחרי שעה התפזרו המפגינים, אף שמספר מהם נשאר מכונס מחוץ למבני בית המשפט ומסביבם כמה מהעתונאים ומצלמי הטלוויזיה.

כשהסניגור היה בדרכו אל מחוץ לבנין, ניגש אליו אחד העיתונאים הנכבדים בפחד, לפוגשו באמצע דרכו, כדי להודיע לו ששארית מהמפגינים מכנופיות הקיצוניים עדיין מחכים לו, והוא שמע מהם: "היום אנו נחסל את החשבון עם דרויש נאצר".

ויתר העיתונאים חכו לראות מה יקרה. הסניגור הביא לידיעת שלטונות הבטחון את מה ששמע. מכונית משטרה ומכונית צבאית ליוו אותו בדרכו לירושלים.

כאשר ארבעת הפדאיון ציפו להכרעת בית הדין, הייתי בוחן את פניהם

84
 וכולל במעמקי נפשם, וכאילו לשון מצבם הנני מבטא בבת ^{ליר} אלו. ואיך
 לא ואני ^{ליר} בזמנים השחורים האלו.

הילדים והנערים בלוג'ה
 של חדרה חרש החרושה

חאקם חסרני מאליו וסגור
 המדנה חסרני מאליו חסרני
 חסרני חסרני חסרני

שירת המוג'הד (לוחם מלחמת הקודש)

איך אחיה והאור נעדר ממני
איך אחיה וחשכת הלילה גוברת
לא אחרצה מחיים כאלה בשפלות

והשמש מתרחקת ולא רואה אותי
ועמוד השחר עזב
והמות

אל תבכי אותנו פלסטין.

לא עזבתי אותך ולא נפרדתי ממך
אנצור לך בריתי לנצח
אל תחשבי שאני שר למוניטין
אך אני והרוח מעידה על זאת
עצירת האויב חסדי ותהילתי

אלא בריתי כלפיך איתנה באמונה.
שמרי לי אהבתך ותשוקתך
או למהפכה או למעמד גיבור
לעפרך היקר הקדשתי זמני.
לא ידע כי בחרתי בזאת באמונה.

אל תבכי אותנו פלסטין.

אנצור לך בריתי לנצח
פלסטין אל תבכי אותי בדמעה
לבי (ולא למה)
לבי והשמיים ללוחם
פלסטין אמי אני בנך
אלמא על עפרך

ושמרי לי אהבתך ותשוקתך.
שפע אהבה ותשובה
שזיקה פסגה צמחה מאוצר
והלב נכסף אליך תמיד בפעילותיו.
וארוה צמאונני ואהבתי לך.

אל תבכי אותנו פלסטין

אנצור לך בריתי לנצח

ושמרי לי אהבתך ותשוקתך.

עזירה אל חוק

תרצ"ה

תא"ל חשוד שהרג חוטפי האוטובוס

„כתרת ראשית“ חושף ללא אישור הצנזורה
כי זהו תא"ל יצחק מרדכי מפקד הצנחנים
דובר צה"ל: הגברת תפוצה במחיר עבירה

מאת מרדכי הצבאי של „הארץ“
השבעון „כתרת ראשית“ חשף
בגיליונו השבוע את תא"ל חשוד
מרדכי קצין צנחנים וחבר ראשי
מנהל הראשי בפרשת אוטובוס ה-
מחבלים, שארץ ב-13 באפריל 1984.
האוטובוס של אגד, שנכנס מנהל
אביב לאשקלון, נחטף על ידי מנה
מלים, נבלם באיחור דרך אל-באלח
שבמצרים וזה האחר מרים ממועד,
סרצ חיילי צה"ל אל תוך האוטובוס.
בוס, שני מחבלים נדדו בעת הפרי
זה ושניים אחרים נחטפו. השניים
נראו מובלים מאיחוד התקירות ולי
אחר מכן מסר צה"ל שנהרגו. כי
עקבות הסערה, שהתעוררה בכלי
התקשורת, מינה שר הביטחון דאז,
משה ארנס, ועדת חקירה בראשות
האלוף (מיל') מאיר ורדי, וזו קב
שהמחבלים הורדו מהאוטובוס
בעודם בחיים וכי מתו בעקבות כמות
שקיבלו בראשיהם. הוועדה לא קבעה
מי ביצע את המעשה. לאחר פיר
סום מסקנות ועדת ורדי הועלת המ
שטח לחקור בעניין, וממצאיה הו
עברו לפרקליטות המדינה. ממצאים
אלה מצויים בידי הפרקליטות וה
שכונה חודשים.

מלכיות חריפות. כתוצאה מכך הח
ליט לחפש דרך להגברת התפוצה
האפילו במסגרת של עבודה על החוק
ופגיעה בביטחון. הצנזור הראשי בו
חז את הדרך. לטיפול בעבירה צי
מה.
תום שגב מעורכי „כתרת רא
שית“ אמר בתגובה לדברי דובר
צה"ל, שיש להצטער על התגובה ה
מלעגת הזו וייטיב צה"ל לעשות, אם
יחול לחפזת על מנהל העיקרי מ
פרשה. על הצבא להשעות את ח
קצין הכסדר בתקופה שהדבר יא
גם את פעולת משרד המשפטים. לא
הגשט את הכתבה לצנזורה, אמר
שגב, היות שחשבו שהצבא מחסה
על קצין כסדר בכיר, שלמיטב ידי
פוזו הוא הנחקר העיקרי בפרשה.
וכך מאפשר הצבא גם למשרד המש
פטים למשך את החקירה עד בלי
סוף.
גדעון אלון, סופר „הארץ“, מוסר:
גורמים במשרד המשפטים העריכו
אמש, כי התקורה תסתים תוך חוד
שיים. הדובר הבחיר, כי העלכת כי
חקירה נוכח מכך שחקירות, המתג
הולת בצה"ל, נשלטות ציי הוראות
חוק השיפוט הצבאי, ולקבועות, כי
רשאי הנאשם להזמין ולשמר עדים
להגנתו וכן לתת לו אפשרות לחקור
חקירה שכנגד כל עד שהעיד לוח
בתר. נרצח, כי אחד הנחקרים הוא
שיים בפרשה ניקש לעשות שימוש
בוסת זו וגרם להמשכות החקירה.

כתרת ראשית פירסם את תכ
נפח של תא"ל מרדכי על ש
השפיע. תא"ל הכתבה עצמה לא
הגיע לאישור הצנזורה.
בתגובה אמר אהבה דובר צה"ל:
נראה שלעיתון פרסם שגן בעיות

כליאה פלילית

של שר

בישראלי

כאשר שמעו המגוינים, כי שרון ומשפחתו נמצאים באחד משני האר"סובוסים, הם מיהרו אל המחסום כדי להבטיח, שהאוטובוסים לא יזוזו מ"מקומם". אנשי הצבא הציעו לשר שרון, שהם יפנו אותו מן המקום. אולם הוא סירב והסביר שהוא בא עם המטיילים מקיבוץ גבים ועםם הוא גם מתכוון לחזור.

אז פתח אנשי "שלום עכשיו" ב"מריס עם כמה מאנשי גבים, כדי שישאירו מאחוריהם את שרון ומשפחתו ואז תפונה להם הדרך. למרות שהיו בשני האוטובוסים ילדים בגיל רך, שהיו ציפים מן היום הארוך - סירבו חברי הקיבוץ לעיסקה.

מפקד צבאי בכיר שהבטיח להגיש "תוך 20 דקות", הגיע למקום בל"אחר שלוש שעות. חלפו עוד שני"תים עד אשר הצליח לשכנע את אנשי "שלום עכשיו" לפנות את ה"דרך לשני האוטובוסים."

ד"ר חנני קיסנינג'ר

הסכם השלום לא יאריך ימים
מעבר לשנת 1982

"שלום עכשיו": אנחנו לא נסכים למעשה הזה של פילגש בגבעה... לא נרשה לכם לבצע מעשי תומיניזם בישראל ולאחוז בשרון ובני משפחתו כבכני ציונה."

הכל התרחש במורד הגבעה של אלון-מורה. השר שרון ישב עם חברי הקיבוץ באחד משני האוטובוסים, ש"עמדו שם בשבת, בגשם השוטף ובי"רוח המקפיאה, ולא התערב בחיכוי"חם."

שרון שמח להיענות לבקשתם של חברי קיבוץ גבים מער-הנגב (א"י"תח" - מפא"י לשעבר) ולשמש כי"נזריכם בסיוע בשומרון. יותר ממאה חברים וחברות יצאו אשף ב"ב בכ"ר, ביום גשום וסוער, בשני האר"סובוסים לסיוע.

לאחר שסיוע באלון-מורה ורצו"לרחה מן ההתנחלות, תיעד ראשוני אנשי "שלום עכשיו" להסגין באלון-קורה מבנית צבאית. הסמח את ה"דרך במני שני האוטובוסים, כדי ל"הפריד ביניהם לבין כתיסר אנשי"שלום עכשיו."

העיסקה המוזרה שהציעו אנשי "שלום עכשיו"

אנשי "שלום עכשיו" הציעו עיסקה מוזרה לאנשי קיבוץ גבים: הם יתירו לאנשי הקיסר לחזור לביתם אם יתירו מאחוריהם ב"אלון-מורה את השר וריחל שרון, רשתת ראשי צנח. אנשי גבים סרבו להסכים לעיסקת כמה מהם התריסר בלפי אנשי

העלמה רביה

פחד וחשבון / אמנון דנקנר פחדו

שרון: יש גם חזירים כשרים

אל"נו (נויל) יואש צידון • כדבר אב אל בנו

יקירי,

איתי בדיק את, "העולם הזה" ואת "ניוויק".

העולם הזה" התפרסם צילום של אב ל המפגין במסגרת שלום עכשיו כש"י שלט, כתוב גם אנגלית, האומר: "אתה רצחת את בני!"

שבועון האמריקני הופיע, בין שאר צי"ה הפגנה ההמונית שערכת עם המערך ת לפני שבועיים, צילום קריסטור של ול שרון וכחובת באנגלית: "שרון - עת"י"

אינני טועה, הובא גם מעשה, "אמנות" שם, "שלום עכשיו".

מודים שמעבר לקריסטור הודפסה חני" וועה של צילומי קבוצות של נרצחים ות סברה ושתילה.

פ. הקשר האסוציאטיבי ברור.

זר שהעולם שבע דוחו וזוועה מלבנון, אמת ואם שקר, יש להניח שמיליוני מ של, "ניוויק" הסתפקו בהצצה ב" ים כשבזכרונם נחרט, אולי לעד, ה" : "שרון רוצח ואלה הנרצחים".

ניהם, אם תרצו ואם לאו, שרון הוא י וישראל היא היהודים. חינוכם הנוצרי מוסלמי מסייעים לאירוע להחרט ב" ז.

בדה כי ציירי הקריסטור הם יהודים שמת ואיננה רלוונטית בעיניהם.

יות לימדה אותם, כי היהודים רצחו (ש) גם כשהמעשה נעשה ביד חילו ס פילאטוס הרומיים. לעומת זאת, ה" השכיחה את העובדה כי תלמידיו ישו וצמו היו יהודים.

תראו את האנאלוגיה המזעזעת? היא חידה, ועל כך רצוני לשוחח עמך.

★

ני ראה את עצמי זכאי להתער. "עויתי הפוליטיות, אף אם חולק אנ מכל וכל. לא רק משום אהבת אב עזה, בלתי מותנית ואיתנה, אלא גם

מעריב מארח

משום הכבוד הרב שאני רוחש לך כאדם חיובי, רציני, טוב לב, חרוץ ובעל יושר אישי ואינטלקטואלי מוחלטים, וגם משום אופן מילוי חובתך.

ביוני פגשתיך בלבנון לאחר שהתכנסת בתום הקרב עם הסורים. הטנקים וה" נגמ"שים של הפלוגה היו מטופלים, מתוד-לקים, חמושים, ערוכים וממוקמים כהלכה. האנשים שקטים ובוטחים. האווירה טובה וממושמת. עירנות, רעות.

תעודה של קצין קרבי מצויין: קפדן, מנהיג, חבר טוב.

איני זכאי להתערב, כי אהבת הארץ מדברת מפיד. כי שנינו רוצים במדינת ישראל ברי אה, חוקה, יפה, עצמאית, מאושרת.

אתה סבור כי דרך הוויתורים והפשרה, דרך הכוונות הטובות, חוביל אותנו להשגת היעד.

מחמת גילך, אתה רואה הכל בשחור ולבן, בוטח לחלוטין בתרשים ההצלחה שגילית.

אני סבור אחרת. נסיון החיים שלי, היותי עד לצמיחת הנאציזם ולחורבן האיום שהסבו היהודים ושאר בעלי הכוונות הטובות לי עצמם בשל תגובותיהם, השתתפותי בגש ה" מלחמות שעברנו בארץ בשל אי-השלמת ה" זולת עם קיומנו - נסיון החיים שלי לימדני אחרת.

אתה עד לך, שלא איבדתי אף טיפ: כהאופטימיות הטבעי שלי, לא נהייתי לא פסימיסט ולא ציניקן. פשוט, סבורני, כי למדתי לחיות עם הנציאות אשר שיכנע אותי, כי בעוד שהדרך לגיהנום רצופה כו" נות טובות, הדרך לגן-עדן רצופה תחתית היא. אין בה שושנים ושמן וית. חבל, אב' ככה זה. גם ההיסטוריה מלמדת כך. תמיד.

נסיוני לימדני עוד להיות ספקן, לחשוש: בהסתברויות ולא בודאות של משוואה פשוטה. אם אנהג כך, סביר להניח כי ה" חוצאה תהיה זו. אך אין ודאות. וכשמדובר בהסתברויות נעלם השחור והלבן ומפ"י אפור לגווניו.

אין זה חסר בטחון בדעותי, זו ודאות

כי אין צדק מוחלט ואין אי-צדק מוחלט בפוליטיקה או בהיסטוריה.

★

עד כאן נקודות של הסכמה או הסכמה שלא להסכים.

כעת ברצוני להעיר, להזעיק את שימת לבך לתופעה הנראית לי הרח"אסוף, ר" לדרוש כי תתן עליה דעתך ברצינות: אתה וידידיך, הבאתם את ישראל ל" משפט העמים.

לאחר שלא שבעתם נחת ממשפט הבוחר הישראלי, ובוודאי לא שבעתם נחת מ" פעולות הממשלה או מחלילה, הבאתם את ממשלת ישראל למשפט העמים.

את המעשה עשיתם באותו שצף של שנהא שהרס את הבית השני, שבו פנו יהודים ויריבי (הפוליטיים?) של ישו, ל" דברי הברית החדשה, לרומאים, כי ישפטו ביניהם, שבו פנו יהודים קומוניסטיים ל" "אור העמים" כנגד אחיהם הציוניים, שבו פנו נטורי קרתא לאנגלים ולחוסיון מלך ירדן (הטוב והמטיב לכל) כנגד שלטון אחיהם.

באותה השנה (העצמית?) הדוחפת את קרייסי להפליא מכותיו באחיו.

אתה חולק על טענתי? הבט בכתובות אשר בכרונות הכתיבות אנגלית - בוודאי לא למען הקל קריאתם עליידי עולים חד-שים! הבט בהדלפות לעתונים הידועים ב" "אהבתם" את ישראל כגון, "סנדיי טיימס", הבט בראיונות בעתונות זרה ועוינת, בעת מלחמה, הבט סביבך.

סבורני, כי שמעון פרס צודק כשהוא מת רעם על ה"עליהים" של חושבי קרית שמונה בעת נאומו. זה מעשה שלא יעשה אף עלי ידי מי שמאמינים, בצדק, כי "פשיעי" שרון ובגין הצילו אותם מקטיושות. מעשה ש" הוקע עליידי בגין.

אלא שאני מבין מדוע שמעון פרס אינו יוצא חוצץ נגד ה"עליהים" העולמי, ומדוע אינו תובע חקירה של הסיוע שבו זכה לינץ' זה מישראל עצמה.

הבאתם את ממשלת ישראל למשפט ה" עמים ולא טרחתם לבדוק בציציות השופטים. והשופטים אינם מבחינים בצדק בין יא"י

שלת ישראל הדמוקרטית לעם ישראל ול-יהדות כולה.

בכוונתיכם הטובות סללתם כיבדת דרך לגיהנום. זו, מבחינה היסטורית, שגיאה חמורה מאוד, חמורה אף ממחדל של חוסר פיקוח דעל על ה"פלנגות" בלבנון - אם יוכח כי היה כדבר הזה.

כאן באה פניית אליך, בני אהובי: חידלו מזה. פנו אל העם שלכם, שכנעו אותו, חנכו אותו! הפגינו, אם רצונכם בכך - אבל כתבו כרוזתיכם בעברית! השמעתם או ראיתם שצרפתים או גרמנים או תאילנדים יפגינו בענייניהם הלאומיים הפנימיים ב" כרונות כתובות אנגלית, כדי להקל על "סיים" או, "טיימס" או על הטלוויזיה האמריקנית להיות להם לפה לדעת-הקהל השופטת של ארה"ב ובריטניה, שאליה פנו כי תשפוט בינם לבין ממשלתם הנבחרת?

הנתתם דעתכם על אובייקטיוויות חבר ה" שופטים, הנוצרי ברובו, הטובע בים של פטרוזולריום, משברים כלכליים ומשטרים טוטליטריים? חידלו מזה, אנא.

מאמין כך ואהוב אותך, אבא י. ז.

ג. ב.

שלחתי את מכתבי זה גם ל"מעריב", כי סבורני שאני אב אחד מני רבים. אולי גם אחרים ימצאו עניין בפניית זו אליך. אין כוונתי לפגוע בפרטיות המשפחתית שלנו, חס ושלום.

מעריב

עורך ראשי: שמואל שינצר
עורך: משה ז"ק

המו"ל: הוצאת מודיעין בע"מ
בית דפוס "מעריב" בע"מ

תל-אביב: מערכת, ההנהלה, מודעות, דפוס: בית "מעריב", רח' קרליבך 2 (מיקוד: 67132), ת.ד. 20010, טלפון 439111, סניף ראשי להפצת מודעות בתל-אביב: שדרות רוטשילד 33 (מיקוד: 65123), טלפון 290994.

ירושלים: המערכת: רחוב הלל 14 (מיקוד: 94581), טלפון 221151, הפצה ומודעות: רחוב הלל 16, טלפון 231769, מרכז הפצה: "טלפון 531159, חיפה: רחוב הנביאים 29 (מיקוד: 33104), טלפון 674674, הפצה ומודעות: רחוב הנביאים 32, טלפון 673254.

צא"ר-שבע: מערכת ומודעות: רחוב הפלמ"ח 83 (מיקוד: 84212), טלפון 74850; 74973, (c) כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

של הממשלה. ביטול הקיוונים הוא צעד חיובי בפני עצמו, כי שיטה זו הפכה לרעה חולה של הכנסת, ושיטתה לא אחת את העבודה הפרלמנטרית, באשר קיבלה ממדים מגו-חכים בעוד מחצית האופוזיציה התקווה עם מחצית הקואליציה. הכנסת היתה לא אחת מיוצגת יותר בניו יורק, בלונדון, ובפאריס, מאשר במשכן שלה.

ב שוליים מתעצמת ההתרוצצות במפ" לגות הקטנות - בקרב הדתיים ו-תמ"י.

הללו פוחדים מפני עריכת בחירות חד-שות בטרם זמנו, שמא פתק הבוחר יקוץ בהן. וזאת בעקבות לקח הבחירות האחר-רונות, שהעידו על נהירה מתמדת של הבוחרים אל הגושים הגדולים. אנשי ה" מפד"ל, אגו"י ותמ"י עצבניים, נוכח ה" חשש המתחזק אצלן, כי בגין מהפך שעת כושר להכרזות בחירות חדשות. על כן אגו"י כבר בישרה, כי תיאבק בכנס החורף של הכנסת על אישור מידי של חוקי, "מיהוי יהודי" וחוק הארכיאולוגיה שיאסור חפירות בקברים עתיקים.

תמ"י כבר עלתה על בריקדות למען חוק הכנסת מינימום חוק משפחות ברור-נות ילדים. ובמפד"ל החלה התוזה ה" דולה של המר ובן מאיר, המבקשים לדחוק את רגליו של ד"ר בורג במגרשו שלו. כולם אחוזי רוח תנוית מפחד ה" בחירות.

כל אלה מבשרים לנו, כי בוירת הכנסת תנוהל מלחמת עצבים של הכל נגד הכל, והאזרח כן השורה, שעל גבו נערכים כל המשחקים והתרגילים הפרלמנטריים האלה, ניצב לו בתפילה חרישית למען דשם, שלא ישכנו את האמבטיה עם ה" חינוך.

מפד"ל

אברהם
הרץ סגור

ב ב ר כ ה

Compliments of

ELYAKIM HA'ETZNI

ADVOCATE

Tel. 02-971878

Kiriat Arba — Hebron

אליקים העצני

עורך דין

טל. 02-971878

קרית ארבע — חברון

ELYAKIM HA'ETZNI

ADVOCATE

TEL. 0297885 - HOME NO. 7

KIRIAT ARBA - HEBRON

اليقيم معصني ، محامي

تلفون 0297885 - منزل 7

قرية اربع - الخليل

אליקים העצני

עורך דין

טל' 0296885 - בית 7

קרית ארבע - חברון

לכבוד
גל. אשה של יחיא,
אלברט נפתלי,
יוסף ש.

בהקשר לדבריו של היועץ המשפטי אשר כינה את נאמני-ארץ-ישראל -
"עבריינים פוליטיים" - אני מתכבד להציע לכבודו את החומר הכלול
בתוך הרצ"ב.

מהנ"ל נובע שמסיתים מן הסוג הגרוע ביותר המשתייכים למחנה
ה"שמאל", וכן אנשי ואוהדי אש"ף רשאים לפעול ללא כל סנקציה פלילית,
וגם לכינוי עבריינים פוליטיים אינם זוכים.

אודה לך מאוד אם תמצא הזדמנות לברר אצל היועץ המשפטי כיצד
מנהג זה של איפה ואיפה עולה בקנה אחד עם האובייקטיביות שמשרד
היועץ המשפטי לממשלה מצווה עליה.

בכבוד רב

ובברכה,

א. יחיא
ג. אליקים העצני.